ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பாரதாதி

தனிஸ்லோகம்.

இந்தக்ரந்தம்.

அபாரகருணாஸாகரரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

மணிப்ரவாள வ்யாக்யாநஸஹிதம்.

இச்சபாபண்டிதரான

சிங்கப்பெருமாள்கோவில்

ஸ்ரீமான் - மாடபூசி

தர்க்கதீர்த்தர் - ராமாநுஜாசார்யரால்

எழுதப்பட்ட ப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்

அநேக தேசாந்தர ஸ்ரீகோசங்களின் ஸஹாயத்தினால்

லேககப்ரமாதாதி ஜநிததோஷங்களில்லாமல்

மேல்படி

ராமாநுஜாசார்யராலும்

முத்துக்ருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்) யாரால்

சென்னப்பட்டணம்,

ஸ்ரீநிகேதநமுத்ராக்ஷரசாலையில்

ஸ்ரீபராங்குசதிருவவதாராதி ௫௦௦௧.

சார்வரிஸம்வஸரத்தில்

பதிப்பித்துப் ப்ரசுரம் செய்யப்பட்டது.

௧௯௦௧.

விஜயதேதாரம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்)

1882 - வருஷத்திய ஆறுவது ஆக்ட்டுப்ரகாரம் ரிஜிஸ்டர் செய்து ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

ப்ரதிமாதம் 5 - பாரங்களுக்குக் குறையாமல் சாஸ்வதமாய் அச்சிட்டு மூன்றுதலைமுறைகளுக்கு பேட்ரன்களுக்கு 12 - காபிகளும், பாகஸ்தர்களுக்கு 5 - காபிகளும் போஷகர்களுக்கு 1 - காபியும் ப்ரதிமாதம் கொடுக்கப்படும்.

பேட்ரன் சந்தா ரூபாய் - 200, பாகஸ்தர்களுக்கு சந்தா ரூபா 100. போஷகர்களுக்கு சந்தா ரூபா - 20 - மொத்தமாயாவது ப்ரதி இங்கிலீஷ்மீ 15வுக்குள் 10-ல் ஒருபாகமாயாவது கட்டவேண்டும். இவர்களுக்குப் ப்ரவேசவர்த்தநீக்ரமமாக ரூபா 2-0-0, ரூபா, 1-0-0, ரூபா, 0-4-0.

☞ மற்ற விவரங்களெல்லாம் சட்டபுஸ்தகத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இதின் விலை, அணா 2.

இந்த ஸபையாரால் இதுவரையில் அச்சிட்டு ப்ரசுரம்செய்யப்பட்ட க்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யானம்ப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்மேலான காகிதம் தமிழ்லிபி	3—4—0
பாரதாதிதனிஸ்லோகம்	0—5—0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்மசாஸ்த்ரம் தாத்பர்யஸஹிதம்	0—14—0
ராமசரமஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யானம் டிடோ	0—3—0
இயற்பா முதல்திருவந்தாதி ஸவ்யாக்யானம் ப்ரதிபதடீகா அரும்பதஸஹிதம் டிடோ	1—2—0
டிடோ இரண்டாம்திருவந்தாதி டிடோ டிடோ	0—12—0

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யானம் ப்ரதிபததாத்பர்யஸஹிதம்உயர்ந்த காயிதம் தெலுங்குலிபி	3—4—0
ஸ்ரீராமசரமஸ்லோகம் டிடோ	0—3—0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம் டிடோ	0—5—0
இயல்பா முதல்திருவந்தாதி ஸவ்யாக்யானம் ப்ரதிபதடீகா அரும்பதஸஹிதம்	1—3—0
டிடோ இரண்டாந்திருவந்தாதி டிடோ	0—12—0

இப்படிக்கு,

கராலபாடி - ஆழ்வார்ய்ய.

காரியதரிசி - முநுதிகாரி,

நெ. 31, வெங்கடாசலமுதலிதெரு, சென்னை.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

தனிச்லோகம்.

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்.

ரு-ம் அம்சம், கங-ம் அத்யாயம், சகூ-ம் ச்லோகம்.

உ௦.—ததோ த்ருஷ்டவா நாயாதம் விகாஸிமுகபங்கஜம் |
கோப்யஸ்த்ரைலோக்யகோப்தாரம் க்ருஷ்ணம் அக்லிஷ்டசேஷ்டிதம் || க.

அர்த்தம்.—தத: - க்ருஷ்ணனைத் தேடிக்காணாமல் திரும்பின வநந்தரம், ஆயாதம் - வாராநின்றும், விகாஸிமுகபங்கஜம் - மலர்ந்தும் தாமரைப் பூப்போலு மிருக்கிற முகத்தை யுடையனுமாய் த்ரைலோக்யகோப்தாரம்-மூன்று லோகங்களுக்கும் ரக்ஷகனுயும், அக்லிஷ்டசேஷ்டிதம்-தோஷமில்லாத வ்யாபாரங்களை யுடையனுமா யிருக்கிற, க்ருஷ்ணம் - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, கோப்ய: - கோபிகாஸ்த்ரீகள், த்ருஷ்டவா: - பார்த்தார்கள்.

வ்யா. (தத:) இவ்விடத்தில் க்ருஷ்ணன் போனானென்று தேடுந் தேசமெல்லாம் சென்று "ப்ரவிஷ்ட: காநநம் க்ருஷ்ண: பதமத்ர ந லக்ஷ்யதே| நிவர்த்தத்வம்" என்றும் "நிவ்ருத்தாஸ்தாஸ்ததோ கோப்யோ நிராசா: க்ருஷ்ணதர்சநே" என்றும் நிராசைகளான கோபீஜநங்கள் மீண்டவநந்தரம். இப்படி முடிய நிராசைகளாய்க் காணப்பெறாதே விட்டார்களோ வென்னில்; (த்ருஷ்டவா:) தேடும்போது காணப்பெறாதே * உறுவதன்றிக் கண்டு கொண்டார்கள். இவர்கள் கண்டுகொண்டது அவரிருந்த விடத்திலே சென்றோ வென்னில்; (ஆயாதம்) பெண்களை தேடும்போதன்றி தாம் அலைச்சல்படுத்தாகிறது; அவர்களித்தனை போ தொண்டபடுகிறார்களோ வென்னும் ஸ்வரொ தோற்ற "ஸேநாம்ஸைகணிகாணிநம்" என்னும்படியே குருகேவர்

---

* உறுவதன் - பயிர்தல்

பாரம்பித்த ஶைவமும் குலைந்த பரியட்டமாய்க்கொண்டு வாராநின்றான். வருகிற விடந்தன்னில் ஶைவத்திலே ஒரு விஷாதந்தோற்ற வந்தாறோ வென்னில்; (விகாஸிஶைவவஷஜ்ஜ) இவர்களைக் கண்டவநந்தரம், "இத்தனைபோது நுங்களையம்பலமாகப் பண்ணினோமிறே; நம்மைத்தேடிக் காணமாட்டிற்றிலேகோள்; இத்தனையேயுங்கள் ஶக்தி" என்று தன் வெற்றியும் அவர்களுடைய தோல்வியும் தோற்றும்படி முறுவல் செய்துகொண்டு வந்தானாயிற்று. இப்படி யவன் வந்த விடத்தில் அவர்கள் செய்ததென்! தங்களை யவன் பண்ணின *தீயறத்தாலே ஶைவத்தை மாறவைத்து ப்ரணயகலஹம் பண்ணியிருந்தார்களோ வென்னில்; (மோஹவ்ருத்:) ப்ரமஹவநிதைகளன்றிக்கே எட்டுமிரண்டு மறியாத இடைப்பெண்களாகையாலே "காமிநாமோகநமோவிநஶயாஸஷிஷநிஷ்கா | க்ருஷ்ணக்ருஷ்ணேதி பஹவஶ: ப்ராஹநாதநிவ்ரீடயசு" என்றும் "தவெஸ்வாஶவம்ய்ய ய்ந்தி" என்றும் "நேத்ரஸ்ஸுரஸ்ஹவவெளதுநவவஷஜ்ஜ" என்றும், அவன் வரவத்திலே தோற்றுங்.காட்டில் அறிந்துகொண்டு மேல் விழுந்தார்கள். அதுக்கடி யென்னென்னில்; (ஸைத்ரோகஸோஹஸ்ரக்ஷஸ்வமரங் கூடு பூரித்துக் கிடக்கிற இஸைத்ரோகத்திலே இந்தாவிரண்டுபேரைரக்ஷித்தால் என், தவறிலென்; அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கு ஸங்கோசப் புகுராநின்றதோ; இனி ஸதந்த்ரனோடே ப்ரணயரோஷங் கொண்டாடில் முட்டவிழுந்து விடு மித்தனையென்று மேல்விழுந்தார்கள். இப்படி ஸ்வதந்த்ரனாகில் தானிருந்தவிடத்தே இவர்களுடைய வந்துவிழும்படியிருக்க இருந்தவிடத்தி லிராதே வருவதென்னென்னில்; (க்ருஷ்ண) அவர்களுடைய ஸம்ஸ்லேஷத்தையும் அவர்களுடைய தாழ்ந்த உக்திகளையுமொழியச் செல்லாமையையுடையனாகையாலே. இப்படி தங்களை யொழியச் செல்லாமையையுடையனை பின்பு அவன் தானேவந்து கால்கட்டும்படியிராதொழிவானென்னென்னில்; (ஸக்ஷிப்ரேஷிதப்ரஸ)உபகாரஸ்ம்ருதியாலே. அதாகிறது—இனிச்சிறிதுபோது தாழ்க்குமாகில் அடியே தொடங்கி "பஹவஸ்ராஜ" என்று ஸஹித்து ஸ்ரீஸூக்திபண்ணவே

* தீயறம் - கொடுந்தொழில்.

ண்டும்படியாய் விடுமிறே. அப்படிசெய்யாதே ஞானவிலே மறைந் தாருய் பிரகாசபடி' ரக்ஷித்த உபகாரத்துக்காக.

உ. (கத:) ஸம்வஷியத்வத விஶ்லேஷித்தால் அரைக்ஷணமும் செல்லாதபடியான விடாய்பிறந்த வநந்தரம். (கத:)ஸ்யத்தாலே அவனைத் தேடிக்காணமாட்டாதே இயங்கி அவன் தலையிலே சுமை யைத்தள்ளின வநந்தரம். இப்படி செய்தபின்பு தேஹாநரே தேஶாநரே காலாநரே காணப்பெற்றதோவென்றால்; (கடோப நிஷத்) சுமைதள்ளின வநந்தரமே பேற்றிலே தோள்மாறினார்கள். கண்டடைத்த ப்ரயோஜநம் பெற்றார்கள். "யஸ்மாபரம்நாபரமஸ்தி ...ஸநிஷ்டக:" என்றிறே காணப்பெறாத போதிருப்பது. "நஸந்த்ருஶே திஷ்டதிரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷாபஶ்யதிகஸ்சநைநம்" என் றும் "நசக்ஷுஷாக்ருஹ்யதே நாபிவாசா நாந்யைர்தேவை:" என்றும் "யத்தத்த்ரேஶ்யமக்ராஹ்யம்" என்றும் "அதேஶ்யம் ரூபம்" என்றும் "கட்கிலி" என்றும் நிஷேதிக்கிறது ஸ்யத் தாலே காண்பார்க்கிறே; "தமேவைஷவ்ருணுதே தேந லப்யஸ்" என்றும் "ஜ்ஞாநப்ரஸாதேந" என்றும், "யத்ர த்யோகிநம்பஶ்யந்தி" என்றும், "தஸ்ஸூரய: ஸதாபஶ்யந்தி பரமம்பதம்" என்றும், "காண்பவன் கண்க ளாலே" என்றும், அவனாலே அவனைக்காணலாம்போது காணலா மிறே. இப்படி காண்கிறவிடத்திலே தேஹாவஸாநத்திலே, அர்ச்சி ராதிமார்க்கத்தாலே ஒருதேஶவிஶேஷத்திலே போயோவென்னில்; (ஶ்ருதம்) * எதிர் சூழல்புக்கு ப்ரார்த்திபண்ணித்திரிகிறவனை "இங் கேகாண விப்பிறப்பே மகிழ்வர்" என்கிறபடியே அவ்விடத்திலே காணப்பெற்றார்கள். "ஶ்ருதம்" என்கிற வர்த்தமான நிர்தேஶம் மென்னென்னில்; யாவத்தேஹ பர்யந்தம் காண்டாகிலிறே எதிர்சூழல் மாறுவது. இஸம்ஸாரமாக அவன் ப்ரார்த்தியாக எதிர்சூழல்மாறு திறே. நம்மைக் கொடுவர்த்த ஸாமர்த்யனுக்கி காட்சி கொடுத்தோமா கில் இத்தால்வரும் ஸ்ரீதேஸ்ரீகிகள் தங்களுக் கன்றோ வென்று

நிவிஷ்டனாய் இருந்தானென்னில்; (விகாஸிஸர்வஜ்ஞ
"விஜ்ர:" என்னும் "வ்யாகோசபத்ம" என்னும் ஸூர்ய தார
தலைக்கட்டினது தன் பேறாகவாய்த்து அவ்வழகைப் தன் ஸர்வத்ரி
நிழலெழும்படி இருந்தான்காண். நின்றவர்கள்தானார்! "ஜீவ)
நோவைஞாதஸ்" என்றும் "ஸ்வயம்வேதிதஸ்மா ...
வாரக்ஷ்ய வஸிஷ்டாவிஸ்மாதேஜா ... தவஸிஷ்டா
என்னும், "வேதாஸ்தே தம்பாரஷதஸ்மா ..." என்னும், பே
படுகிற வேதங்களாதல் வெதிகபாரஷர்களாதலோ வென்
(மோக்ஷ) மோக்ஷகளையும் மஹர்ஷிகளையும்பாஸ்தேவதெயாகநி
இருக்குமவர்களாயிற்று. இவர்கள் ஸாபிகாஸிகளாக இப்படி ஸ
றுகைக்கடி யென்னென்னில்; (மோக்ஷ) தங்கள் வருந்தத்த
அவனைக்காணவிருந்து அவனாலே அவனைக் காணப்பெறுவதென்
றுவிட்டுப் பின்னையும் வ்யாப்த்யாதி இருந்த விடத்திலே யி
வொட்டாமையாலே "க்ருஷ்ணஸ்தேஷ ... ஜாதி" என்
"தாஷ்டகாலயதிஷ்ட்ர" என்றும், அவனுடைய மதிலாவிடா
ஷி தங்களைக் கொண்டு காலயாவ நப்பண்ணின விதா பற்
(மோக்ஷதத்ப்ர) "ஸதாபஶ்யந்தி ஸூரய:" என்று இவை
ட்டி விழிப்பதுங்கூட ஸமவத நாஸவிஶாலியென்று திலே
தேஷங்களைத் தவிர்ந்து நித்யஸூரிகள் பெறும் பேற்றை
இவன் பசுமேய்க்கப்போன ஒருபகலாகிலும் பிரிந்து பெ
க்குமிவர்கள் பெறுகிறது. வ்யாவ்யஸ்தாபைப் பேசுமிடம
"காரணந்தாத்யேய:" என்றும் "ஸர்வஸ்யஶ்ரவஸ்ய
என்றும் "க்ஷயஸஸ்யஸ்ரஜஸ: பராகே" என்றும் "வெக்
தபரோராகே" என்றும் "ஜிவிதிஷ்டே தேஸ்:" என்றும் "
தேவவணேகா நாராயண:" என்றும் பேசப்படுகிறவன் ...
க்குமிடைச்சிகளுக்கும் இலக்காவன். இங்கேஸங்கிரஹிதமான
இதுவஸஸங்ரஸஸஸஸமயித் தோற்றதோவென்னில்; (வெ
க்ஷமோதாரஷ) இப்படி பரஸ்த்திலெல்லாமிலே நிற்கிறவன்
இவனுடைய பரத்வத்தைப்பார்க்கக் கீழேசொன்ன ஸ்ளா

கூடாதபடியா யிருந்ததியென்ன; (ச்ருதி) "பரோக்ஷவாதா ருஷய: பரோக்ஷம் ச மம ப்ரியம்" என்று வேதங்களுக்கு "நேதி நேதி" என்றும் "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்றும் "அவிஜ்ஞாதம் விஜாநதாம்" என்றும், எட்டாதபடியா யிருக்கும். இடையருந்த மிடைச்சிகளுக்கும் கால்மேற்காலே யிடலாம்படியிருக்கும். ப்ராப்யவஸ்துக்கு லக்ஷணம் பரத்வஸௌலப்யங்களிரண்டுமிறே. அத்யந்ததுர்லபமான வஸ்து இப்படி ஸுலபமாகக் கூடுமோ வென்னில்; (ச்ருதிஷு வேதஷு) "பராஸ்ய சக்திர் விவிதைவ ச்ரூயதே" என்றும் "ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச" என்றும் ஸர்வவியமான அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தை யுடையவன். க.

தாத்பர்யம்.—ஸ்ரீக்ருஷ்ணபகவான், ஒரு சரத்காலத்தில் சந்த்ரிகையினால் அதிஸுந்தரமான ஓரிரவில் கோபிகைகளுடன் க்ரீடிக்கத் திருவுள்ளம் பற்றித் தன்னுடைய வேணுகானத்தினாலவர்களைப் பரவசைகளாக்கி க்ரீடித்துக்கொண்டிருக்கையில், கோபிகைகளுக்கு போக மதிகரித்திருப்பதைக் கண்டு அதினருமையை யறிவிப்பதற்காக இவர்கள் கண்புறத்தைவிட்டு நீங்கி ஒளித்திருக்க, அப்போது க்ருஷ்ணனை கோபிகைகள் நெருந்தூரம் தேடியுமகப்படாமையால் திரும்பி யமுநாநதியின் கரையில் வந்து பாடிக்கொண்டிருக்கையில், அப்பொழுது ஸர்வலோக ரக்ஷகனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், நாம் நெடும்போது இவர்களை விட்டுப்பிரிந்தோம், இனி இங்ஙனே இருக்கலாகாதென்று திரும்பிவந்து இவர்களைப் பார்த்து என்னைக்கண்டு பிடிக்கமாட்டிற்றிலிகோளே என்று புன்சிரிப்பும மலர்ந்தமுகமும் ஸகலஜநஸுகாவஹமான திருவிளையாட்டுமாய் இந்த கோபிகைகளிருந்த விடத்தே வர, கோபிகைகளும் இத்தனைபோதுண்டான தங்கள் விரஹபாதை தீரும்படி கண்டார்கள்.

உ. பகவத்ப்ராப்தியில் ஸ்வயத்நத்தைவிட்டு இதுக்குபாயமும அவனே யென்றிருந்த அநந்தரம், இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளைக்கண்டு, இவர்கள் பெறும்புருஷார்த்தத்தைத் தன்னதாக வெண்ணி ஸந்தோஷித்து, அந்த ஸந்தோஷம் முகத்திலே தோற்றும்படி புன்முறுவல்செய்து, பரத்வஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதி ஸமஸ்தகல்யாணகுண பரிபூர்ணனாய் வேதவைதிகர்களுக்கும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கவொண்ணாத தன்

திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை ஸ்ரீக்ருஷ்ண பகவான் தங்கள் எதிரில் காட்ட, அப்போது க்ருஷ்ணவிரஹா ஸஹிஷ்ணுக்களான கோபிகைகள் கண்டார்கள்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஹரிவம்சம், ககஅ - ம் அத்யாயம், சஉ - ம் ஸ்லோகம்.

—:0:—

உ௦.—ஏஷ நாராயண: ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந:|
நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம்|| உ.

அர்த்தம்.—ஸ்ரீமாந் - ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை எப்போதுமுடையனாய், க்ஷீரார்ணவநிகேதந: - திருப்பாற்கடலை வாஸஸ்தாநமாகவுடையனாய், ஏஷ: - இப்படி ஸுலபனாய், நாராயண: - ஸர்வவ்யாபகனான ஸ்ரீமந்நாராயணன், நாகபர்யங்கம் - சேஷசயநத்தை, உத்ஸ்ருஜ்ய - விட்டு, மதுராம் - மதுரை என்று ப்ரஸித்தமான, புரீம் - பட்டணத்தைக் குறித்து, ஆகத: - எழுந்தருளினான்.

அவதாரிகை. "மோக்ஷஸோமம் வ்யதிதாரணகே" என்கிறபடியே சேதநனாயிருப்பானொருத்தனுக்கு விஷயித்துவ தத்வத்ரயஜ்ஞாநமுண்டாகவேணும். அதில் அசித்து - "அஜாமேகாம் லோஹிதசுக்லக்ருஷ்ணாம் பஹ்வீம் ப்ரஜாம் ஜநயந்தீம் ஸரூபாம்" என்கிறபடியே ஸ்வஸ்வரூபத்தை மறக்கைக்கு வேண்டிய வ்யாமோஹிநியான ப்ரக்ருதிபோலேயிருக்கக்கடவதாய், விபரீதஜ்ஞாநஜநகமாய், ஷட்விதவிகாரஸ்வபாவமாய், ஸததபரிணாமியாய் ஸததக்ஷணக்ஷரணஸ்வபாவமாய், ஸர்வேச்வரனுக்கு லீலோபகரணமாயிருக்கும். சித்தத்வத்தைப்பார்த்தால், தேஹேந்த்ரியாதி விலக்ஷணமாய், ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபமாய், ஜ்ஞாநகுணகமாய், ஸர்வதேசவர்த்தமாய், ஸ்ரீகௌஸ்துபாதிகளைப்போலே ஸர்வேச்வரனுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கும். ஈச்வரனைப்பார்த்தால், இவை இரண்டையும் வ்யாபித்திருப்பவனாய், இவற்றுக்காதாரபூதனாய், இவை யிரண்டை

யும் ஶரீரஸம்பந்தமுமாகவுடையனாயிருக்கும். இப்படி த்யாஜ்ய தயாலும் உபாதேயதயாலும் ஜ்ஞாதவ்யமான தத்த்வத்ரயத்தில், ஸம்யோகமின்றியே: ஸம்ஸாரஸாகரமத்யஸ்தாவஸ்தாராஸ ஸ்ரோதஸ்ஸுக்களிலே கைவளர்ந்து போருகிற சேதநரைப்பார்த்தால், பாரலௌகிகஸம்ருத்திஸாதநமாக "யதிம்விஶ்வஸ்ய" என்கிற ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளை அநுஷ்டியாதே ஜ்யோதிஷ்டோமாதிஸாதநாநுஷ்டாயிகளாயும், "ஸர்வதேவநமஸ்காரம்" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிறபடியேஸர்வதேவதாநமஸ்காராதிகளாய், ஸர்வஸாரணத்துக்கு ஸமாச்ரயணீயாகாதே ஆஶ்ரயணீயராயும், "மத்பக்தாஜநவாத்ஸல்யாநாம்" என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரஸமாஶ்ரயணத்தாலே ஸாமர்த்யாதிகளான வ்யாபாரமாயிருக்க ஸாமர்த்யாஸாதநாநுஷ்டாயிகளாயும், ஸர்வஜ்ஞஸமாஶ்ரயணத்தாலே *ஸம்ஸாரவாஸுகளாக வ்யாபாரமாயிருக்க ஸாஸ்த்ரவஶ்யம்பண்ணி ஜந்மத்திலே ஸம்ஸாரதராயும், "நாராயணபராயண:" என்கிறபடியே, ஸர்வதேஶ்ரமராக வ்யாபாரமாயிருக்க, ஸர்வஜ்ஞாநவியோகநிஷ்டராயும், ஸர்வஜ்ஞாநவிஶேஷஜ்ஞராக வ்யாபாரமாயிருக்க வைஶேஷிக ஸாதநாநுஷ்டாயிகளாயும், பூர்ணஸ்ரீகாந்தஸமாஶ்ரயணத்தாலே ஸா பாதிஸ்மரணம்பண்ண வ்யாபாரமாயிருக்க, ஸாயாவாதநிரதராயும், ஆக இப்படி §இடுகுபடுகிறசேதநரைக்கண்டு பரமகாருணிகனான நாராயணனாய்க்கொண்டு "ஸாநந்தஸ்ப்ரீதிபிரகாஶமாணிகோபாத்" என்று வேதாந்தார்த்தத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தவளவிலும், லௌகிகபுருஷார்த்தத்தைக்கோரி, [ஸத்யஸம்ருத்திஶ்ருணுயாத்தேவா:] தேவர்களே! ஸத்யமான வற்றைக் கேட்க வேணும். "ஶ்ருணுயாத்" என்றபோதே விஷயமன்றோ? "ஸம்ருத்தி:" என்னவேணுமோ? ஸத்யஶ்ரவணத்தோபாதி காரணபூர்வமும் விஷயமென்கைக்காக. "ஸம்ருத்தி:" என்றது "ஸம்ருத்த:" என்றபடி. "தேவா:" என்ற தேவஶப்தம் ஸம்போதநத்திலேயாய் உங்களுடைய ஸத்யமான விநோதத்தைக் கேட்கவேணும். [தேவா: ஸத்யம்ஶ்ருணுயாத்] விஜிகீஷாஸமர்த்திலேயாய் தேவர்களே! விஜிகீஷாரூபமான

§ இடுகு - நெருக்கம். * ஸங்க்யாவான்கள் - ஜ்ஞானவான்கள்.

மான உங்களுடைய நன்மையைக் கேட்கவேணும். [தேவா: பத்ரம் ச்ருணுயாம] உங்களுடைய இனியதான வார்த்தையைக் கேட்க வேணும். [தேவா: பத்ரம் ச்ருணுயாம] உங்களுடைய ஒளியுண்டாய்ப் போருகிற வார்த்தையைக் கேட்க வேணும்; [தேவா: பத்ரம் ச்ருணுயாம] உங்களுடைய மதிப்புண்டான வார்த்தையைக் கேட்க வேணும். [பத்ரம் கர்ணேபி: ச்ருணுயாம தேவா:] பத்ர ச்ரவணமாத்ரமே போராது, பத்ர தர்சனமும் பண்ண வேணும். [பத்ரம் பச்யேமாக்ஷபிர் யஜத்ரா:] [அக்ஷபி: பத்ரம் பச்யேம] இங்கே "பச்யேம" என்றபோதே ஸித்தமன்றோ? "அக்ஷபி:" என்கைக் கருத்தென்னென்னில்; தர்சனத்துக்கு ஸாதி தர்சனகரண பாடவமும் வேணுமென்றபடி. "கர்ணேபி:" "அக்ஷபி:" என்று பஹுவசநமாகவுமாம். [அக்ஷபி: பத்ரம் பச்யேம] ச்ரோத்ரேந்த்ரியத்துக்கிட்டவோபாதி சக்ஷுரிந்த்ரியத்துக்கும் ஆநந்தமுண்டாம்படி விலக்ஷணவஸ்துவை தர்சிப்போமாகவேணும்; [யஜத்ரா:] "யஜநாத்ராயத இதி யஜத்ரா:" என்றாய் யஜநநிமித்தமாக ரக்ஷிக்கிறவர்களே என்றபடி. அதாவது - காம காலங்களிலே வர்ஷத்தையுண்டாக்கி அத்தாலே ஸஸ்யவ்ருத்தியையுமுண்டாக்கி அதடியாக யஜ்ஞஸாதநஸம்ருத்தியையு முண்டாக்கிக் கொடுக்கையாலே "யஜத்ரா:" என்கிறது. இதுவும் தேவசப்தம் போலே ஸம்போதநமா யிருக்கிறது. பத்ர ச்ரவணத்துக்கும் பத்ர தர்சனத்துக்கும் அநுரூபமாம்படியாக ஸ்தோத்ரம்பண்ண வேணும். ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்போது, ஸ்திரமான அங்கங்களோடே கூடவேணும்; [ஸ்திரைரங்கைஸ்துஷ்டுவாம்ஸ:] ஸ்திரமான அங்கங்களோடே உபலக்ஷிதருமாய்க்கொண்டு மேலே மேலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணவேணும். "க்ரியாஸமபிஹாரே யங்" ஆய் யங்லுகந்தமாகையாலே ஸ்தோத்ரத்தினுடைய மிகுதியைக் காட்டுகிறது. இப்படியே ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகைக்கிடான தேவஹிதமான ஆயுஸ்ஸையாதொன்று, அத்தை சரீரத்தோடே ப்ராப்திப்போமாகவேணும்;

[அநந்யார்ஹசேஷத்வப்ரதிபத்தயே] க்ஷிதிப்ரப்ருதிகளுடைய ஆஸ்ரயமாக வொண்ணாது; ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஆஸ்ரயமாகவொண்ணாது; "ஸஹாயாபேக்ஷேஷு" என்கிற பாரார்த்யமாகவொண்ணாது; ஒரு வஸ்துவை நமக்கொண்டு சேதனர்களுடைய ஆஸ்ரயமாதல் தான் வேண்டு, அந்த ஸம்பந்தத்தோடே ப்ரவேசிப்போமாகவேணும்; "ப்ரபத்யே" என்று ஸாதந்யமாகயாகே ப்ரார்த்தனம் பண்ணிக்கிடக்கிறது. ஆக இத்தாலே, ஸர்வஸ்வாமியும் ஸர்வசக்தனும் ஸர்வகாரணமான ஸ்தோத்ரமும், அதுக்கிடான ஆஸ்ரயணீயமும் ப்ரதிபாதிக்கிறது. அங்ஙனன்றியிலே, "உபேதாஸ்ச ப்ரக்ருதிஸத்வாஸ்ச" என்றுகொண்டு ஸ்ரீயினுடைய காருண்யமதிகத்தினுக்கு, இதினுடைய வக்ஷோபாதமான ஸம்யத்திலே ப்ரதிபாஷாகார்யமாகவேணும். எங்ஙனேயென்னில்; [ஸர்வகோணீவிஸர்ஜனீயாஸ தேவா:] இங்கு தேவஸத்வம், "தேவவிவாஹாஸம்பாவஸீத" என்கிறபடியே ஆஸ்ரயத்வத்துக்கு உபலக்ஷணம். "தேவா:" என்கிற வாக்யத்தாலே, "மஹர்ஷிவேதாவதம்" என்கிற ந்யாயம் தோற்றுகிறது. ஸ்ரீபாகவத ப்ரஸங்கத்திலே ஸ்ரீசைதன்ய ஸமவான் கேட்குமாப்போலே ஆஸ்ரயன் பக்கலிலே ப்ரபாஷாக்கள் கேட்கவேணுமென்கிறதுக்கு உபலக்ஷணம். [ஸர்வகோணீவிஸர்ஜனீயாஸ] [ஸர்வஸர்ஜனீயாஸ] "ஸ்ராத்தியம் ப்ரஹ்மநிஷ்டே" "கர்மாம்ஸமுநிவிஸர்ஜனே" "பக்தியாஸ்ரவணம் ஸமேத:" "கேட்பார்கள் கேசவன் கீர்த்தியல்லால் மற்றுங்கேட்பரோ" என்று சொல்லுகிறபடியே ஸமவஸ்திஷயத்தைக் கேட்கைக் குபலக்ஷணமாயிருக்கிறது ஸர்வஸத்வம். "ஸ்ரவணீயாஸ" என்று ப்ராஸாங்கமமாகையாலே அதிகாரியினுடைய ப்ராஸாநாவிஸிஷ்டமும் உபலக்ஷிதம். இப்படி ஆஸ்ரயன் பக்கலிலே ப்ரபாஷாஸ்ரவணாதிகளும் கநாஸாஸ்யமான ஸமவஸ்திஷயஸஹயஸும் பண்ணவேணுமென்னுமதுக் குபலக்ஷணம் [ஸர்வவேதஸாரக்ஞிப்ரஜக்ரா:] என்று. இங்கு ஸர்வஸத்வத்தாலே "ஸமீக்ஷாபராபராய" என்றும் "நமஸ்தே

ஸஹஸ்ரஸம்ஸ்தாநம் தேவதேஹாஸ்யாவதாரக:" என்றும் "ரூப வைஷ்ணவ ரூபஸம்பந்நம் பஞ்சஸப்தத்யுக்தி விஷ்ணுபஹாரிணம்" என்றும் "தத்ரயஸஞ்சிந்தித் தாகாரா பரஹஸ்த்யநவாசநி:" என்றும் "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ நர:" என்னும் ஸகலவேதநாரமவேதிஷாஹ மிதற என்னுங் கிலக்காருவது. [யஜுஷாம் பஜநதிமித்தமாக ரக்ஷணந் தோற்றுகிறது. "ஸ்வேச்சாஸ்வீகரண ஸம்ஸ்தேஜ" என்னும் "ஸ்வஸ்வாஹ்லாதிநீதி:" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஆஸ்ரித ஸம்ஸாராநாராதைபரான ஸகல் ப்ராதுகம் அத்தாலே வாய்க்கட்டதாலை ப்ரஸம்மும் வாஸ்ஸம்பத்மான ப்ராஸஙிப்ர ப்ராதாநத்தால், விபரீதஜ்ஞாநர்க்கும் ப்ரகடமாம்படி ரக்ஷித்துப் போருகை தோற்றுகையாலே, இதுவும் ஆஸ்ரயஸௌகத்து க்கு உபலக்ஷணமாய்ப்போருகிறது. [ஹிரண்யகர்ப்ப ஸம்ஹிதாந ஸம்ஸாரத்விஷ்ப்ரோக்தேதவஹிதம் யதாயா:] "ஸர்வஸ்யார்த்தே தேவா தேவ கார்யார்த்தே" என்றபடியே புத்திக்கு, உள்ளவளவும் ப்ரதிக்ஷணவிநாஸி யான தேஹம்போலன்றியே அப்ராக்ருத திவ்யஸம்ஸ்தாநமாய்த் தோற்றும்படி ஸ்திரமாயிருக்கிற சக்கங்களோடே கூடியிருக்கிற ஸரீரத்தோடே "ஸஹ நட உ ஸஹ நட உ ஸஹ நட உ" "ஸங்கல்பமாயஸஹதேஸ" என்று வாதிகமான கைங்கர்யத்தைப்பண்ணவேணுமென்று ஸ்ருதிதாத் பர்யபர்யாலோசநம்பண்ணமாட்டாத வேதநஸம்பந்நர்க்கு கைக்காகத்தானவதீர்ணரானை அவ்வவதாரங்களில் மத்ஸ்யாவதார த்தைப்பார்த்தால், வஸநஜீவநு மிருக்கச்செய்தேயும், § கூர்மாவ தாரத்தைப்பார்த்தால் ஜமத்துங்காயாரஸமர்த்தனாயிருக்கச் செய்தே யும் ஒருபுறஞ் சொல்லவாயிருக்கும். ஸ்ரீவராஹாவதாரத்தைப்பா ர்த்தால் ஆஸ்ரயணஸௌகர்யந் தோற்றி யிருக்கச் செய்தேயும் மோக்ஷாபேக்ஷம்பண்ணியிருக்கும். ஸ்ரீ நரஸிம்ஹாவதாரத்தைப் பார்த்தால் உதிஹாஸமடியாகப் பற்றுவார்க்கு கடுமையாணந்தோற் றும்படியிருக்கும். ஸ்ரீவாமநாவதாரத்தைப் பார்த்தால்தான்சிறிய னாயிருக்கச் செய்தேயும் ஜமத்தையடையத் தன்னடிக் கீழாக்காநிற் கும். பரஶுராமாவதாரத்தைப் பார்த்தால் ப்ராஹ்மணோத்தமனு

§ இங்கு பதிதமாகக்காணப்படுகிற பக்ஷ இந்த ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்கள்பட்ட கூ ஸ்ரீகோஸங்களிலும் காணவில்லை.

யிருக்கச் செய்தேயும் பாரம்யஜநஹாநி பண்ணுகிற்கும். ஸ்ரீரா மாவதாரத்தைப் பார்த்தால் "த்ருஷ்டாரமேவ ஸ்வாமிந: | ந்ரு பாதிவ்யாஜ்ஞா நாத: ப்ரஹ்மஹத்யாஸ்ஸ ப்ரஜா:" என்று பாரம் ஜ்யவேஷமேயுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் பாரம்யஹாநி பண் ணுகிற்கும், க்ருஷ்ணாவதாரத்தைப் பார்த்தால் "ஈஸ்வரோஹமஹம் போகீ" என்னும்படி அவதாரமெல்லாவற்றிலும் ஐஸ்வர்ய ஷத்தில் கைவாசிதோற்றியிருக்கும். ஸஜாதீய ப்ரக்ருதிகளைக் கண்டால் தன் மேன்மை தோற்றும்படி ஜைவாத்ருஷ்யங்களைப் பண்ணுகிற்கும். ஆழ்வார்களு மீடுபடுவது மிவ்வவதாரத்திலே யிறே; "உரலினோடிணைந்திருந் தேங்கியவெளிவெத்திறம்" என்னும் "கோவலனை வெண்ணெயுண்டவாயன்" என்றும் "திருமதுரையுட் சிலைகுனித்து ஐந்தலைய பைந்நாகத்தலைப்பாய்ந்தவனே உன்னைப் பல் லாண்டுகூறுதுமே" என்னும் "கோவிந்தர்க்கோர் குற்றேவலிம்மைப் பிறவிசெய்யாதே யினிப்போய்ச் செய்யுந் தவந்தானென்" என்றும் "தூவாடையுடுத்தொரு சண்டு சிலுப்பிக் கவராக முடித்துக் கலிங் கச்சுக்கட்டி, சுவரார் கதவின் புறமே வந்து நின்றீர்" என்றும் "வார் மணற்குன்றில் புலரநின்றேன் வாசுதேவா வுன் வரவுபார்த்தே" என் னும் இப்படிகளிலே ஆழ்வார்களும் இவ்வவதாரத்தையே யநுபவித் துக் கொண்டு போந்தார்கள். ஏவம்ஸம்ருத்தனை க்ருஷ்ணனுடைய ஸகலஜகத்காரணத்வத்தையும், ஸர்வாதிகத்வத்தையும், ஸர்வேச்வ ரத்வத்தையும், ஸகலேதரஜநஸமாச்ரயணீய ஜீவாத்மாவாம்படி. உபாஸநாஸ்ரீ ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையும், ப்ரதிபாதிக்கிறது. (ஏஷ நா ராயணஸ்ஸ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: | நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம்).

ஆனால் ஜகத்காரணமுமாய், ஸர்வாதிகமுமானால் அதீந்த்ரிய மாயன்றோ இருப்பதென்னில்; *௧. அவனுடைய வைலக்ஷண்யாதிச யந் தோற்றும்படி "ஏஷ:" என்கிறார். *௨. (ஏஷ:) அநந்யமா மாம்ஸசக்ஷுராதிகளாலே ப்ரமாணம் வேண்டாதபடி ப்ரத்யக்ஷ விஷயமாய் நிற்கிற ஆகாரந்தோற்றுகிறது. *௩ (ஏஷ:) அங்ங னன்றியே ஸௌலப்யாவதாரமாகையாலே சொல்லு மெளிமையைக் காட்டுகிறதாகவுமாம். *௪. (ஏஷ:) அங்ஙனன்றியே "உனக்கட்

பிகு அருதியும்" என்று ஶ்ருதிஸித்த மிருக்கச் செய்தேயும் ஶாஸ்த்ர
ஸ்விஷயமாகையாலே சொல்லிற்றாகவுமாம்.

இப்படி ஸர்வஶக்தியாயிருப்ப னொருவனே னென்னில்; * ௧. (நாராயண:) "ஏகோ விஷ்ணு ஸ்ருஷ்டவாந் ஸர்வம் நாராயணாத்மக:" என்று ஸர்வஸ்ரஷ்டாவாயிருப்பானொருவன். * ௨. (நாராயண:) ரக்ஷமாண விஷயத்ராதிகளுடைய ஸர்வதேஶத்திலே போதக்கும்படி ஸர்வஸாமர்த்த்யத்தையுடையனாயிருப்பானொருவன். * ௩. (நாராயண:) ஸகலஜகத்தும் ஸம்ஹ்ருதமான ஸமயத்திலும் தம்முடைய ஸத்தை தப்பாதபடி யிருப்பானொருவன்; "ஏகோ ஹவை நாராயண ஆஸீத், ந ப்ரஹ்மா நேஶாந:" "நேமே த்யாவாப்ருதிவீ" என்றும் "க்ருத்ஸ்நஸம்ப்லவவேளாயாம் நஷ்டே ஸ்தாவரஜங்கமே | ஏகஸ்திஷ்டதி விஶ்வாத்மா ஸ து நாராயண: ப்ரபு:" என்றும் சொல்லுகையாலே. ஆனால் காரணமுடையனைக் குறிக்கும் காரணமான தானொருத்தனும் நிற்கும்படி தன்னையோ வென்னில்; * ௪. "நாராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி" என்கிறபடியே, ஸகல சேதநாசேதநங்களாயிருப்பானொருத்தன். * ௫. (நாராயண:) அங்ஙனன்றியிலே, மேல் "காரணந்து த்யேய:" என்று சொல்லுகையாலே ஸர்வர்க்கும் தனக்கிருப்பிடமாக வுடையனென்றாகவுமாம்; "தாந்யேவாயநம் தஸ்ய தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத:" என்கையாலே. * ௬. (நாராயண:) அங்ஙனன்றியே, ஸகலருக்கும் அவர்ஜநீயமாம்படி உடலுமுயிரும்போலே ஸம்பந்தமான ஸம்பந்த விஶேஷத்தை யுடையனாயிருப்பானொருத்தனென்றாகவுமாம். * ௭. (நாராயண:) அங்ஙனன்றியே, ஸகல ப்ராப்ய ப்ராபக ஶேஷத்தாலே, ஜகத்துக்காரணமாயிருந்தனுமாய் நியாமகனுமாயிருப்பானொருத்தன். * ௮. (நாராயண:) "ஶோதாவிதாஹர்தா" இத்யாதி ஸூக்தத்தாலே ஸர்வவிஷயஸ்வகமும், ஶ்ரேயணோதவனை ஸர்வாபேக்ஷிதம் ஸதாமாம்படி வாத்ஸல்யமும், ஸ்வாமித்வமும், ஸௌஶீல்யமும், ஸௌலப்யமும், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி யோகமும், இவை விஶேஷங்களாலே விஶ்வஸராக்கு மென்னுமிடம் தோற்றுகிறது.

ஆனால் இதில் தோற்றுகிற காரணங்கள் "நஸஜ்ஞாநஸம்ஸ்வ வநவதிகவாக:" என்றும் "பதிம் விஶ்வஸ்ய" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வேஶ்வரனான ஸ்ரீமந்நாராயணன் என்னில்; * க. (ஸ்ரீஶாநு) ஸ்வஸ்வாமித்வேன்கிறது. "ஸ்ரீஶாநு" என்கிற விக்ரஹத்தாலே, ஆஶ்ரயணீயத்வத்தையும், ஸௌலப்யத்தையும் தோற்றுவிக்கிறது. * உ. (ஸ்ரீஶாநு) இதில் ஓக்ஷவதி ஸௌலப்யமாகைக்குறியாய், இத்தால் நூதும் மனமும்போமையாய் ஸ்வாதந்த்ர்யம் தோற்றுகிறது. * ௩. ஸ்ரீ:) எல்லாராலும் ஆஶ்ரயிக்கப்பட்டிருப்பதொருத்தியாய், உத்தேஶ்யமான வஸ்துக்களெல்லாம் தன்னுடைய கடாக்ஷாயத்தமாம்படி யிருப்பதொருத்தியுமாய், "பூலோகாஜநகாத்மஜா" என்கிறபடியே ஸௌலப்யத்திலும் கால்வாசி யேற்றமுடையளா யிருப்பதொருத்தி. ஆனவிப்படிக்கொத்த விவளாலே வந்த வைலக்ஷண்யமோ அந்தரங்கமென்றால், இவளும் அநபாயிநீ யென்னும்படியாய் "இறையுமகலகில்லேன்" என்று அலர்மேல்மங்கை திருமார்பில்சுவடறிந்த பின்பு பிறந்தகமான நாயகனையும் நெஞ்சில் நினைவென்னும்படி ஸாஹஸமாய், "திருவுக்குந் திருவாகிய செல்வா" என்னும் "ஸ்ரிய:ஶ்ரிய:" என்னும் சொல்லுகிறபடியே இவன் தானும் மேல் விழும்படி ஸகலஸௌந்தர்யத்தையுடையளாய், இவள் பதியாய்த்தான் பதியாயிருப்பதொருத்தன். * ௪ (ஸ்ரீஶாநு) இச்சேர்த்தியைப் பிரியக்கண்டாருண்டாகில், ராவணனும் ஶூர்ப்பணகையும் பட்டதுபடுவார்கள். ஆக இந்த விஶேஷணத்தாலும், ஆஶ்ரயணீயஸ்தானம் அநந்யஸாத்யமான காரணமும், ஸ்ரிய:பதித்வமும் வ்யக்தமாயிற்று. இத்தைப்பற்றவிறே ஆழ்வார்களும் "திருவில்லாத் தேவரைத் தேறேல்மின்" என்றும் "திருநின்ற பக்கம்" என்றும் வ்யக்தமாக்கிற்று, விஶிஷ்டஸேவகனுண்டாயிருக்கச் செய்தேயும் "ஸ்ரீஶாஸ்ய ஶாஸ்த்ர த்ருஷ்டம்" என்று இவளை விலே நெஞ்சுண்டாய்ப் போருவாரொருத்தன்.

அதெங்கே கண்டோமென்றால்; * க. (க்ஷீரார்ணவநிகேதந:) இவன் பிறந்தகத்தைவிடாதே போதே கண்டதிறே; * உ. (க்ஷீரார்ணவநிகேதந:) பாற்கடலிலே சாய்ந்த வயோயரம்

போலே யிருப்பானொருத்தன். * ௩. (க்ஷீராப்திவர்ணகே ௩) அங்ஙனன்றியே "பெரும்புறக்கடல்" என்னும் "ஸமுத்ரஸ்யாபி காம்பீர்யம் ஸமுத்ரேகாதயிஃ" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே கடலிலே கடல் தோய்ந்தாற்போலே யிருக்கிறவரென்னவுமாம். * ௪. (க்ஷீராப்திவர்ணகே ௪) கீழ்ச்சொன்ன நாராயணனும் இங்கே புறவெள்ளமிட்டுக்கிடக்கிறது.

ஆனால் வ்யூஹவிஶேஷமானால் ஸநகாதிகளுக்கு ஸேவ்யவிஷயமாய் ஸஜாதீயஸம்ஶ்ரயணீயமில்லையோ வென்னில்; * க. (நாமவைஶிஷ்ட்யஸ்ய ஸ்வரூபவைஶிஷ்ட்யம் அதோயாராஸிஃ) அநேகரஸிகமான விடத்தைவிட்டு "இருமும்மணைப்பதிக் கொழுநன்" என்று ஏகாந்தரம் நடத்துகிற விடத்தேறவந்தான். * உ. (நாமவைஶிஷ்ட்யஸ்வ்ரஜ) ருஶிவிஷமுள்ள விடத்தை விட்டு ஶயாரோஸ்தமான விடத்தேறப்போந்தான். * ௩. (நாமவைஶிஷ்ட்யஸ்ய ஸ்வரூபவைஶிஷ்ட்யம் அதோயாராஸிஃ) ஸாமரத்தை விட்டு நாமரனும்படி வந்துபுகுந்தான்.

இடையழகு கொழிய் அநேகமாவ்யமான நடையழகில்லையோ வென்னில்; * க. (ஆமகஃ) "கனத்திருந்தகளிறு" என்னும் "தரியார்த்த கருங்களிறு" என்னுஞ் சொல்லுகிறபடியே கண்டவர்களுடைய நயநஸாபல்யம் பண்ணும்படி உத்தாலக்ஷணமும்படி பிசகிடந்தான். * உ. (ஆமகஃ) வருகிறபோதே ஶயாராவிஹாஸிநீ ஸாயந்த்துக்குத் தன்வடிவழகை யனுஸந்தாநம் பண்ணிக்கொண்டு வந்தான். * ௩. (ஆமகஃ) தன்னுடையழகாலே "ஸம்ஸாரவாஹிநீம் வ்ரஜநு" என்கிற ஜம்பவானெதிகையைக் குலைத்துக்கொண்டு வந்தான்.

இப்படி வருகிறதுதான் பரமபதத்திலேயோ, திருப்பாற் கடலிலேயோ வென்னில்; * க. (ஶயாராம்பஶீஷ) "ஶயாநாநந்தமூர்த்தியோ ஹரிஸ்ஸாக்ஷாத்" என்கிறபடியே அவன் தன்னைப் போலே தேஶமும் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டப்ராப்தியையும் பண்ணிக்கொடுக்கிறது பூர்வாசியிலே தோற்றுமிறே. * உ. (ஶயாராம்பஶீஷ) "தேவாநாம்பதயேநம:" என்கிற தேஶம்போலே ஸ்வ்ருஷ்டாவயா யிருக்கை யன்றிக்கே ஶத்ருநிக்ரஹாதி

ஞான கோடித்ரயத்துக்கும் ஆஶ்ரயமான தேஶமிறே. * ௩. (யோ ஜாதோ லீலயா ஸ்வேச்சயா ராமதோ தாஹி) ஸ்வஸ்வத்வம் ப்ரவிஷ்டியிலேயாய், “மண்ணின்பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப் பிறந்தான்” என்கிற ப்ரவ்ருத்தியைக் காட்டுகிறது. * ௪. (க்ஷீரார்ணவநிகேதந: நாமவைஷ்ணவஸ்த்ரீராமதோதாஹி) ஜலப்ரக்ருதிஸம்ஸர்க்கத்தை விட்டபின்பு தாமஸிகமான வாகாரம் நடையிலே தோற்றுகிறதிறே. * ௫. (நாராயண: ஸ்வாராமதோதாஹி) ஸவர்க்காரஸைமுத்துனை தான் காவேரிகதேஶத்திலே பொதுங்கிவந்தான். * ௬. (ஸ்ரீராம ஸ்வாராமதோதாஹி) ஸர்வாவதாரங்களைவன் ஸ்வஸ்வஸாதாவதாஜநீ ஸ்வாராமவாஸயோஷிதாழ் । வஸ்ருஜ்வ்ருத்தவக்ரஸ்வலாஸம் நேத்ராஸிவஜய: ” என்கிறபடியே படைவீடேதிவ்யக்ஷேத்ரஸந்நிதானம் பண்ணுவாரைப்போலே வந்தான். * ௭. அங்ஙனன்றியே, ஸர்வஶக்தியுடையவன் ஒருபடைவீடு ஸாபேக்ஷனாய் வந்தான். * ௮. (நாமவைஷ்ணவக்ஷேத்ரஸ்வாராமதோதாஹி) ஸாஜ்ஞஸம்பெருமையை விட்டவன் ஸாஜ்ஞவஸ்துக்களுள்ள விடத்திலே வந்தான்.

ஆக இந்த ஶ்லோகத்தாலே வாக்யத்வயம்போலே உபாயவேஷமும் உபேயவேஷமும் ஆஶ்ரயணீயனாய், ஒரு தேஶவிஶேஷத்திலே சொல்லவேண்டாதபடி தங்குபயணமாக வந்து, அங்குச் செல்லமாட்டாத ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஸமாஶ்ரயணம்போலே ஆஶ்ரிதரிருந்த தேஶத்திலே தான்வந்து தன் வடிவழகாலும் நடையழகாலும் கண்டவர்களையும் வஶீகரித்து ஸாக்ஷாத்காரம்படி பண்ணிற்று. அங்ஙனன்றியே, “பண்டிவரைக் கண்டறிவது” என்று ஸாக்ஷாத்த்வத்தையும், “புவனியெல்லாம் படைத்தவனே” என்றும் “தேவரையும் அசுரரையும் திசைகளையும் படைத்தவனே” என்றும் உதாஹரணத்தாலே நாராயணஸ்வத்தையும், “அணியுருவிற்றிருமாலை” என்று ஸ்ரீமத்த்வத்தையும், “கடல்கிடந்த பெருமானை” என்று க்ஷீரார்ணவநிகேதநத்வத்தையும், “வடமதுரை நின்றும்வந்து” என்று ராமத்வத்தையும், “தண்டவர்தம் மனம் வழங்கு” என்றும் “கற்றார்சேர் கண்ணபுரம்”

என்றும், உபயவிபூதி ஸாம்ராஜ்யத்தையும், ப்ரகாசிக்கையால் ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யம் க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் ஸௌசீல்யாதிகுணவைபவத்தையே ப்ரகாசிக்கிறது. உ.

தாத்பர்யம்.—ஸர்வவ்யாபகராய், ஸமஸ்தகல்யாணகுண பூர்ணராய், ஸர்வகாரணமாய், ஸர்வர்க்கும் ஸர்வவிதபந்துவாய், பூமிதேவி நீளாதேவி முதலான மஹிஷிகளைக் காட்டிலும் அத்யந்தம் சிறந்தவளாய் எல்லாருக்கும் மாப்ரயணியையான ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியும் அரை க்ஷணம் விட்டுப் பிரியமாட்டாமல் தன்னிடத்தில் நித்யவாஸம் பண்ணும்படி நிரதிசய போக்யதையையுடையவராய், நிரதிசயபோக்யமாய்த் தனக்கபிமதையான பிராட்டிக்குப் பிறந்தகமுமான க்ஷீரார்ணவ சாயியாய், இப்படி ஸம்ருத்திமத்தான வர்த்தத்தை நாம் கண்ணாலே கண்டு அநுபவிக்கும்படி ஸர்வஸுலபரான இவர் பரவ்யூஹாதிகளில் சென்று ஆச்ரயிக்க யோக்யதையில்லாத நம்மைக் கடாக்ஷிக்கைக்காக திருப்பாற் கடலில் நின்றும் திருவனந்தாழ்வானாகிற படுக்கையை விட்டு ஸர்வாபீஷ்டப்ரதமாய் பாவநமுமாய் போக்யமுமான மதுரா நகரத்துக்கெழுந்தருளினார் என்று மதுராபுரியில் திருவவதரித்தருளுகிற ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை ஸேவித்து ஜநங்கள் சொன்னார்கள்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம்,

க-ம் அம்சம், க-ம் அத்யாயம், க-ம் ச்லோகம்.

———(o)———

ஓம்.—பராசரம் முநிவரம் க்ருதபௌர்வாஹ்ணிகக்ரியம்।
மைத்ரேய: பரிப்ரச்ச ப்ரணிபத்யாபிவாத்ய ச॥ க.

அர்த்தம்.—முநிவரம் - மநநசீலர்களான (ஸமஸ்த) ருஷிகளைக் காட்டிலும் ச்ரேஷ்டராய், க்ருதபௌர்வாஹ்ணிகக்ரியம் - செய்து முடிக்கப்பட்ட ப்ராதஃகாலத்தில் அநுஷ்டேயங்களான கர்மங்களையுடையராய், பராசரம் - சத்ருக்களை (புத்திகளாலே) ஹிம்ஸியாநின்றவருமான ஸ்ரீபராசரபகவானை, மைத்ரேய: - மைத்ரேயனென்கிற ருஷி, ப்ரணிபத்ய - ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்தும், அபிவாத்ய ச - தன்பேரைச் சொல்லிக்கொண்டு குருவினுடைய பாதக்ரஹணம் பண்ணுகையாகிற அபிவாதநத்தைச் செய்தும், பரிப்ரச்ச - நன்றாய்க் கேட்டார்.

அவதாரிகை. ஸ்ரோதாக்களுக்கு வைராக்யம் உத்பந்நமென்று இதிலே ஸம்ஸாரத்தில் பிறக்கைக்காக விலக்ஷணனான ஆசார்யன் பக்கலிலே ஸம்ஸாரஸ்தனாய் அபிஜாதனான சிஷ்யன் அவஸரத்திலே ப்ரச்நம் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா. *க. (பராசரம்) "ஸஹோவாச வ்யாஸ: பாராசர்ய:" என்று வேதாசார்யனை ஸ்ரீவேதவ்யாஸ பகவானுக்கும் இவனோட்டை ஸம்பந்தத்தாலே ஆப்திசொல்ல வேண்டும்படி ச்ருதியிலே ப்ரஸித்தனானவனை. *உ. (பராசரம்) வைதிகப க்ஷத்துக்கு சத்ருக்களான பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை ப்ரமாணதர்க்கங்களாகிற சரங்களாலே ஹிம்ஸியாநின்றானென்றாகவுமாம். அதவா, *ங. (பராசரம்) ஆந்தரசத்ருக்களான காமக்ரோதாதிகளை சமதமாதிகளாலே ஹிம்ஸியாநின்றானென்றாகவுமாம். (சாந்திவரம்) பரமார்த்த விஷயத்தில் உபநயமார்க்கவர்களில் உத்க்ருஷ்டனானவனை. இத்தால் ஜ்ஞாநஸம்ருத்தி சொல்லுகிறது. (க்ருதபௌர்வாஹ்ணிகக்ரியம்) என்று இவ்வுபாஸநத்துக்கு அங்கமாக சாஸ்த்ரோதிதமாய், ஜ்ஞாநபௌர்வகமான அநுஷ்டானமும் அநுஷ்டிதமான ஸமயத்திலே. "க்ருதபௌர்வாஹ்ணிக க்ரியம்" என்கையாலே ஸர்வார்த்தகாலத்திலே யென்கை. இத்தால், வஸிஷ்டன் அநந்யபரனாயிருக்க த்ரஸதஸ்யு சென்று கேட்டாற்போலன்றிக்கே ஆசார்யன் அநந்யபரனா யிருக்கிற ஸமயத்திலே கேட்டானென்கை, பரபக்ஷப்ரதிக்ஷேபம் பண்ணுகிறபோது அவஸரமன்று; உபாஸநகாலமும் அவஸரமன்று; அத்யந்தமான அநுஷ்டாநஸமயமும் அவஸரமன்று; ஆகையாலே, க்ருதக்ருத்யனாய்த் தன்னுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு விடுதேட்டமான அவஸரத்தே கேட்டானென்கை. (மைத்ரேய:) யாஜ்ஞவல்க்ய பகவானை இடங்களிலே ப்ரச்நம் பண்ணிப்போரும் ப்ரஹ்மவிதுஷியான மைத்ரேயி ஸந்ததியாலே, அவஸரத்திலே ப்ரச்நம் பண்ணுகை தன்னைத் தோன்றி வந்ததன்று; தன்னுடைய பிறப்பாலே வந்ததென்கை; அன்றியிலே, மித்ராபத்யனாய், தேசுயமித்ரயா ப்ரஜ்ஞாதோயவதாரி ஸம்பந்தத்தாலே

மிஷணமாய்க் கிடக்கிற தாகவுமாம். (பரிபப்ரச்ச) ஒருவார்த்தை சொல்லுகை யநுசிதமானபோது, கண்ணுக் கெட்டாதபடி பின்னே யிருக்கவுங் கடவதன்று, கண்படும்படி. புரஸ்தாத்திலே யிருக்கை ஶிஷ்யனுக்கு ப்ராப்தம். அந்த ஸ்தானத்திலே நின்று கேட்டானென்கை. (பரிபப்ரச்ச) நினைத்த வர்த்தத்திலே ஆசார்யனுதாரனும்படி பாடே யத்தைக் கேட்கை. அதாகிறது - "யந்மயஞ்ச ஜகத்" என்று ஸாமாந்யத்திலே ப்ரஶ்நமாய், "விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம்" என்று விசேஷத்திலே உத்தரமாம்படி கேட்டானென்கை. (பரிபப்ரச்ச) அன்றியிலே, 'பரி' என்கிறது ஸாகல்ய வசநமாய், ஜ்ஞாதவ்யங்களை யடையக் கேட்டானென்றுமாம். (ப்ரணிபத்ய) பதநமாகிறது, ஸர்வாவயவங்களும் தரையிலே பொருந்த விழுகை; நிபதநமாகிறது, ஆதரமான அபிமாநமும் ஸஹமாய் விழுகை; ப்ரணிபதநமாகிறது, இதுதானே விஹிதமென் றிருக்கை யன்றிக்கே ப்ரீதிப்ரகர்ஷமாக இருக்கை. (அபிவாத்ய) ஸ்வநாமத்தை ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு பாதோபஸங்க்ரஹணம் பண்ணுகை. (ச) ஆசார்யன் பக்கல் அநுஷ்டிக்கக்கடவ விநயங்களை ஸமுச்சயிக்கிறது. ௧.

தாத்பர்யம்.—பகவத் ஸ்வரூபரூபாதிகளை செவ்வையாய் மநநம் பண்ணி அவைகளை யுள்ளபடி யறிந்தவர்களில் தலைவராய், ஶுத்தருஷ்டி நிஷ்டராய், ஜிதேந்த்ரியராயிருக்கிற ஸ்ரீபராசரபகவான், ப்ராதஃகாலத்தி லநுஷ்டிக்கவேண்டிய நித்யகர்மங்களை யநுஷ்டித்து நிர்வஹித்தராய் எழுந்தருளி யிருக்கையில், மைத்ரேய மஹர்ஷி சென்று ஸாஷ்டாங்கமாய்த் தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து அபிவாதநம்பண்ணி மிக வணக்கத்துடன் இவருடைய பக்கத்திலிருந்து தனக்கறியவேண்டும் விஷயங்களை யெல்லாம் ப்ரஶ்நம் பண்ணினார்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம், உ-ம் ஶதகம், ௯௯-ம் ஶ்லோகம்.

---

௨௮. — ஶ்ரௌதா வேதா: புராணம் ஸ்ம்ருதி ரபிசகலா ஸேதிஹாஸாஸ் ஸபாஞ்சராத்ராஸ் ஸயோகா ஸாங்க்யா

விதிமுபரி பரிக்ஷீயதே பூர்வபாக: | ஊர்த்வோ பாகஸ்த்வதீ-
ஹாகுணவிபவபரிஜ்ஞாபனைஸ் த்வத்பதாப்தௌ வேத்யோ வே-
தைஶ்ச ஸர்வைரஹமிதி பகவந் ஸ்வேன ச வ்யாசகர்த்த || ௨.

அர்த்தம்,—ஆதௌ - முதலில், வேதா: - வேதங்கள், ப்ரமா-
ணம் - யதார்த்த ஜ்ஞாநஜநகம். ஸ்ம்ருதி: - தர்மசாஸ்த்ரம், ஸேதி-
ஹாஸை:(ஸ்ரீராமாயணம் முதலான) இதிஹாஸங்களோடு கூடின,
புராணை:-புராணங்களோடும், ந்யாயை: ஸார்த்தம்-தத்வநிஷ்கர்ஷகமான ந்யாயங்களோடும் கூடினதாய், உபகுருதே -
ஸஹகாரம்பண்ணுகிறது. பூர்வபாக:-(வேதத்தில்) முன்பாகம்,
த்வதர்ச்சாவிதிமுபரி - தேவரீருடைய ஆராதநப்ரகாரத்தில், பரி-
க்ஷீயதே - பர்யவஸிக்கிறது. ஊர்த்வோ பாக: - மேல்பாகம், த்வதீஹா-
குணவிபவபரிஜ்ஞாபனை: - தேவரீருடைய வ்யாபாரம் குணம்
ஐச்வர்யம் இவைகளுடைய ப்ரதிபாதநங்களினால், த்வத்பதாப்தௌ -
தேவரீருடைய திருவடி ப்ராப்தியில், பரிக்ஷீயதே - பர்யவஸிக்கி-
றது. பகவந் - ஷாட்குண்யயுக்தரான (ஸ்வாமியே)! ஸர்வை: -
ஸமஸ்தங்களான, வேதைஶ்ச - வேதங்களினாலும், அஹம் - நான்,
வேத்ய: - அறியத்தகுந்தவன்; இதி - என்று, ஸ்வேன ச - தன்னாலே-
யும், வ்யாசகர்த்த - வ்யாக்யாநம் செய்தீர்.

அவதாரிகை. ப்ரஹ்மஸூத்ரம் ஸகலப்ரமாணவிசாரமென்று
சொல்லுகிற வாதிபக்ஷப்ரதிக்ஷேபத்தைப் பண்ணிக் கொண்டு,
ஸகலமான க்ருத்ஸ்நவேதமே இவ்விஷயத்தில் ப்ரமாணமென்றும்,
பூர்வோத்தரபாகங்களிரண்டிலும் அவனே ப்ரதிபாத்யனென்-
றுஞ் சொல்லி, இவ்வச்லோகத்தில் ஸ்ரீகீதோக்தமான ஸமந்வயத்-
தையும் பூதலிக்கிறார். அதில் முற்பட வேதப்ராமாண்யமுண்டா-
கிறதே இவ்விஷயத்தில் ப்ரமாணமாவதென்னில், அது முற்பட
முன்னம் ஸாக்ஷாத்ப்ரமாணமென்கிறார்.

வ்யா. (ஆதௌ) ஸமஸ்த ஸ்வபரபக்ஷ விசாரோபநாயகங்களை
அகல இட்டுப்பேசி வாக்யார்த்தங்களாலே உபபாதித்துக்கொண்டு,
இது உபபாதித்தபடி அறிகிறது ; ப்ரமாணமாகப் பெற்றிலோ

மென்று இழவுபடவேண்டாதபடி ஸூக்ஷ்மவேதநமும் முற்பட ஸாக்ஷாத் ப்ரமாணமென்கிறார். (ப்ரமாணம்) ஸம்யக்ஜ்ஞான ப்ரமிதிக்கு ஸாதநமிறே ப்ரமாணமாவது; ஸம்யக்த்வமாவது, ஸம்ஶயவிபர்யயாதிகாரண தோஷமும், "நேதி" இத்யாதிபாதகப்ரத்யயமுமின்றியே; காரணாநபேக்ஷமுமாய் அதுதான் ஸ்வௌத்ஸர்கிகமுமாகையாலே காரணதோஷ பாதக ப்ரத்யயங்களில்லையென்றிட்டு ப்ரமாணமாகக்கடவது.

இப்படி ப்ரமாணமாகிறது; இப்ப்ரமாணத்துக்கு ஸ்வபாவஸித்திகள் தானென்று, ப்ரத்யக்ஷாதிகாரணங்களோ வென்னில்; * ௧. (வேதா:) காலாத்யயாதிதோஷஸம்பாவனையுமற்றதாய் க்ருத்யக்கனுமான வஸ்துவன்றியே "வாசாவிரூபநித்யயா" என்றும் "அநாதிநிதநா ஹ்யேஷா வாகுத்ஸ்ருஷ்டா ஸ்வயம்புவா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அநாதிநிதநாவிச்சிந்நஸம்ப்ரதாயமாய், நித்யநிர்தோஷமாய், ப்ரமவிப்ரலம்பாதிதோஷரஹிதமான வேதங்கள். * ௨. (வேதா:) "வேதயதி" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே, ஸர்வஜ்ஞனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ப்ரதிபாதகதயா ப்ரமாணமாகிறது: "வேதயதி" என்று இது பிறரை யறிவிக்கையாவதென், "யோ வை ஜ்ஞாதே ஸ ஸ்வராந் போதயதி" என்று தானறிந்தால் பின்பல்லவோ பிறரையறிவிப்பது; "நேதி நேதி" என்றும் "கோ அத்தா வேத" என்றும் "யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே" என்றும் "யதோ ந வேதா மநஸா ஸஹைநமநுப்ரவிஶந்தி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே தானகப்பட நெஞ்சாலுங்கூட அறியமாட்டிற்றில்லையென்று சொல்லச்செய்தே பிறரை யறிவிக்கும்படி யென்னென்னில்; ஒன்றை யறிகையாவது-வஸ்து இருந்தபடியே யறிகையிறே. இக்கும் "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம" என்றும் "ப்ருஹத்த்வாத் ப்ரும்ஹணத்வாச்ச தத் ப்ரஹ்ம" என்றும் "ஸர்வேஷாம் வேதாநாம் அநவதிகாதிஶய" என்றும் "அநந்தஸ்ய ஸ்வரூபஸ்ய" என்றும் "ஆநந்தோ ப்ரஹ்மேதி வ்யஜாநாத்" என்றும் "அநவதிகாதிஶயா ஸங்க்யேய கல்யாணகுணகண:" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸ்வரூப ரூபகுணங்களால் அபரிச்சிந்நமாகையாலே அபரிச்சி

ஜ்ஞமென்றறிகையிறே ; ஸர்வஜ்ஞத்தை ஸர்வஜ்ஞமென்றறிகை யாகிறது. மோக்ஷத்தை ஸ்ரீதமென்கிற ஶாஸ்த்ரமிறே. ஸர்வஜ்ஞவஸ்து-வை ஸர்வஜ்ஞமென்றறிகையால் ஸர்வஜ்ஞாநத்துக்குக் குறையில்லை; ஸ்வஜ்ஞாநத்துக்குங் குறையில்லை. வேதவாக்யாதாக்ஷரனே, "வேதா-ஹமேதம்புருஷம்" என்று இவ்வஸ்துவை யறிவேனென்றாய், அறிந்தபடி யென்னென்ன, "மஹாந்தம்" என்று ஸர்வஜ்ஞனென் றறிந்தேனென்றானிறே. வைதிகாக்ரேஸரரும், "ஸமஸ்தவேதைஸ்ஸமா-ம்நாதம்" என்றும் "யேஷாம் வேதவிதோ விப்ரா யேசாத்யாத்மவிதோ ஜநா: | தேவதா ஸமாம்நாதம்" என்றார்களிறே. இவற்றை உப ப்ரும்ஹித்த மஹர்ஷிகளும், "அறிந்தன வேதம்" என்றாய், அறிந்தபடி யென்னென்ன; "அரும்பொருளாதல்" என்றார்களிறே. நிஷேத வாக்யங்கள் தன்னிலும் "நேதிநேதி" என்றும் "அஸ்தூலமநணு" என்றும், ஶப்தமாந்தொடங்கி ப்ரமாணாந்தங்களவும் ஒன்றுக்கொன்று மேல் ஸவிசேஷத்தைப் பேசிக்கொடுபோந்து மேலோர ஸவிஶேஷமையாலே இவ்வளவென்கிற ஸமஸ்தாநாஸித்யத்தைப் பற்றச் சொன்ன வித்தனைபோக்கி வேறாக தத்ஜ்ஞாநமில்லை யென்ற தன்றே. இப்படி தானறிந்து பிறரையு மறிவிக்கிறது தான் ஒன்றிர ண்டோ வென்னில்; * ந. (வேதா:) "ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி தபாம்ஸி ஸர்வாணி ச" என்கிறபடியே ஸமஸ்த ஶாஸ்த்ராநுக மான ஸமஸ்த கோடியிலு மடைப்புண்டு, "அநந்தா வை வேதா:" என்கிறபடியே காணாதபடி யத்தாலே அஸங்க்ய மாயிருக்கும். "யே வேதவேதவித்வாஸ:" என்னுமாப்போலே ஸாக்ஷிகளத்தனையுஞ் சொல்ல ப்ரமாணங்களுக்கு உறுப்பெ ன்றிருக்கிறார். "ஸாக்ஷீ சேதா கேவலோ நிர்குணஶ்ச" என்று ஒருத்த னுபபாதகனை போதிறே ; "ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபத்வம் விஜ்ஞாநம்" என்றும், "ஸர்வாத்மஸ்வரூபஸ்வயம்பு:" என்றுஞ்சொல் லுகிறபடியே ப்ரமாணாந்தரவிஷயமான ஸமஸ்தவிஷயத்தில் ப்ரதி பாதகமாம்போது காரணத்தோடு ஸர்வஜ்ஞஸ்வஸ்தோடு வாசிய ற பேதஜ்ஞாநமான வேதமேயாகக்கடவது. ஶாஸ்த்ர [illegible] யை உபஜீவிக்கிற அநுஸந்தாநத்தை விட்டு ஸாதிக்கும்போது

ஸாக்ஷிஸித்தமாய் த்ருஷ்டாந்தபூதமான கர்த்ருத்வப்ரத்யக்ஷாதிகள் ஸர்வஜ்ஞனுக்கு ப்ரஸக்திப்பதுஞ்செய்யும். இவனுக்கு ஸஜாதீயமாயிருக்கும் த்ருஷ்டாந்தமுண்டாகையில், "ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்னும் "ந த்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிக: குதோந்யோ லோகத்ரயேப்யப்ரதிமப்ரபாவ" என்னும் "நாஸ்தி நாராயணஸமம் ந பூதம் ந பவிஷ்யதி" என்னும் ஸாமாந்யநிஷேதம் பண்ணுகிற ப்ரமாணங்களுக்கு நைரபேக்ஷ்யமும் ப்ரஸக்திக்கும். ஆகையா லிவ்விஷயத்தில் ப்ரமாணமாம்போது வேதமே யாகக்கடவது. வேதந்தான் நிரபேக்ஷமாக ஸ்வதஃப்ரமாணமாயிருக்கிற படியாலே உக்ததோஷங்கள் வாராது.

ஆனால் "வேதோऽகிலோ தர்மமூலம் ஸ்ம்ருதிஶீலே ச தத்விதாம்" என்றும் "ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஸதாசார:" என்னும் ப்ரமாணோக்தமாய் ஸகலஸம்மதமான ஸ்ம்ருத்யாதிகளுக்கு ஸ்வதந்த்ரமென்; வேதத்தாலே ஸித்தமாகில் ஸ்ம்ருத்யாதிகளுக்கு ஸ்வதஃப்ராமாண்யாதிகளாலே அநபேக்ஷ்யமும், இவைதான் ஸந்திக்தப்ரமாணமாகிறதாகில் கேவலவேதத்தினுடைய ப்ராமாண்யத்துக்கு வைகல்யமும், ஸமமான வேதத்தினுடைய உபஜீவ்யஸஹாயமும் வாராதோ வென்னில்; (ஸ்ம்ருதிப்ரகாஶகதேஶிகஹிதௌ ப்ராமாண்யௌ:) இத்யாதி, "யத்ப்ரத்யயோ ந தத்வேத நகாரணாந்தரம் । இதி கர்த்ருத்வாதாஸம்ஸிதம்ஸாவலம்பயிஷ்யதி" என்னு ப்ரதிவாத்யத்தில் ப்ரதிஜ்ஞநமாம்போது வேதமே காரணமாயிருக்கச் செய்தே ஸவிஶிஷ்டமான காரணத்துக்கு உதிக்கர்த்ருத்வாதிவேண உபகாரமாகையாலே குறையில்லை. இதுக்கு உபகாரமாமிடத்தில், ஸ்ம்ருதிகளென்ன, இதிஹாஸபுராணங்களென்ன, ந்யாயமென்ன, இவற்றில் ஊக்ருதத்தாலே பண்ணப்படா, இவையெல்லாமென்னென்னில்; இவற்றுக்குத் தனித்தனியே ஸ்வதந்த்ரமன்றாகையாலே, ப்ரமாணங்களன்று. அதில் ஸ்ம்ருதிகளினால் வேதத்தில் பூர்வபாகார்த்தவிஶதீகரணமும், இதிஹாஸபுராணங்களினால் உத்தரபாகார்த்த விஶதீகரணமும் பண்ணப்படுகிறது. அதில் இதிஹாஸம் ஸௌஹார்த்தபரம் ; புராணம் ஸர

சைக்ஷவம். "ப்ராதேய:" என்று ஶிக்ஷா கல்ப வ்யாகரண நிருக்த சந்தோஜ்யோதிஷங்களாகிற ஷடங்கங்களென்ன, மீமாம்ஸைகளென்ன, இவற்றுக்கு உபலக்ஷணமாயிருக்கிறது. இந்த ஷடங்கங்களும், ந்யாயமீமாம்ஸைகளும், ஸாங்க்யயோகமென்ன, ஸாங்க்யமான பஞ்சராத்ரமென்ன, இவற்றில் விதிபோக்தமாகையாலே உபபாதகத்துக்கும் ப்ராமாண்யமாயிருக்கிறது. ஆக இத்தால் "புராணந்யாயமீமாம்ஸா தர்மஶாஸ்த்ராங்கமிஶ்ரிதா: | வேதா: ஸ்தாநாநி வித்யாநாம் தர்மஸ்ய ச சதுர்தஶ" என்றும் "அங்காநி வேதாஶ்சத்வாரோ மீமாம்ஸா ந்யாயவிஸ்தர: | புராணம் தர்மஶாஸ்த்ரஞ்ச வித்யா ஹ்யேதாஶ்சதுர்தஶ" என்றும் "ஶிக்ஷாவ்யாகரணம் ஶிக்ஷா பதஸம்யமநோ வ்யாக்ரியா நிர்வசநாம் ஸமக்ஷத்ரஶ்ச ஜ்யோதிஷம் ச கல்பாநாம் | கல்பஶ்சாநுஷ்டாநக்ரமம் விசிந்த்ய யாமந்யாயமீமாம்ஸையோர் ஸாங்க்யயோக த்வத்வவ்ருத்தி: புராணஸ்ம்ருதிஷு ச தத்தத்வாஸ்வாம் விநிஶ்சிதவேதா:" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே. ஷடாங்கஸஹிதமான வேதமே ப்ரமாணமென்று சொல்லுகிறது. வேதத்தினுடைய ப்ராமாண்யத்தையும் அங்கங்களினுடைய கர்மானுஷ்டானத்தையும் பற்றியிறே. (வேதிதார்த்தோ ஹ்யநுஷ்டாதா ப்ரபத்திர்ப்ரகாரகே) என்று "விதேஶ்சத்வாரோ கர்மாத்வேதாபோதயம்ஸ்த்ரிஷு ப்ரகரணேஷு இதிஹாஸ புராணாப்யாம் வேதம் ஸமுபப்ரும்ஹயேத்" என்கிறபடியே ஸஹாயமான ஸ்ம்ருதிவேதத்தையும் வேதார்த்தத்தையும் கலந்து கலக்கைக்கிடான அளவில்லாத விஷயங்கள் நம்மை நழியில் செய்வதென்னென்று ஸம்ஶயப்படுகிற வேதங்களுக்கு உபப்ரும்ஹணத்தாலே ஸம்ஶயநிவ்ருத்தியைப்பண்ணி உபகரிக்கிறதென்றாகவுமாம். ஸம்ப்ரதாயத்தால் - "ஸம்ப்ரதாய" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ஆசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்தில் நின்றும் வந்தமான வேதார்த்தத்தை அந்த வாஸநையாலே நினைத்து வ்யவஹரிக்கை. இதிஹாஸமாவது:- "யோ வை வேதாம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்கிறபடியே கூடஸ்தனாயிருப்பானொரு ஆசார்யன் ஒரு ஶிஷ்யனுக்கு உபதேஶித்து அவ்வளவிலே தலைசாய்ந்து போகையன்றியிலே, இதிஹா

ரேவாஶ்ரயதே" என்றும் "வைதஶ்லோக்யம் பரீக்ஷ்ய கார்த்ஸ்ந்ய மஹாரஜநபடோபமாஸாத்தாயதேநாவி ஜ்ஞாஸாத்யதே ந ச" என்றும் "இதிஹாஸ புராணாப்யாம் வேதம் ஸமுபப்ரும்ஹயேத் । பிபேத்யல்பஶ்ருதாத் வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அந்த வேதார்த்தத்தை மாறுபாடற வியாலே ஸுஸ்பஷ்டமாம்படி ஸமர்த்திப்பிக்கை. புராணமாவது-"புராபி நவ:" என்றும் ஸநாதியான வேதவிஷயத்தை நன்றாக ப்ரகாஶிப்பிக்கை. ந்யாயமாவது - பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்த யுக்திகளாலே அர்த்தங்களை யாராய்ந்து நிஷ்கர்ஷித்துக் கொடுக்கை. ஆக இப்படி ஸாங்கமாயும் ஸஶிரஸ்கமாயுமுள்ள க்ருத்ஸ்நவேதமும் ப்ரஹ்மப்ரதிபாதகமாகையாலே ப்ரமாணமென்றே சொல்லுகிறது.

அது செய்யும்படி யென்; "ஆக்நேயமஷ்டாகபாலம் நிர்வபேத்" என்றும் "வாயவ்யம் ஶ்வேதமாலபேத பூதிகாம:" என்றும் "ஐந்த்ரம் சரும் நிர்வபேத் ஸ்வர்க்ககாம:" என்றும், இத்யாதிகளாலே இந்த்ராதி தேவதாந்தரங்களையும், ததாராதநங்களையுமன்றோ ப்ரதிபாதிக்கிறதாகத் தோற்றுகிறதென்னில்; (அத்ர வ்யாமோஹோ ந கர்த்தவ்ய இத்யாஹ) அவ்விடத்தில் உன்னையே ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கிறார். "யாகஸ்ய ஶாஸ்த்ர ப்ரஸாதா:" என்று, இந்த்ராதி தேவதாவிஶேஷங்களை ப்ரதிபாதியாநிற்க நம்மை ப்ரதிபாதிக்கை யாவதென்னென்னில்; "இஷ்டாபூர்த்தம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமாநம் விஶ்வம் பிபர்த்தி புவநஸ்ய நாபி:" என்றும் "யஜ்ஞைஸ்த்வமிஜ்யஸே நித்யம் ஸர்வதேவமயாச்யுத । யைஸ்ஸ்வதர்மபரைர்நாத நரைராராதிதோ பவாந்" என்றும் "யே யஜந்தி பித்ரூந் தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாஶநாந் । ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்தி தே" என்றும் "அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச" என்றும் "ப்ரஹ்மா ஶிவஶ்ஶதமகோ ஸ்ஸ்வர்க்காதீஶ்வரா:" என்றும் "நாநாதேவதா ஸமஸ்தா அபி தே ப்ராஜாபத்யம் । இந்த்ராதீந் பரேஷ்டாஸ்ஸர்வே ப்ரஹ்மண்யாஸ்ஸ்தா:" என்றும் ப்ரமாணங்கள் ப்ரதிபாதிக்கிறபடியே, ஸர்வத்துக்கு வ்யாபகமான ஶ்ருதி

ஸ்ருஷ்டிப்ரகரணாதியான ப்ரஹ்மப்ரகரணத்தாலே, தத்த்வ ஶோதநா ப்ரமாணமான ஸகலஶ்ருதியாலேயாதல், பர்யவஸாநவ்ருத்தியாலேயாதல், அவ்வோசப்தங்கள் தேவருக்கே வாசகமாகையால், அவ்வாக்யங்களும் தேவருடைய ஸர்வாராத்யத்வ ப்ரகாரத்தைச் சொல்லிற்றாகக் கடவது. ([illegible]) "யஜ்ஞேந தாநேந தபஸா நாஶகேந" என்றும் "வர்ணாஶ்ரமாசாரவதா புருஷேண பர: புமாந் । விஷ்ணுராராத்யதே பந்தா நாந்ய:" என்றுஞ்சொல்லுகிற தேவருடைய ஸர்வாராத்யத்வத்தைச் சொல்லுகிறது. நம்முடைய அர்த்தமாகில் சொல்லுகிறது, நம்முடைய ஸ்வரூபவிஶேஷமாகச் சொல்லத் தட்டென்னென்னில்; ([illegible]) நேராக ஶப்தாதிவிஷயங்களிலே ப்ரவணரான ஸம்ஸாரி சேதநரை உபேக்ஷித்து ஸாத்விகநல் வழியே போக்குகைக்குத் தானே பண்ணுகையாலே அதிலே உபேக்ஷணமாயிற்று ப்ரவர்த்தமிருப்பது. ஆகையாலே ஸர்வ ப்ரவர்த்தநத்துக்கு அவகாச மில்லை யாயிற்று. எதேனுமாக ஸம்ஸாரிகளுடைய ருசி ப்ரவ்ருத்தியாகில் இதுக்கு ப்ரத்யும், ப்ராப்யத்வத்தையும், ப்ராப்திஸாதநத்தையும், ப்ராப்ய ஸாதநத்தையும், விரோதிஸாதநத்தையும், ஸுஸாதநத்தையும் முதல்தன்னிலே அறிவிக்கத்தட்டென்னென்னில்; அது வொண்ணாது. முதல் படியிலே தவறி யேறாம படியிலே அடிவைக்கப் போகாதிறே. ஸத்ருஶ வாநாதிகளிலே பரக்க வாஸநை பண்ணிப்போருகிறவனைச் சடக்கென "அவையேயம், இப்போதே அநர்த்தகரமான ஶரீரத்தை விட்டு மோக்ஷத்தைப் பெறு" என்று சொன்னால் "அவஸ்வேத்ய மோக்ஷகயா ப்ரஸாதமாஶ்ரித:" என்கிற படியே இவன் நெஞ்சு கெட்டுக்கழியு மாகையாலே அவனுகந்த ஸாம்ஸாரிக தர்மங்களிலே யிழிந்து அவனுக்கு க்ஷேம விரோதியான ஶத்ருக்களைப் போக்குகைக்கு ஶ்யேநவிதியை உபதேஶித்து, அதுஸஹித்து, அந்த வாக்யத்தில் விஶ்வாஸம் பிறந்த வாறே ஸோமோ ஸாக்ஷாத் மான திவ்யஸம்பத்திக்குடலாக ஜ்யோதிஷ்டோமாகங் காமிஸியை விதித்து, அது ஸஹித்து த்யாய வாக்யத்திலே விஶ்வாஸம் பிறந்த

வாதே ஶௌஷ்டிக ஸர்வத்தைக் காட்டில் ஶ்ரேஷ்டிக ஸர்வம் நன்றென்கைக்காக ஸ்வர்க்க ஸாதநமான ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகளை விதித்து, அத ஸஹித்து தர்மவாதக வாக்யங்களிலே விஶ்வாஸம் பிறந்து இவ்வளவு புகுர நின்று வர்ணத்து வேத வேதாந்த ஞாய் விவேகி யானவனுக்கு "சுத்தவதேவாஸ்யதத்வதி" "நஹ்யத்ர வெ: ப்ராவத்யே" "ப்ரவாதேஹ்யதே சத்யாயஜ்ஞ ரூபா:" "பரீக்ஷ்யலோகாந் கர்மசிதாந் ப்ராஹ்மணோ நிர்வேதமாயாத்" என்றும் "ஸமேவிவாதஸ்தஸ்யக்ஷயிஷ்ணோ நரஸி திவம்ஞ்ஜி:" என்றும் "ஶுப்ரஹ்ம ஸநா லோகா: புநரா வர்த்திந:" என்றும் "ஶதே ஶெதிராயாஸாத ஸாநஸ்ய வாரிதந:" என்றும் உபதேஶித்து இந்த ப்ரமாண மணாநம் ஸஸார நம் பண்ணி நிவிர்ண்ணனவனுக்கு மோக்ஷ ஶாஸ்த்ரத்தில் ருசிகாரமானகையாலே, மெள்ள விவரிக இதிலே மூட்டுகைக்காக முற்பட கர்மஸாமமே உத்தேஶ்யமாகக் கடவது.

அழகியது. பரமஸாமமானது இவனுடைய ஸத்கர்ம ப்ரவ்ருத்திக்குரிய நித்ய நைமித்திக காம்ய ரூபமான விஹித கர்மங்களை பூபதேஶித்ததாகில் உத்தர ஸாமத்துக்கு க்ருத்ய மென்னென்னில்: (ஶ்ரேயோமாஸாமஸ்ஸீஸாமமர்ண விஸவவரிஜ்ஞாவ வைநஸ்தர்யோள) "கஷாயபக்திகர்மாணி ஜ்ஞாநந்துபரமாகதி: கஷாயேகர்மபி:பக்வேததோஜ்ஞாநம்ப்ரவர்த்ததே" என்றும், "அவித்யாத்ருத்யோவர்த்ர விதியாத்ருதமஸ்நுதே" என்றும் "தபோஜ்ஞாந ஸமாயிஷ்ய நராணாம்க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்திப்ரஜாயதே" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, பரமமாமோதிதமான கர்மாநுஷ்டானத்தாலே ஶுத்திதகஷாய னானவனுக்கு உமவத்ப்ராப்தி ஸாதநதயா ஸநதந ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மஸாமமம் விஷயமே ஷாதி ஜ்ஞாநம்பண்ணி விக்கிறது. இக்கர்மத்தன்னை "ப்ராஹ்மாஸேதா ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா" என்றும் "ஸ்ருதாத்கர்மாபிமதாத் தஸ்ஸோமத்தனவ மோமேதா:ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸ்யதி ஸ்ருதி" என்றும் ஆதியார்கள் பேசினார்களிறே. (ஶ்ரேயோமாஸாம:) ப்ரஸிபிரஸி விந்தே"என்

கிறபடியே ஸஹூரஙகமாகஸமவஹூ திவாஷநம் பண்ணுகிறவ௵ஷ ஸாமத்திற் காட்டில், ஈவஹவஹிக ஸமவஹூ திவாஷநம்பண்ணுகை யாலே, இவ்சாஸத்திலியப்பற்றஎல்லாத்துக்கும்மேலான ஸாமமென்கி ருர். இஹாமத்தில் வூதிகாஷிக்கிறவஈஷூக்தாணேதென்னில்; (ஈவஷீ ஸாமஙணவிஸவவமிஜூாவவெநூ)மரஷூமமான ஈஊஷுக்களென் கிருர். (ஈவஷீஹேஸக்ஷாஷி) ஒருவனையொருவன்பேசுகையாவது- அவனு டையதொழில்களையும்ஙணங்களையும் பெருமைகளையும்பேசுகையி றே. ஆகையாலேஇங்கும்ஷிவஷாவஷாநங்களையும்கஷூாணமஙணங்க ளையும்உஸய்விஸ௵கியோமத்தையும் பேசுகிறது. (ஈவஷீஸா)ஜமஷ கூணோவயோமியாக "வெஹஙஸஹாஷ" என்கிற ஸஜூவஹாவாரந் தொடக்கமான, ஈஊஃவூவேஶ நியஜந வஹாவாரங்களையும், ஹிர ண்யாவண ஶிரஙவாஜாஷிவயதெளகூஸாரயாஷிகளானவாஈஷ ஸ௵வக மாயும், வெஸளஷஸஹஸ௵வகமாயுமிருக்கிற ஷிவஹாவஷாந ங்களைச்சொல்லுகிறது. "ஷேஷுதஸஹாவூஷேயஸவஹாஷிநூவஹா ஸதாதிகா" என்றும், "கீஶா ஹரேஶிஷம் ஸவஜுஂஈூர ஷிகூஙபயாரஹகாஷ" என்றும் "கீஶாஜமஹூகேதஹூஸ ஹஸ ஷதஹூஂவூ வகஜூதே" என்றும் ஐஷிகள் பேசா நின்றார்களிறே. இப்படி ஈவாஹூ ஸஜஹூகாஜை யிருக்கிறவிவனிவஹாவாஶ வஶஃவெரெகளை ப்பண்ணுகைக் கடியென்னென்னில்; (ஙஙண) ஙணங்க ளிருந்த விடத்திலிருக்க வொட்டா மையாலே என்கிறது. "யஹூவஜூஹூவஜு விஈ" இத்யாஷிகளின்படியே ஸூஷஹஙவயோமியானஸவஜூஜுஷாஷி களென்ன, ஹூரவெமதமானஜூாநா நஷாஷிகளென்ன, விஶஹ மதமான வெஸாஷூரஹ வெஸஈஙஜாரஹாஷிக ளென்ன, வரஈஷ ஸ௵வகமான ஶௌரஹாஷிக ளென்ன, வெஸளஷஸஹஸ௵வக மான வெஸளஶீஷஹாஷிக ளென்ன, ஆக இந்த திரவயிக ஙணங்களைப் பேசுகிறது. இப்படி ஈவமிஜித வேஷிதனு மாய் ஈவமிஜித ஙண களுமான விவனுக்குத்தனக்குவஹாவூதீமா யிருப்பதொருஇருப் பிடமாதல், ஒரு ஹோமமாதல், வமிகரமாக வில்லையோ வென் னில்; (விஸவ) "ஸவஜூஸஹவஶீ" "ஸவஜூவேஹ ஶாநஃ" என்றும் "வதிஂவிஶ்வஸஹ" என்றும் "வூயாநகேஷதூஜூ வதிஜூஙணேஶஃ"

என்றும் "ஹிரண்மயே பரே கோசே விரஜம் ப்ரஹ்ம நிஷ்கலம்" என்றும் "க்ஷரம் ப்ரதாநமம்ருதாக்ஷரம் ஹர:, க்ஷராத்மாநாவீசதே தேவ ஏக:" என்றும் "திவி திஷ்டத்யேக:" என்றும் "தேஜோமயம் பரமம் ரூபம் ஸேஷணவஸ்து" என்றும் "திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண:" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே நித்ய விபூதி யென்ன, லீலோப கரணமான லீலாவிபூதி யென்ன, ஆக உபய விபூதியையு முடையனென்கிறது. ப்ராண வேஷ்டாதிகளும் ஸமஸ்தமாகில் இவ்வேதம் செய்கிற தென்னென்னில்; (பரிஜ்ஞாபநே) அவற்றை யுள்ளபடி யறிவிக்கிறது. "பரி" என்று பரீக்ஷா பூர்வக ஜ்ஞாபநமாய், யுக்திகளோடே கூட நிஸ்ஸந்தேஹமாக வறிவிப்பிக்கிற தென்றாகவுமாம். அன்றியிலே, பரிஜ்ஞாபந மாகிறது-விடுவேடெடுத்துப் பார்த்தல் ஸ்வபாவியாலே கைம் நிரீக்ஷணம் பண்ணுதல் செய்கையன்றிக்கே "ஆசார்யாத்தி வித்யா விதிதா ஸாதிஷ்டம் ப்ராபயதி" என்று ஆசார்யோபதேச க்ரமத்தாலே ஸம்சய மான ஸாதனங்களை யறிவிப்பிக்கிற தென்றாகவுமாம்.

இவை யறிவிக்கிற வித்தால் ப்ரயோஜந மென்னென்னில்; (ஸ்வதாஸ்ய) "க்ஷேத்ரஜ்ஞேஸ்வர ஜ்ஞாநாத்விஸுத்தி: பரமா மதா" என்றும் "ப்ரஹ்மவிதாப்நோதி பரம்" என்றுஞ் சொல்லுகிற படியே இந்த ஜ்ஞாநங்கைமுதலாக பரமப்ராப்யனானவன் திருவடிகளைப்பெறுகை. ஜ்ஞாநத்தாலே ஸமவஸ்தாநமென்கையில் ப்ரமாண மென்னென்னில்; "தமேவ விதித்வா அதிம்ருத்யுமேதி, நாந்ய: பந்தா வித்யதே அயநாய" என்றும் "விஷ்ணோ: கர்ணைர்வஸ்யந்த:" என்றும் "தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ஸதா பஸ்யந்தி" என்றும் "ஜந்மகோடிஸஹஸ்ரேஷு ... யோகேஸ்வரத்வமாப்நோதி ... " என்றும் ஸமஸ்த வேதாந்த ஜ்ஞாநத்தாலே ஸமவஸ்தாந ப்ராப்தியென்றும், "ஆநந்தம் ப்ரஹ்மணோ வித்வாந் ந பிபேதி குதஸ்சந" என்றும் "ஆத்மாநம் சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதி பூருஷ: கிமிச்சந் கஸ்ய காமாய ஸரீரமநுஸஞ்ஜ்வரேத்" என்றும் இப்ரமாண ஜ்ஞாநத்தாலே ஸமவஸ்தாப்தியென்றும் "போவேத நிஹிதம் குஹாயாம் பரமே

வேத்ராஸநோ, லோமஶ்ருதே ஸர்வஶாஸந காரணோ'' என்றும் "ஸர்வ-ஸ்ய வஶீ நரேந்த்ரம் ஸர்வஸ்யாயதநம் ஹரிம் | ராஜாநம் ஸர்வ-பூதாநாம் தம்ப்ரணம்ய ஜகத்குருபதிம்'' என்றும் "ப்ரஹ்ம வேத ப்ரஹ்மைவ பவதி'' என்றும் உபய விபூதி யோக ஜ்ஞாநத்தால் ஸாம்யாபத்தி யென்றும், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகள் தானே சொல்லுகை யாலே இந்த ஸம்ஸார துக்க நிவ்ருத்தி ஜ்ஞாநத்தாலே ஸாம்யாபத்திக் குக்குறையில்லை. "கதேஶ்ச ஶ்ரேயோஹ்யவாப்ஸ்ய'' என்றும் "நமக்ஷேஷா ஸ்ப்ருஹ்யதே நாபி வாசா நாஶ்நந்தி தேஹிந:'' என்றும். "நதோ நதோ வாஸுதேவாதிஹேதவே'' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே க்ஷேத்ரஜ்ஞ காரணர்களான வெங்களுக்கு வாஸுதேவாஶ்ரய ஸர்வமு மிருக்கிற வுண்மைப் பெறும் போது, "தேவாநாம் வி ஶேஷேண'' என்றும் "ஸ்ருதா தேஷா தேவாஸ்ஸித்தய:'' என்றும் "ஸக்ருத் ப்ரபந்நாயாஶக்ய:'' என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸ விபூதிகனான தேவருடைய ஜ்ஞாந மொழிய வேறு முகமுண்டோ? "ப்ரபாதௌ'' என்னாதே "ப்ரபத்யாதௌ'' என்கிறது விஶேஷித்து ஸர்வாநர்த்தமாகத் திருவடிகளை ப்ராப்ய மென்கைக்காக. ஶ்ருத்யாதிகாதி தாத்பர்யத்தாலே தத்த்வரானவர் களுக்கு "தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்'' என்று பரமபத ப்ராப்தியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். ஆக இப்படியால் ஸர்வோத்தம மானது "ஸம்ஸார துக்க விஶ்வ வரிஜ்ஞாபநே ஸ்வதத்த பாதௌ வரிஷ்டீய தே'' என்று சொல்லிற்றாகிறது. "ஸம்ஸார துக்கவிஶ்வ வரிஜ்ஞாப நே:'' என்கிறவிடத்தில் உபாஸநங் கண்டிலோமே என்னில்; உபாஸந மாகிறது- ஸம்ஸார துக்க விஶ்வங்களி னுடைய ஸவிஶேஷ ஜ்ஞாந ஸந்தாந மாகையாலே அத்தை யறிந்த போதே உபாஸநமுஞ் சொல்லிற்றாய் விட்டது.

ஆக இத்தால் "தத்த்வஸர்வஸ்வஸாரம் ப்ரதிஷ்டாய தத்ப்ரஶஸ்தி'' என்றும் "வேதே ராமாயணே சைவ புராணே பாரதே ததா | ஶ்ரீஶைலேஶோ ததாதேவ விஷ்ணு ஸர்வத்ர கீயதே'' என்றும் "விஷ்ணு நாமாவ வேதேஷு வேதாந்தேஷு ச கீயதே''

என்றுஞ் சொல்லுகிறபடி ஸகலவேத வேதாங்கங்களி லவனே ப்ரதிபாத்ய னென்று சொல்லிற்று; இவ்வர்த்தத்தை "வேதைச்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:" என்று திருத்தேர்த்தட்டிலே ஸர்வேச்வர ஸாக்ஷிகமாகச் சொன்னவனைப் பிடித்தே இசைவிக்கிறார். (வேதோபவேதைச்ச ஸர்வைரஹமிதி ஸமஸ்தவேதவ்யாக்யா) (ஸர்வை: வேதை:) ஸகல சாகமாயும், விப்ர கீர்ணமாயு முள்ள க்ருத்ஸ்ந வேதத்துக்கும் அவனே ப்ரதிபாத்ய னென்கிறார். (அஹமிதி) ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வசரீரனாய் ஸர்வசப்த வாச்யனா வனென்கிறார். "ப்ராஹ்மணோ யஜேத, க்ஷத்ரியோ யஜேத" என்கிற க்ஷத்ரியாதி சப்தங்கள் தஜ்ஜாதி விசிஷ்ட பிண்டத்வாரா ஆத்மபர்யந்த மாகிறாப்போலே இந்த்ராதி சப்தங்களும் தததிஷ்டாந ஜீவத்வாரா அநுப்ரவேசத்தாலே நம்மளவிலே பர்யவஸிக்கக்கடவ தென்கிறார். (வேத்ய:) வாசக சப்தமானது வாச்யமான வஸ்துபர்யவஸாயியா யல்லது நில்லாமையாலே "வசஸாம் வாச்யமுத்தமம்" என்றும் "வேதவேத்யோ விஷ்ணு:" என்றுஞ் சொல்லப்படுகிற நாமே க்ருத்ஸ்நவேத ப்ரதிபாத்ய னென்று ஸமர்த்தநம். (ஸர்வஜ்ஞ)ஞாநாதி குணங்களால் பரிபூர்ணனாகையாலே போக்கடி சொல்லுகையு மெனக்கே பர மென்கிறார். (வேதாந்தக்ருத்) வேத்யவிதான வைதிகர் சொன்னவளவேயோ? எதிரிகள் முன்பே நீ தானே சொல்லிற்றில்லையோ? வென்கிறார். ௪.

தாத்பர்யம்.— ஒரு வஸ்துவின் ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களை யுள்ளபடி யறிய வேண்டும்போது ப்ரத்யக்ஷம் முதலான ப்ரமாணங்களைக் கொண்டறிய வேண்டும்; ஸர்வேஸ்வர னுள னென்பதி லெப்படி யொரு ப்ரமாண மில்லையே யென்னில்; உண்டு. வேதங்களே இவ்விஷயத்தில் ப்ரமாணம். ஒருவ னொன்றைச் சொன்னால் அவனுக்கு அஜ்ஞாநம் முதலான தோஷங்கள் உண்டாகையால் அவ்வாக்யம் ப்ரதாந மாக ப்ரமாண மென்று கொள்ளப் படாது. வேதங்கள் ஒரு புருஷ நிர்மிதங்க ளாகாமல் ஸ்வயம் வ்யக்தங்களாகையால் அந்த தோஷசங்கை யில்லாமையாலே இவை முக்யப்ரமாண மென்று கொள்ளப்படும். அவ்வேதார்த்தம் மந்த மதிகளுக்கு

துர்ப்போதமாகையால் ஸ்ம்ருதி முதலானவைகள் அவ்வர்த்தத்தை யறிவிக்கின்றன. அவைகளில் ஸ்ம்ருதி, பூர்வபாகார்த்தத்தையும் இதிஹாஸமும்புராணமும் உத்தர பாகார்த்தத்தையும் அறிவிக்கிறது கள். வ்யாகரணம் முதலான அங்கங்களும் மீமாம்ஸை முதலான சாஸ்த்ரங்களும் இரண்டு பாகங்களினுடையவும் அர்த்த விமர்சையில் உபயோகமாகின்றன. வேதங்களில் பூர்வபாகம், நாஸ்திகர்களை வசீகரிக்கைக்காக க்ஷுத்ர புருஷார்த்த ஸாதநமாக தேவரீருடைய ஆராதன ரூபமான யஜ்ஞாதிகளைப்ப்ரதிபாதிக்கிறது. உத்தரபாகம் பரம ப்ராப்யமான தேவரீருடைய ஸ்ரீவைகுண்ட லோகப்ராப்திக்கு ஹேதுவாக அநுஸந்திக்கைக்கு தேவரீருடையஜகத்ஸ்ருஷ்டியையும், ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகச் செய்ததிருவவதார சேஷ்டிதங்களையும், ஜ்ஞாநாநந்தாதி குணங்களையும், உபயவிபூதியோகத்தையும்ப்ரதிபாதிக்கிறது. ஸ்வாமீ! ஸமஸ்தமான வேதங்களுக்கும் தேவரீரே ப்ரதிபாத்யனென்னுமர்த்தத்தை ஸ்ரீபகவத்கீதையில் தேவரீரே யருளிச்செய்தது.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

வராஹ புராணம்.

———:0:———

ஸ்திதே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே ஶரீரே ஸதி யோ நர꞉ |
தாதுஸாம்யே ஸ்திதே ஸ்மர்தா விஶ்வரூபஞ்ச மாமஜம் ॥ ௫.
ததஸ்தம் ம்ரியமாணந்து காஷ்ட பாஷாணஸந்நிபம் |
அஹம்ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாம் கதிம் ॥ ௬.

அர்த்தம்- மநஸி- மநஸ்ஸானது, ஸ்திதே (ஸதி)- கலக்கமில்லாததாயிருந்தவளவில், ஶரீரே- உடம்பு, ஸுஸ்வஸ்தே ஸதி- ரோகமில்லாமல் செவ்வையா யிருந்தவளவில், தாதுஸாம்யே ஸ்திதே (ஸதி)- பித்தம் முதலான தாதுக்கள் ஒரேயளவா யிருந்தவளவில், ய꞉- எந்த, நர꞉- புருஷன், விஶ்வரூபம்- ஜகத்தை சரீரமாக வுடையவனும், அஜம்- பிறப்பு (முதலான விகாரங்கள்) இல்லாதவனுமான, மாம்- என்னை, ஸ்மர்தா- நினைக்கிறானோ; தத꞉- பிற்பாடு, காஷ்டபாஷாண ஸந்நிபம்- கட்டையோடும் கல்லோடும் ஸமானனாய், மத்பக்தம்- எனக்கு பக்தனாய், ம்ரியமாணம்- மரணத்தை யடையாநிற்கிற,

தம் - அவனை, அஹம் - நான், ஸ்மராமி - நினைக்கிறேன்; பரமாம் - உத்க்ருஷ்டமான, கதிம் - பதத்தை, நயாமி - அடைவிப்பிக்கிறேன்.

அவதாரிகை. (ஸ்திதே மநஸி) இத்யாதி- அநந்தரமாவ்ருத்தஶ்லோகத்துக்கு நிரவயோபாயமான ஶரணாகதியையும், ஶரணாகதியினுடைய அதிகாரியையும், ஶரணாகதிப்ரகாரத்தையும், ஶரணாகதனுடைய வ்ருத்தி விஶேஷத்தையும், ஶரணாகதி பலத்தையும், சொல்லுகிறது இந்த ஶ்லோகத்வயம். “ஸ்திதே மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே ஶரீரே ஸதி யோ நர:” என்று ஶரணாகதி காலத்தைச் சொல்லுகிறது. “யோ நர:” என்று ஶரணாகதி அதிகாரியைச் சொல்லுகிறது. “ஸ்மர்த்தா” என்று ஶரணாகதி ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறது. “விஶ்வரூபஞ்ச மாமஜம்” என்று ஶரணாகதனுடைய வ்ருத்தி விஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. மேல் ஶ்லோகம் ஶரணாகதிபலத்தைச் சொல்லுகிறது.

வ்யா. (மநஸி ஸுஸ்வஸ்தே) மநஸ்ஸானது எது? அதுக்கு ஸ்வஸ்தமாவது எதென்னில்; மநஸ்ஸானது - அநாதி காலம் பாப வாஸனையாலே விஷய ப்ரவணமாய் தனக்கா வாஸனையான ஶப்தாதி விஷயங்களிலே மண்டி புக்குத்திரியாமல் நிவ்ருத்தமாகை- ஆக இதில் மநஸ்ஸினுடைய விஷயாயமான அந்த ஸ்வஸ்தி சொன்னபடி சொல்லுகிறது. அநந்தரம் ஶரீர ஸம்பந்தமான மநஸ்ஸினுடைய அந்த ஶரணாகதிக்கு ஹேது சொல்லுகிறது (ஶரீரே ஸுஸ்வஸ்தே ஸதி) என்று- ஶரீரம் ஸ்வஸ்தமாய் இருக்கும்போதே. * வ்யாதிபீடிதமாயிறே ஶரீரமிருப்பது. அந்த வ்யாதிகளிலொன்று தலையெடுத்ததாகில் அநிஷ்டமான து:கானுபவத்திலே உபக்ஷீணமாகையாலே ஶரண வரணத்துக்குயோக்யமாக மாட்டாதேயென்கை. ஆகையாலே ஶரீராரோக்ய நிவ்ருத்தி மநஸ்ஸ்வாஸ்த்யத்துக்கு ஹேது. அந்த ஶரீராரோக்ய நிவ்ருத்திக்கு ஹேது சொல்லுகிறது (யாதநாஶரீரஸ்திதே)

என்று. யாதநாக்களாவன-பாதகவிஶேஷங்கள். அந்த யாதநாக்களுக்கு ஸாம்யமுண்டாகையாவது-ஒன்றுக்கொன்று ந்யூநாதிரேகமற்று ஒத்திருக்கை. அந்த யாதநாக்களினுடைய ந்யூநாதிரேகங்கள் வ்யாதிஹேதுக்கள், மூன்றினுடைய வ்யத்யாஸம் உண்ணிறே. ஆகையால் அந்த வ்யாதிஹேதுக்கள் தன்னிலொத்தவாறே அவற்றினுடைய நிமித்தத்தால் வரும் வ்யாதி யுண்டாகாது; வ்யாதி யுண்டாகாமையாலே ஶரீரம் ஸ்வஸ்தமாம்; ஶரீரஸ்வாஸ்த்யத்தாலே மநஸ்ஸ்வாஸ்த்யம் பிறக்கும்; பின்பு மநஸ்ஸு ஸ்மரணக்ஷமமாம். ஆகக் கீழ்த்தனையாலும் ஸ்மரணே காரணமான காலவிஶேஷத்தைச் சொல்லிற்று.

அநந்தரம் ஸ்மரணாதிகாரியைச் சொல்லுகிறது (யோநர:) என்று. நரஶப்தம் மநுஷ்யவாசீ. இதிலே தேவாதிகளையும் உபலக்ஷிக்கிறது. இத்தால், ஸமஸ்தாஶ்ரயணத்துக்குக் கரணபாடவமே அபேக்ஷிதமென்றதாயிற்று. வக்ஷ்யமாணமான ஸ்மரணத்துக்கு ஜந்மவ்ருத்தாதிகள் அப்ரயோஜகங்கள். ஏதேனும் ஜந்மமாகவுமாம், வ்ருத்தமாகவுமாம்; கரணபாடவமும் ருசியுமே வேண்டுவது.

(ஸ்மரதி) ஸ்மரணமாவது-ஒரு ஜ்ஞாநவிஶேஷம். மேல் "விஶ்வரூபம்" என்று ஶேஷித்வத்தையும் "நயாதி" என்று உபாயத்வத்தையும் "பராம்கதிம்" என்று உபேயத்வத்தையும் சொல்லுகையாலே இம்மூன்றும் இந்த ஸ்மரணத்துக்கு விஷயமாகக்கடவது; ஆகவித்தால் ஆஶ்ரயணப்ரகாரம் சொல்லிற்றாயிற்று.

அநந்தரம் ஆஶ்ரயணீயவஸ்துவைச் சொல்லுகிறது (விஶ்வரூபம்) என்கிற பதம். விஶ்வத்தையும் தனக்கு ரூபமாகவுடையவன் விஶ்வரூபியாகிறான். இவன் விஶ்வஶரீரியாயிருக்குமாகில், உபயகதமான தோஷமும் ஸம்பந்தியாதோ வென்னச் சொல்லுகிறது. (அஜம்) ஜநநமரணாதிஶூந்யம். இந்த ஜநநம் ஶரீரப்ரயுக்தமான ஷட்பாவவிகாரங்களுக்கும் ஸ்தூலமான அஜ்ஞாநதுக்காதிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். (ஈ) இவ்வீஶ்வரனுடைய நிரதிஶயஜ்ஞாநவிஶேஷத்தையும், ஜ்ஞாநாநந்தமயாகாரத்தைக் கட்டளைக்கிட்டான ஶக்தியையும், ஈஶ்வரதையும் கணிசிக்கிறது. (ஈஶம்) என்னா

யென்றபடி, சுபாஶ்ரயமான விக்ரஹத்தை ஸகலஜாதிகள் கண்ணுக்கு விஷயமாக்கிக்கொண்டு நிற்கிற ஸௌலப்யத்தையும் "மானமிலாப்பன்றி" என்று அத்யந்தநிஹீநமான வராஹஜந்மத்திலே அத்ர விஷ்டரூப்படியான ஸௌஶீல்யாதிஶயத்தையும், ப்ரகாஶித்துக் காட்டினபடி.

அநந்தரம் "தத:" உத்தரஶ்லோகத்தாலே ஆஶ்ரயித்தவனுக்கு ஸர்வேஶ்வரன் உண்டாக்கும் ப்ரயோஜநவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகிறது. (தத:) பின்பென்றபடி. இத்தால், இந்த ஸ்ம்ருதியினுடைய பௌநருக்த்யத்தைக் கழிக்கிறது. (தம்) "ஸ்மர்த்தா" என்கிறபடியே என்னையே உபாயோபேயமாக அத்யவஸித்த அதிகாரியை. இவனுக்கு பலங்கொடுப்பது எப்போதோவென்னில்; (ம்ரியமாணம்) ஶரீரமோசநமான ஸமயத்திலே. (து) ஶப்தம் ஸாமாந்யர்காட்டில் இவ்வதிகாரிக்கு வக்ஷ்யமாணமான விஶேஷத்தை த்யோதிப்பிக்கிறது. அந்த விஶேஷமென்னென்னில்; (காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம்) ஜ்ஞாநஸம்ஸர்க்கரஹிதமான காஷ்டபாஷாணங்களோடொத்திருக்குமவனையும். ஶாஸ்த்ரம் அந்திமஸ்ம்ருதிகொண்டு ஜீவிக்கவேணுமென்று சொல்லாநிற்க அந்திமஸ்ம்ருதியொழிய உஜ்ஜீவிப்பிக்கக்கடவனென்கை ஶாஸ்த்ரவிருத்தமன்றோவென்னில்; அதுவும் அப்படியே. இந்த அம்ஶம் என்னதென்கிறார் (அஹம் ஸ்மராமி) என்று. அந்திமஸ்மரணத்துக்கு கர்த்தா நானே. க்ருஷ்ணம்ஸம்ஸ்மர்த்தாக்களுக்கன்றோ? (ஸ்மர்த்தா) இவனொருநாள் ஸ்மரித்தானாகில் அநவரதஸ்மரணம் பண்ணக்கடவேன். நீ இப்படி மேல்விழுந்து நினைக்கைக்கு இவன் பக்கல் தன்னேற்றமென்னென்னில்; (மத்பக்தம்) எனக்கு நல்லவனன்றோ? பக்தனென்று வ்யவஸாயாதிகாரியைச் சொல்லுகிறது. ஆகவென்பக்கலிலே அநந்யப்ரயோஜந பக்தியையுடையவனாகையாலே அவன் காஷ்டபாஷாண ஸந்நிபனேயாகிலும் நான் ஸ்மரிப்பன். இங்குச் சொல்லுகிற ஸ்மரணமாவது - இவன் தன் கார்யத்தில் கைவாங்கி நம்பக்கலிலே தன் ஸர்வபாரங்களையும் ஸந்ந்யஸித்தான்; ஆனபின்பு இவன் கார்யமுடைய நமக்கே பரம்; இவன் இன்னமொருநாள் உத்க்ராந்திக்லேஶாநுபவித்தல், யமன் பவத்தில் விழித்தல், மஹாமோஹத்திலே கிடத்தல், செய்யா

தே இவன் நித்யகைங்கர்யம் பண்ணி நித்யாநந்தியாகவேணுமென்கிற ஸங்கல்பம். (நயாமிபரமாம்கதிம்) என்றது-பரமப்ராப்யஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. (பரமாம்கதிம்நயாமி) பரமமான கதியைக்கொண்டுஸ்வீகரிப்பிக்கக்கடவன். கதியாவது-"கம்யத இதி கதி:" என்கிற வ்யுத்பத்திபலமாய் ப்ராப்யத்தைச் சொல்லுகிறது. அதில் பரமகதியாவது-அதுக்கவ்வருகில்லாத ப்ராப்யம்-அதாவது-பரஸ்வாதந்த்ர்யலக்ஷணமோக்ஷம். நாட்டில்ஸ்வாதந்த்ர்யமாகவேண்டுவது-பாரதந்த்ர்யகாரமோக்ஷம். இவை ஸ்வாதந்த்ர்யமாகக் காட்டாமையாலே அத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது ஸ்வபாவஸ்வாதந்த்ர்யமாய் ஸாரஸமாய் நிரதிசயமான ஸமஸ்தகைங்கர்யரூபமான பரமப்ராப்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (நயாமி) அந்த ப்ராப்யத்தை ப்ராபிக்குமிடத்தில் ஆதிவாஹிகர்கள் கையிலே காட்டிக்கொடேன். அத்தவாளத்தலையாலே முட்டாக்கிட்டு நானே கொண்டுபோகக்கடவேன். ஜ்ஞாஜநவக்ஷத்திலிருந்த பிராட்டியை வக்ஷஸ்த்தின்மேலே தானே எடுத்து வைத்துக்கொண்டு போனாப்போலே காணும் இவ்வாத்மாவைக் கொண்டுபோம்படியும்.

தாத்பர்யம்.—என்னை யாச்ரயிக்கும்போது, மநஸ்ஸு சப்தாதிவிஷயங்களிற் சென்று கலங்காமல் நிர்மலமாயிருக்கவேணும்; சரீரத்தில் ரோகமிருந்ததாகில் அதினால் துக்கப்பட்டு நிர்மலமாகாதாகையால் சரீரம் அரோகமாயிருக்கவேணும்; அந்த ரோகத்துக்குக் காரணம், வாதம் பித்தம் ச்லேஷ்மம் என்கிற தாதுக்களின் கலக்கம்; ஆகையால் அவைகள் கலங்காதிருக்கவேணும்; இப்படிப்பட்ட காலத்தில், எந்தப்புருஷன், ஸர்வவ்யாபியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுண பூர்ணனாய், நிர்விகாரனாய், எல்லாருமாச்ரயிக்கலாம்படி ஸர்வஸுலபனான என்னை த்யானிக்கிறானோ? அப்படி யொருநாள் த்யானித்தவனந்தரம், என்னிடத்தில் அத்யந்த ப்ரீதியுக்தனான அந்தப்புருஷன் மரணமடையுங்காலத்தில் அசேதநதுல்யனாயிருந்து அந்திமஸ்ம்ருதி செய்யாவிடினும் நானவனுக்கு அந்திமஸ்ம்ருதியையுண்டாக்கி அவனை எப்போதும் ஸ்மரித்துக்கொண்டு மறுஜன்மமில்லாதபடி அவனுக்குப் பரமோத்க்ருஷ்டமான மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிறேன். என்று ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியைப் பார்த்து ஸ்ரீவராஹப் பெருமாளருளிச் செய்தார்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

மஹாபாரதம்,

ஸபாபர்வம்.

———(०)———

௨௯, ஶங்கசக்ரகதாபாணே த்வாரகாநிலயாச்யுத ।
கோவிந்த புண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷ மாம் ஶரணாகதம் ॥ ௭.

அர்த்தம். ஶங்கசக்ரகதாபாணே - சங்கு சக்கரம் கதையென்கிற ஆயுதங்களைத் திருக்கைகளிலுடையவனே! த்வாரகாநிலய - த்வாரகாபட்டணத்தை வாஸஸ்தாநமாகவுடையவனே! அச்யுத - ஆஶ்ரிதரை நழுவவிடாதவனே! கோவிந்த - ஜகத்ரக்ஷகனே! புண்டரீகாக்ஷ - செந்தாமரைப் பூப்போன்ற திருக்கண்களையுடையவனே! ஶரணாகதம் - சரணமடைந்திருக்கிற, மாம் - என்னை, ரக்ஷ - ரக்ஷியும்.

அவதாரிகை. ஶ்ரீராமாயணத்தாலும், மஹாபாரதத்தாலும், ஶ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தாலும் பிராட்டியினுடையவும், த்ரௌபதியினுடையவும், விஜபக்ஷியினுடையவும், அத்யவஸாயத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலேயிறே இவை ப்ரபந்நப்ரமாணமாயிற்று. இதில் மஹாபாரதோக்தமான த்ரௌபதியினுடைய ஶரணாகதி நிஷ்டையை வெளியிடுகிறது இஶ்லோகம். அதாவது - ஸர்வேஶ்வரன் ரக்ஷிக்கைக்கு வ்யாஜமான அத்யவஸாயத்தைச் சொல்லிற்றாயிற்று. அப்படியேயிறே "ஸூதர்வேத்ராஸமவாப்நுதி:" என்றதும். இவ்வத்யவஸாயத்தைக்கொண்டு பொய்ச்சூதிலே தோற்றதுபோலே ஸபாமத்யத்திலே து:ஶாஸநாக்ருஷ்டையாய் அதினாலே வஶிஷ்டையான தான் ஸ்வரக்ஷகரான பர்த்தாக்கள் முதலானவர்களை ரக்ஷகராகக் கூப்பிட்ட இழவுதீர ஸர்வரக்ஷகனானவன் தன்னை ரக்ஷகனாகத் துணிந்து, அவனுடைய ரக்ஷகத்வோபயோகியான குணங்களைச் சொல்லி ஶரணம் புகுகிறாள்.

வ்யா. (ஶங்கசக்ரகதாபாணே) கைப்படையில்லாதானையோ நான் கைகூப்பிற்று. (த்வாரகாநிலய) ஓரிருப்பிடமில்லாதானையோ நான் சேர்ந்தது. (அச்யுத) தன்னை யடைந்தாரை நழுவவிடுமவனையோ நானடைந்தது. (கோவிந்த) தன் ஆஶ்ரிதரை நோவுபட

விட்டிருக்குமவனையோ நான் ஆஶ்ரயித்தது. (ஸாத்விகாக்ஷ) கண்ணில்லாதானையோ நான் காலைக்கட்டிற்று. (ரக்ஷாபேக்ஷ) ராவி யில்லாதேயோ நான் ஶரணம் புகுந்தது. (ஶரணாமதரக்ஷ) ஆகை யாலே, ஸௌலப்யத்தில் கண்ணழிவற ஹேதுவில்லை யென்று துணிகிறாள்.

* க. (ஸஷ்வக்ர மஷாவாரேண) நீ ஆபத்ஸகனாயிருக்க நான் ஸம்ஸாரத்தைப் பழிகொடுத்தேன். * உ (ஸஷ்வக்ர மஷாவா ரேண) "சுடர்விடு மைம்படை அங்கைகுளமர்ந்தனை" என்கிறபடி யே நீ ஸஹாயாந்தரங்களை யபேக்ஷித்திருக்கிறது ஶரணாகதரக்ஷ ணத்துக்காகவன்றோ? ஸகலாபத்நிவ்ருத்திக்கும் ஹேது உன்கை தானே. ஸாதநம் விதித்த ஶாஸ்த்ரம் "ஆஶா" என்று நீ * கைவந்த சக்கரத்தெனன் கண்ணனாயிருக்க "காப்பாரரிவ்விடத்து" என்று நான் கைவிரிப்பதென்? நான் கைவிட்டிருக்க நீ கைக்கொண் டிருப்பதற்கு ப்ரயோஜநம் வேண்டாவோ? ஸஹாயாந்தரங்களையும் அபேக்ஷிக்கிறது வஹிஷ்த்தில் கொந்தாரை ரக்ஷிக்கவன்றோ? * . (ஸஷ்வக்ர மஷாவாரேண) நான் கைவிட்டபடியே அவன் படைதொ ட்டான். அங்ஙனம் தொட்டபடியிறே. "மழுங்காத வைந்நுதிய சக் கரநல்வலத்தையாய்த் தொழுங்காதற் களிறளிப்பான் புள்ளூர்ந்து தோன்றினையே". அப்படியே * கூராராழி வெண்சங்கேந்தி வந்த ருளி, தனக்கு ஸேவைகாட்டவேணுமென்று கருத்து. பின்பு இவ னுக்காகவிறே "ஸவாஜஜ்ஞேந்த்ரவ்ருத்வக்ஷ்வாயூநா" "ஸஹஸ்ர யாதிவ்யுஷாரயஸ்" என்று * கலங்கச்சங்கம் வாய்வைத்ததும், * ஆழிகொண்டன்றிரவி மறைத்ததும், * கொல்லாமாக் கோல்கொலை செய்து பாரதப்போர் எல்லாச் சேனையும் இருநிலத்தவித்ததும். ச*. (ஸஷ்வக்ர மஷாவாரேண) "அருளார் திருச்சக்கரத்தால்" இத்யாதி. * இவற்றின் புறத்தாளென்றெண்ணேனோ? * ரு. (ஸஷ்வக்ர மஷாவாரேண) * துளிக்கின்றவானின் நிலம் சுடராழி சங்கேந்தி அளிக்கின்ற வை னாயிருக்கிற உனக்கு ஸௌலப்யத்தை ரக்ஷிக்கை பணியோ? நான் அழுக்கிட்ட வளை போலாயிற்றே நீயிட்ட பத்திரம்.

இனி அவன் நிலைகலங்கி வரும்படி அவன் நிலையைச் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறாள். * ௬. (ஆரகாதிருபாவ்ருத) நீ * வண்டுவராபதி

மன்னனாய்ப் ப்ரஜைகளின்றிக்கே காட்டாளாய் நிற்க, நான் பிடித்தார்க்
கெல்லாம் பெண்டிராகவோ? * உ. (ஆரகாதியோபாவ்ருத்தி) ப்ரஜா
பதியானையோ நான் கூப்பிடுகிறது? ஸ்வயம்வரித்ராணம்
பண்ணவந்த விடத்தேயன்றோ? * அவர்வது மமரர்களுக்கு ஸேவை
கொடுத்த விடமன்றே நான் சுழித்தது; கவிகளுக்கு ஸேவை
ங்கொடுத்த விடமன்றோ? * பல்லாயிரம் பெருந்தேவிமாரொடு
பௌவமெறிதுவரை எல்லாரும் சூழச்சிங்காசனத்திலே இருந்த
விடமன்றோ? "வனகஷ்டேவமோவிதே" இத்யாதி. ஸ்ரீதேவி
யான ஒருத்தியை உபேக்ஷித்தால் அவிதர்களானவர்கள் பலர்முகம்
உமக்குப் போகவேண்டாவோ? (ஆரகாதியோபாவ்ருத்தி) நீயும்
என்னைப்போல் நிலையிழந்திருக்கிறாயோ? அவர் ஒரு நிலைநின்றது
என்பரேல் "திரைபொருகடல் சூழ் திண்மதிள் துவரை வேந்து தன்
மைத்துனன் மார்க்காய்" என்கிறபடியே * அரசனையவிய வாசியை
யருளும் ஆழியானுயிற்றே? * ச. (ஆரகாதியோபாவ்ருத்தி) ஆராய்
ச்சியைத் தவிர்ந்த ஸமஸ்தமான ஸௌலப்யமாயிற்றே உன் ஸௌ
லப்யமும். (ஸவ்ருத்தி) என்று அவனை யல்லாதாரை என்றும்
தன்னை நழுவாமல் நோக்கும்படியான பெயரைச் சொல்லுகிறாள்.
அச்சுதனிறே அடியவர் வினைகெடுப்பான். "ஸவ்ருத்தாஸம்ஸ்தவா
ஸீதி" என்கிறாள். ஸ்ரீராமாவதாரத்திலே "நத்யஜேயம்" என்கிற நீ
ஸாரணாகதையான என்னை ஸத்ருக்கள் நலியும்படி காட்டிக்
கொடுத்திருப்பதே? ஸஸம்ஸ்ருஷ்டியாய் ஸநாதனையாயிருக்கிற என்
னை நெகிழுகையே ப்ராப்தமோ? நீயும் உன் ஸ்வபாவத்தில் நெகி
ழிலன்றோ என்னுடைய நெகிழ் வேண்டுவது. என்னை நெகிழ்ந்தோ
உன் பேருண்டாவது. *கு (ஸர்வத்ர ஸமாவாணே ஆரகாதியோபா
வ்ருத்தி) "கவேஸஃபரோயாதா ஸர்வத்ர ஸமாயாஸ" என்றாள்
ஒருத்தி; இவளும் இப்படியே பேசுகிறாள். "ஜாதோதாஸிதேவதே
வேஸ ஸர்வத்ர ஸமாயாஸ" என்னக்கடவதிறே. "ப்ராகாரஸ்வ
வப்ருஷீதாஃ" என்றிருக்கும் நீ இவர்களுக்குக் கடலை யரண்செ
ய்து கொடுத்து ஸத்ருக்கள் கையில் காட்டிக்கொடாமல் * காக்கு
மியல்பினனாயிருக்கிற உனக்கு ஸத்ருக்கள் கையில் அகப்படுவ
தென்? செய்வதென்? பின்பு, "ரக்ஷஸாமையதேவ்ருத்" என்னும்

படியிறே இவளுக்காக ஸாரதியாய் வ்யவஸிதனானும். * நீ கை கழலாதேயிருக்க என் மொய்க்கழல்களிரண்டும் விழும்படி யாவதே? என்று * பொற்சக்கரத்தரியினை யச்சுதனைப்பற்றுகிறாள்.

* க. (கோவிந்த) இனி அரை குலையத் தலைகுலைய அலமாக்கும்படியான முடிசூடின பேரைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டு முறையிடுகிறாள். "கோவிந்தேதி......ஸமாஸ்ரயம்" அவன் திருவுள்ளம் புண்படும்படி உயிர் நிலையிலே ஒன்றைச் சொல்லிற்று. * உ. (கோவிந்த) நீகோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணி கோபாலனாயிருக்க இவ்விடம் அராஜகமாய் ஒருவர் கூறை யெழுவருடுக்கும்படி யிருப்பதென்? இவளுக்குப் புடவை சுரக்கும் திருநாமம் இருக்கும்படி. *ங. (கோவிந்த) நீ ருஷிகாரணத்திலே தீக்ஷித்திருக்க "க்ருஷ்ணாஸ்ரயா" என்றிருக்கிற வென்னைக் க்ருபைபண்ணுதொழிவதென்? "நாராயணா" என்று உன் சிறுபேரையோ நான் சொல்லிற்று? "நாமஸ்ஸஹஸ்ரவாசீ கோவிந்த நாமஸம்பூர்ணமாசீ" என்று உன்னிலும் அதிகமான உன் பேரையன்றோ நான் சொல்லிற்று. "ஸுக்ருதத்வத் கோவிந்த:" ஸகலவ்யாப்தி நிவ்ருத்திகளைப் பண்ணவற்றானது உன் திருநாமமன்றோ? * ச. (கோவிந்த) நான் குழல்பேணுமலிருக்க நீ * குழலிருண்டு சுருண்டேறிய குஞ்சிக்கோவிந்தனாய் மயிர் பேணியிருப்பதென்? * ரு. (கோவிந்த) நீ முடிசூடித்திருக்க, நான் "ஸாஹம்கேசக்ரஹம்ப்ராப்தா" என்னும்படி யாவதென்? * என்றும் கோவிந்தன் குணம்பாடி ஆவிகாத்து ப்ரணஜ்ஜாநத்தாலே நிஷ்டையானாள், பின்பிறே *மைத்துனன்மார் காதலியை மயிர் முடிப்பித்ததும். * சு. (கோவிந்த) நீ ஐமலிஷாஸ்மாக வந்தவதரித்தவனல்லையோ? *எ. (ஆரகாமிய, கோவிந்த) * துவராபதிக்காவலன் கன்றுமேய்த்து விளையாடி வருங்கோவலனைக் கூறுகிறாள். கோவிந்தன் பசுமேய்த்தனவிறே; * அ. (கோவிந்த) நீ பசுமேய்க்கக் கற்றவத்தனை யல்லவோ? வசிஷ்டத்தில் ரக்ஷிப்பது உனக்குப் பணியாயிருப்பதென்? * கூ. (கோவிந்த) என்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு மலையெடுக்க வேணுமோ? கண்ணாலே நோக்கவமையாதோ? "கோவிந்தம் போவக்ரிடேஷம் ஸஹஸ்ர ஸம்பூர்ணம்ஸ்ரயஜ" என்கிறது இவ ளநுஷ்டானத்தைப் பின் சொல்லும்படியாயிறே யிருப்பது.

* ௧. (புண்டரீகாக்ஷ) ஸஜலநேத்ராக்ஷியான நான் கமலக்கண் முத்தம் சோரவிருக்க "கிமர்த்தம் ஸஜலநேத்ராஸி" என்கிறபடியே * உன் சோதிவாய் திறந்து உன் தாமரைக்கண்களால் நோக்காதொழிவதென்? * ௨. (புண்டரீகாக்ஷ) என்னுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு அவலோகநதாநமன்றோ? அபேக்ஷிதம். * ௩. (மோவிந்த புண்டரீகாக்ஷ) "க்ருஷ்ணம் கமலபத்ராக்ஷம்" என்னக்கடவதிறே. "ஸம்ஸ்ரயேத் க்ருஷ்ணமோவிந்த" என்ற வசநத்திலே "கிமர்த்தம் புண்டரீகாக்ஷ" என்றனிறே. * ௪. (புண்டரீகாக்ஷ) நான் கண்கலங்கியிருக்க நீ கண்வளர்ந்தியோடே யிருப்பதென்? * ௫. (புண்டரீகாக்ஷ) நீ கண்டார் கண்பார்வைக் கிலக்காய்க் கண்கலங்குவதென்? * ௬. (புண்டரீகாக்ஷ) நான் கண் சிவந்திருக்க, நீ * உன் முகத்தன கண்களல்லவா யிருப்பதென்? * ௭. (புண்டரீகாக்ஷ) அவன் கண் செம்பளித்திருந்தான்; பிறபு கண்ணாலே அலாவிழித்ததும், இவளைக்குளிர நோக்கிற்றும். "க்ருஷ்ணாஸாராவதாரணம்" இத்யாதி. அநுகூலரக்ஷணத்துக்கும் ப்ரதிகூலநிரஸநத்துக்கும் ஸாதாரணமொன்றேயாயிற்று. * ௮. (புண்டரீகாக்ஷ) "தாமரைக்கண்ணனே தனியேன் தனியாளாவோ" என்கிறாள். * ௯. (புண்டரீகாக்ஷ) தாமரைக்கண்ணா! அச்யுதா! என்கிறாள். * ௧௦. (அச்யுத புண்டரீகாக்ஷ) "வீவிலின்பம் மிகவெல்லை நிகழ்ந்த நம்மச்சுதன் வீவில்சீர் மலர்க் கண்ணன்" என்கிறாள். * ௧௧. (புண்டரீகாக்ஷ) "கமலாஸம்புண்டரீகநேத்ராக்ஷிணீ" என்கிற ப்ராட்டியும் இவருக்குக் கையாளாயிருக்கும்படி. * ௧௨. (புண்டரீகாக்ஷ) "ஸ்ரீதேவ புண்டரீகாக்ஷ" என்று இவள் ஸ்தாநஸாம்யமான கண்களிலே ஸ்ரீதேவியாயிருக்கும்படி. * ௧௩. (புண்டரீகாக்ஷ) "ஸர்வஸத்வ ஹிதே ரக்ஷஸம்ஸயோகஜநார்தந" என்று இவள் பேசினபடி கேட்டுக்கொண்டிருக்குமே. வழிபறிக்கும் நிலத்திலே தாய் முகத்திலே விழிக்க ஆசைப்படுவாரைப்போலே * தாயாயளிக்கின்ற தண்டாமரைக் கண்ணனைக் காணவாயிற்று இவளாசைப்படுகிறது. * ௧௪. (ஸர்வகர்மதாரணே, புண்டரீகாக்ஷ) "சங்குசக்கரங்களென்று கைகூப்பும் தாமரைக் கண்ணென்றே தளரும்" என்கிறாள்.

* ௧௫. (பாண்டவகீதா, ஸமுத்ரமதாவாணை) "பங்கயக் கண்ணனென்கோ........சங்கு சக்கரத்தனென்கோ" என்கிறான். "பொதுநிலைப் பாண்டவகீதா நஜாதே ஸமரணம் வாபி" என்கிறான்.

*௧. (ரக்ஷாமி) ரக்ஷாபேக்ஷையுடையவென்னை. *௨. அநந்யகதியான வென்னை. *௩. அபேக்ஷையான வென்னை. *௪. ஸ்ரீயையான வென்னை. *௫. அநந்யஸாதநையான வென்னை. (ரக்ஷாமி) ரக்ஷிக்கையாவது விரோதியைப்போக்குகையும், அபேக்ஷிதங்களைக் கொடுக்கையும் "அலமன்னுமடல்" இத்யாதி.

(ஸரணாகதாய) ஸரணமடைந்த இவனுக்காகவிறே*பண்டு நூற்றுவரை மரணமடைவித்ததும். இவனுக்கு ஸஜ்ஜந்தேநும் ஸத்ருஸம் ஸமாநமபேக்ஷிதம். "ரக்ஷாபேக்ஷாம் ப்ரதீக்ஷதே" என்றும் * எழுதுமென்னுமிது மிகையாயிறே அந்நிலைக்கிருப்பதும்.

ஸத்ருவாகிலும் விடவொண்ணாதே ரக்ஷிக்கவேண்டும்படியான ஸரணாகதபக்ஷத்தை யதாவித்தேன். வாதகனான வேடன்விஷயத்திலே கிருதக்னனான பக்ஷி தன்னையழியமாறி ரக்ஷித்தபடி கண்டால், ஸரணாகதவத்ஸலனான நீ ஸரணாகதையான என் விஷயத்தில் என்னசெய்யவேண்டும். இவனிப்படியே "நாதி ஸ்ஸந்தா:" என்னும் இழவோடே எழுந்தருளிற்றும்.

ஆண்பிறந்தார்க்கெல்லாம் மரக்கலமாயிருக்க, பெண்பிறந்தார் அடைக்கலம் புகுந்தால் "அஞ்சேல்" என்று இருப்பதேன்? "ஸர்வ:" என்று ஒருவார்த்தையன்றோ வேண்டுவது.

நீ ரக்ஷணவ்யாபாரங்களையுடையனாவது, ஆஸந்நனாவது, ஸ்ரீதனை நழுவவிடாதவனாவது, ஸ்ரீதாரக்ஷணத்திலே தீக்ஷித்திருக்குமவனாவது, கண்ணுடையனாவது, நான் ரக்ஷாபேக்ஷையுடையளாய் ஸரணம் புகுவது; ஆகையாலே ரக்ஷிக்கக் குறையென்!

“ஸத்வஸ்த்ய மஹாவாக்யேண” என்கையாலே ஜ்ஞாநஶக்த்யாதியோகத்தைச் சொல்லி, “ஆரகாதிவ்யாயவ்ரத ஶோவிதவர்ணாஶ்ரம காங்க்ஷ” என்கையாலே வாத்ஸல்ய ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய ஸ்வாமித்வங்களைச் சொல்லி, “ரக்ஷஜாம்” என்கையாலே ஶ்ரீநாயிகாபதி யென்னுமிடம் சொல்லி, “ஶரணாகதாம்” என்கையாலே உபாயாத்யவஸாயஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

இத்தால் ஜ்ஞாநபூர்ணமாக உபதேஶவாக்யமஞ் சொல்லி விஶ்வாஸபூர்வகம் பண்ணுகை அதிகாரிக்ருத்யம் என்றதாயிற்று.

தாத்பர்யம்.—ஸ்வாமீ! ஆஶ்ரிதருக்கோராபத்து வந்தாலத்தைப் போக்கக் கீழ்வைத்திருந்த வாயுதங்களை எடுக்கையில் அவ்வளவு பொழுதாய் விடுமென்று பஞ்சாயுதங்களையும் கையிலேயே ஏந்தி, பரமபதத்தி லெழுந்தருளி யிருந்தால் அங்கிருந்திங்கு எழுந்தருளக் காலம் விளம்பிக்குமென்று எங்களுக்கு ஸமீபத்தில் த்வாரகாநகரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கிற தேவரீர், ஸபைநடுவில் துஷ்டர்களால் அநாதைபோல் பரிபவிக்கப் பட்டவளாய் ஆஶ்ரிதர்க் கோராபத்து வாராதபடி காத்தருளும் தேவரீரையே சரணமாக வடைந்த வென்னை இவ்வாபத்தில் நின்றும் நீங்கும்படி புண்டரீக ஸமாநமான திருக்கண்களால் கடாக்ஷித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று த்ரௌபதி சரணாகதி பண்ணினாள்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஶரணாகதிதனிஶ்லோகம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

வீரராகவதாஸ விரசிதா

அஷ்டாஶ்லோகப்ரவணீ.

அவதாரணிகா,

மஹீஸாரபுராதீஶோ மஹநீயகுணாம்புதி: |
பக்திஸாரோ விஜயதே புக்திமுக்திப்ரதோ ந்ருணாம்||

இஹ கலு, ஸ்ரீநாராயண மந்த்ரம் காவ்யமிதி ப்ரஸித்தம். உத்தமம் காவ்யம் ச. (க) ‘‘த்வநிப்ரதாநம் காவ்யம்’’ இதி காவ்யலக்ஷணவித: ப்ராஹு:. (உ) ‘‘யத்ர வாச்யாதிஶாயி வ்யங்க்யம் ஸ த்வநி:’’ இதி த்வநி விஶேஷம் சாஹ. (ங) ‘‘ஸம்க்ஷிப்த ஸர்வார்த்தம் காவ்யம்’’ இதி வசநேந ஸமஸ்த வேதார்த்தஸ்ய ஸ்ரீராமாயணே மஹாகாவ்யே ப்ரஹ்மவஸ்து ப்ரதிபாத்யதே. ரத்நப்ரஷ்டாநேந வாச்யப்ராயஶ: ப்ரதீயமாநாநாம் ஸமஸ்த வேதார்த்தாநாம் மஹாகாவ்யாநாம் ப்ரகாஶ ப்ரயத்நஸ்ய, ஸமஸ்த ஸாரார்த்தப்ரகாஶக ஶ்ரீமதஷ்டாக்ஷர ப்ரகாஶாயாம் ஸம்க்ஷேபதே. அதஏவ ஸர்வேஷாம் விஶேஷாணாம் ப்ரயோஜநவத்த்வம் த்ருஶ்யதே. அத ஏவ அஷ்ட ஶ்லோகீ வாக்யே ஸங்க்ஷேபா உபநிஷத்யதே; ப்ரயோகஸ்ய வ்யாகரணத்வேந ஶௌநகாதீநாம். அத்ர ப்ரயோகஸ்ய வ்யாகரணம் காவ்யமிதி, ‘‘ஸம்க்ஷிப்த’’ இத்யாதிவிவரணம் ஸ்ம்ருதே. (ச) ‘‘அந்யாயம் வா உபேக்ஷகாந்’’ இதி தத்ஸம்ப்ரதாயதோ நாநாஶக்தி விஶேஷோ நயநேந உபதேஶம் வ்யாகரணம்.

(க) காவ்யாதர்ஶே- (உ).

(ங) ஸ்ரீராமா-பால ங-அ. (ச)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

சரமச்லோக வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.

சரமம் க்ருதவாநுபாயோ ஸர்வேநாய தயாப்ரஸம்|
பார்யதாத்தேநாதேஷம் தம்ஶோகேநாவஸீதத்||

(௧) "ஸத்த்வமேதத்க்ருஷ்ணவாக்யம் கேவலம் வாக்யமேஷோஹி தேஷ்யதே" என்கிறபடியே - வாக்யஸேஷ தியாகை ப்ரகரணாஸாரமே வாக்யஸ்ய நாஸிக இதிஹாஸம்வரு. அதனால (௨) "யஜ்ஞ ஸூர்யாகாரி" இத்யாதிகள், (௩) "ஞானிநாம் பரமாக்ஷாநா ஸாங்கக்யம் ஸ்வநா | உக்ஷ்யதே உந்யாபோயாஉபா யோகாந்துயஸுவரா:" இத்யாதிகளிலே சொல்லப்பட்ட உபேநகாஸாம் ஸ்ரேயஸ ஸாங்க்யத்தையும் ஸ்வோபாயத்தையும் வேதிக்கிறதேயாய் இருக்கிறபடி. தத்ர உபஸ்த்திக்கஸேஷாணா ஸ்ரீ நந்தகோ பரமாநாஉபேநகாஸ்யவாகவ் ஸ்வாநுஸாரஸ நாகீழ் தத்த்வஞாநம் ப்ரியாயஸஹவக்தப்யேஷ பொலெதி: கேஷமம் ஸம்ஸாரகாதம் வ்ருஷ்க்ஷாரஸ்ய பரமோசுநயா ஸுரஜீ பாஞ்சா தந்த்ரியம் ஸ்ரீந்த்ய ஸம்ஸாரணீயதா:.

தத்ர, (௪) "காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் ஸீதாயாஶ்சரிதம் மஹத்" இதிவத் ஸீதாயா விக்ரஹஸ்ய ஸ்ரீஸீதாதேவியாக பாரமார்த்திக உபாயவ்யாபகமணீயதாஉதயமாக, பாரமார்த்திகஞ்சு, ஸர்வஸ்வீகாரமேஸதாவாஞ்சஸ்ரீ தத்த்வஞாநம் ப்ரதேஷ பரிவக்கிதமாக, தத்தாஷ்யாப்த்திகாரம் ஸீதா விஶேஷ காரீகாரோல்லாஸ்ய மாக்யாரமைகாரம் மஹந்தம் காகுத்ஸ்தம் ஸ்பஷ்டமஹாத்மா ப்ரதிபாதயதி, "ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய" இதி ஶ்லோகம் வ்யாவ்ருத்தவோ ஸமவக்தவ்யஷேபாதா:

(௧) • (௨) யஜு-அஷ்டி-கா-உ-ஞ-ரு.
(௩) ஸ்லோகவார்த்திகா, (௪) ஸ்ரீராமா - பால -௪-௭.

[illegible]

[illegible]

(க) (உ) [illegible] (ங)

* [illegible]

(ச) [illegible] (ரு) (சா)

(எ) [illegible] எ-உ௪-க.

வ்யா—என்று-ஸ்ருஷ்டேனொட்டாக்க

(மூ—வ்யாவ்யாதஸ்வாது. ஜமதமங்கவ்யஸ்திதஷிதத்வாய விசேஷாமசஃ.
ஸவயவயசேர்ணா ஸ்வயவிதிதவ்யதயா வ்யவச்சேசஃ. ஸவயவாநாம்
வதெதஷ்கக்யாவ்யவச்சேஸ்ஸ, (க) “வ்யயோமம்ஜிகஸ்லேலிஸே” இத்யா
திமஞ்ச்யஷ்டீ. ஹரிணீவாமசாரேத்ரா, உதர்ணா, விதஷித்வதா
யாதக்கமுமந, ஹதாமுக்ஷ்ஷாசதந்யவேதநா ஸமஸ்தேந ஸோஹி
தத்க்யமாஞ்ஞாநாக, வேதவெநகாஷ ஸோஹாநுயோவத்தி:.
அத்தாநஜமஸங்வேஷ்கஷணா. ஸோஹிதகிதி * ஸமேஹஸ்யஷாத்த
ஸ்யமீக்காஷு. (உ) “ஸமஹவெவிதேக்ய” இத்யாதமாம: வெவ
விதத்ய-ஸவிவேகஃ, ஸவிவேகவரிவத்தீஜாநவிசேஷஃ விவேக
சேஷக - ஸோமாம்ய உமோமயாயாத்ஸ்ஞாநம்; தமிவாம்யஸ்வ
வியஹ: “ஸவிசேதத்தி” “ஸூராயீவவதி” இத்யாதாவிவ க்ரியாவௌ
கம்ய்தயதாய விஷயவைஷ்ய கதத்ஸ்வவிஸக்ஷயா வஸேண
த்யதிபா. தநயாவ - ஸவயவாஷாமணா ஸ்வயவிநம ஜமேம்
ஹநக்ரியாயாம் வைகஸ்ர்யவ்யஜ்ஜீத. வஸேவசேநவ - வஸ்த
த்வாஸநதேஹயகவஸேவத்தே. “ஹரிணீவாமசாரேத்ரண” இதிவ-
வம்வாநவிவாஸநம் ததைவ்யேத. “ஸ்ருஷ்டாங்காமேயாஸ” இதிவவர
வரவத்யிதா-மாமாமஷ்வநயயேந ஸயஷ்டாமாசிரயீவஸ்
தேயாஸ்த்யாவத்தி:. “மாமேயாஸ” இதி-விரக்தமவாதகாஉஷிஜ
நமாவியஷஸர்நாஸம்பூ. “ஸ்ருஷ்டாஸ” இதி-வமஸ்வாத்வேவேகா
வ்யஷ்யேத. தநேநவத்ரவகதிவத்தி: ஹநாஷதவேஷயா வ்யயஸ
த்தேஷயம்-வைவாராமேயஸ்ருஷ்டவஸ்ய வ்யாயாநம்யஸ்ஞநாய. ஸவஹி
ராஜகாசாரவா தாஸவிதகாஉவிஸந், வ்யாகயஷி ஸவி
ஸியம் வ்யத்யாவத்தேதி வ்யவிஸம். ததேதத்வம் ஸநவிதியாய
வ்யாவஷ்டே (என்று ஸ்ருஷ்டேனொட்டாக்க) இதி.

(ஸ்ருஷ்டேனொட்டாக்க)—தத்ஸ்வதிக்யஸமம்: கஸேநநவ்யயததேம

(க) ஸாஉவிகாஸ்திதீயே-௯, (உ) ஸிவா-௧௨-பர-௧௧-வே.

வ்யா—மான்குளப்படியோடொத்த ஸ்த்ரீயின் அவயவவிஶேஷத்திலக ப்படாதே ஸத்ய விரக்தனை திருவடியகப்படப்பிராட்டியைத்

டீ—தாத்பர்யார்த்த:. (மான் குளப்பு) இத்யனேந ஹரிணீஶாவ ஜாதிபாத இதி ஸம்ஸித்தம்; படை இத்யனேந ரேகா:. அனேந விவ்ருத காயிகோபமவ்யாவ்ருத்தி:. (ஸ்த்ரீயினவயவவிஶேஷ) இதி வ - உபாத் ஸாத்ம்யரூபமுக்தம். (இல்) இதி - விஷயவைரூப்யகாரண விஷயாத்வீதோதி பாவிதம். (அகப்படாதே) இத்யத்ர (அகப்பட) இத்யம்ஶேந ஸமாஸக்தத்வமுக்தம். நிஷேதாம்ஶேந (ஸத்யவிரக்தனை) இத்யனேந பரமாத்மஸ்வரூபாநுக்த:; (௧) "பராங்முகோபவிஷ்யஸஜ்யந்திஷ்டேபோமஷ்டே" இதி ந்யாயாத். அநேந காமக்ரோதாதிநாமுந்யாவிஷ்கரித்யர்த்தா. (திருவடியகப்பட) ராஜீவலோசனாநநபி, போமாத் பாதுமலம், ஜாநகாத்ர - மஹாராஜாநுராகம் க்ஷிப்ராஸ். (அகப்பட) இத்யத்ர (௨) "ஶாதமிவ்யதிதம்" இத்யுக்த ஜமிவ்யதம்; ஸாத்ம்யஸ்யஸ்வாஸ்ய, ஸத்வைவ "ஜ்ஞானமைகாந்த வாது" இத்யஸ்மின்மஹாவாக்யே. அயம் ஶ்லோக:-பூர்வஶே ஷாபஶேஷஸ்மரிக:; தத்ர ஷாஷஸ்மஸ்ய வவவாமதத்ர வ்யாவ்யாத:; பூர்வஸ்மஸ்மஸ்த:; தத்ர (௩) "ப்ரஶமஸம்பந்தம்ஸ்வாஹ" இத்யுக்தே:; (௪) "பேநஸ்விஜாவலோகமவஷ" (௫) "ஸநமோஹநிரூபாவஸ" (௬) "ஶாதோஷாமைஷ் பரித்யக்தா" (௭) "வஷாதாரஸ்வதாதேந" (௮) "இதரேவிதகேஶாஞ்சம் ஸத்வத்ரநிரீக்ஷணாஸ் | ஸர்வாஜதாம் ஸ்தவிதாம் த்ரஷா ஶாஜவிவ்யதிதம்தேந:" இத்யாதிவசனாவ ஸாநமஸ்யாஸ ஸ்யாதஸ்ய வ்யதீயதே. உபநோவநிஷ்டாஷ்யந்தே பூர்வஸமஸ்யவவ்யாவ்யாத இதி, தத்ர மஹாராஜஸ்வாதா க்ஷேத்ராயதே விஸ்யவரஸ்வேதம் தத்ஸ்வரஸத: வ்யதீயதே.

(௧) (௨) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-௧௬-௨௮.
(௩) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-௧௫-௫௫. (௪) ,, ,, ௧.
(௫) ,, ௧௬-௨. (௬) ,, ,, ௨௪.
(௭) ,, ,, ௨௬.

து³ஷ்கரஶ்லோக வ்யாக்²யா — ஸப்தபர்ணீ.

30 — து³ஷ்கரம் க்ருதவாந்

வ்யா— திருவடி தொழுது, பிராட்டி வைலக்ஷண்யத்தையு மவளெழுந்தருளியிருக்கிற தேசத்தையுங் கண்டு, "இவளை யிப்படி யிருத்தவதே" என்று பெருமாளை ஶிஷ்டஸமர்த²நம் பண்ணுகிறான்.

(து³ஷ்கரம் க்ருதவாந் ராம:)

டீ— அத²வா "தாமாஸாத்³ய ஜீவதீதி விஸ்மயதே 'து³ஷ்கரம் க்ருதவாந்' இத்யாதி³ ஶ்லோகத்³வயேந" இதி தஸ்ய வ்யாக்²யாகார:. (திருவடி தொழுது) இதி (க) "ப்ரணிபத்ய ச ராமாய" இத்யநேந ஸூசிதம். (பிராட்டி வைலக்ஷண்யத்தையும்) இத்யத்ர (உ) "ஶஶிநா இவ நக்ஷத்ராநாம்" இத்யாதி³ஶ்லோகோக்தம். (தேசத்தையும்) இத்யத்ர (௩) "அஶோகவநிகாம்" (௪) "யதா²ஸ்தி²தவைதே³ஹ்யா" இத்யாதி³ஶ்லோகோக்தம். (இருத்துவதே! வாயிப்படியே! "ஏத்துவதே!" இத்யுபக்ஷிப்தம் வசநம் ப்ராக்ஸ. (ஶிஷ்டஸமர்த²நம்) ஶிஷ்டஸ்ய ஶிஷ்டஸ்ய ஸமர்த²நம்; ஶிஷ்டயோ: ஸமர்த²நம் ஶிஷ்டஸமர்த²நமிதி விக்³ரஹ:. அநுஷ்டுப்விஷய ஸந்தர்ஹிதே. ஶிஷ்டஸ்யாநுஷ்டாநாதி³விஶிஷ்டே ஶிஷ்டே: க்ரியமாணஸமர்த²நம் ஶிஷ்டஸமர்த²நமிதி வ்யுத்பத்தி:. அத்ர ஶாஸ்த்ரஸம்ப்ரதாயாநுஸாரேண ஶிஷ்டஸமர்த²நவிவக்ஷிதா. ஸமர்த²நே ஸாதி⁴தம் ப்ரதிஜ்ஞாய ப்ரத்யாயநார்த²மேவ ஶிஷ்டஸமர்த²நமுக்தம். அஸ்மிந் ஶ்லோகே ஸமர்த²நத்³வயமித்யபி வக்தவ்யம். கிஞ்ச ராமேணாபி வ்யஸநே (௫) "நதீ³யோ து³ஷ்கரம் க்ருதம்" இதி ஸாக்ஷாத்ஸமர்த²நம் க்ருதம், அதோ வ்யாஸமர்த²நம் க்ருதம். (௬) "கிம் அஸ்ய ஸதேஶோகே ஸாதா⁴ வ்யாப்தம் விஸ்மிதே" இதிவத் ஸமாவ:.

ஸர்வதோபத்ரே (து³ஷ்கரம் க்ருதவாந் ராம:) இதி. அத ஸ்வதிவச வ்யாக்²யாநம்; ஸுபேளவாதி³ஶ்லோகோக்தா

(க) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-௩௭-௧,
(உ) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-௧௫-௨௧,
(௩) „ „ ௧௫-௧௬.
(௪) „ „ ௩௩-௧௩,
(௫) „
(௬) „ அயோ-௧௭-௧௪௨.

வ்யா—நாம் பெரியகடலைக்கடந்து அருந்தொழில் செய்தோமாக நினைத்திருந்தோம் : பெருமாள் நம்மிலும்

[illegible] (நாம்பெரிய) [illegible] (அருந்தொழில்) [illegible] (நினைத்திருந்தோம்) [illegible] (பெருமாள் நம்மிலும்) [illegible] (பெருமாள்) [illegible] (பெருமாள் நம்மிலும்) [illegible] (பெருமாள்) [illegible]

(க) ஸ்ரீராமா-[illegible]. (உ) [illegible].
(ங)

[illegible]

[illegible] அருந்தொழில்செய்தாராயிருந்தது. ([illegible]) [illegible]

[illegible]

[illegible] (பெருமாள் நம்பியும்) [illegible]

[illegible] (நம்பியும்) [illegible]

[illegible] (க) [illegible]

[illegible] (உ) [illegible]

[illegible] (ங) [illegible]

[illegible]

(க) [illegible] (உ) ஸ்ரீ[illegible]

(ங) ,, ,, ஸ்ரீ[illegible]

வ்யா.—பிராட்டியையொழிய [illegible] பெருமானுக்கு [illegible] [illegible]ணயிகளாய்ப் பிறந்தாராகச் செய்யவரிதொன்றைச் செய்தார்,

---

டி.—[illegible] (பிராட்டியொழிய) [illegible]
(க) “[illegible]” [illegible]
வேறொருத்தியை [illegible]
[illegible] (உ) “[illegible]” [illegible] (ங) “[illegible]” [illegible]

(க)

§ [illegible]

† [illegible]

(உ) [illegible] (ங) [illegible]

வ்யா.—([illegible]) காட்டுக்குப்போகிறபோது தகப்பன் கூடக் கொண்டுபோன பெருமாள் தமக்கு மிகுதிக்குமுன்பு செய்யவரிது.

டீ.—[illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (க) "[illegible]" இதி [illegible], (உ) "[illegible]" இத்யாதி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (காட்டுக்குப்போகிறபோது தகப்பன்) இத்யாதி. [illegible] (ங) "[illegible]" இத்யாதிக [illegible]. (பெருமாள் தமக்கு மிகுதிக்குமுன்பு) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(க) ஶ்ரீராமா - [illegible]-உக. † [illegible] [illegible].

§ [illegible].

(உ) ஶ்ரீராமா. அயோ-கககூ-உஉ. (ங) ஶ்ரீராமா-[illegible]-உக.

வ்யா.— இஸ்லாஹஸத்தைச்செய்யக் கோலி தவிர்ந்தாரோவென்னில், (க்ருதவாறு) பத்தும் பத்தாக அநுஷ்டித்திலரோ?

இப்படி இவர் செய்ததுதா னேதென்னில்,

டி.— வ்யாக்யாத்ரா தத்ஸாஹஸத்வேந க்ருதவாநிதி பதமத்யாஹார்யமிதி (இஸ்லாஹஸத்தை) இதி. ஸீதாவிஶ்லேஷேண தஸ்யா ராவணவஶ்யதயா பரவஶ்யாத் ப்ராணாநாம் "அநயா ஹீநம்" இத்யாதிப்ரதிஜ்ஞாதஸ்வப்ராணத்யாகரூபம் ஸாஹஸம் இஸ்லாஹஸ ஶப்தேந விவக்ஷிதம். (செய்யக்கோலி) - அநுஷ்டாதும் ஸங்கல்ப்ய. (தவிர்ந்தாரோ) - நிவ்ருத்த: கிம்? அத்ர ஸஹ்யநேத்ரத்வஸ்ய ஹேதுத்வம், ஸஹிஷ்ணுதயா அநுஷ்டாநப்ரதிபந்தகத்வம் இதி. யதஸ்தாநஸ்ய ஸ்வஸ்வாநுஷ்டாநப்ரதிபந்தகஸ்ய ஸஹ்யத்வயாநுஷ்டாநம் ப்ரயோஜகஸ்ய ஹேதோ: ஸ்வப்ரயோஜநத்வாபாவாத் ப்ரவ்ருத்தி ஸத்த்வேநாபி கிம் ப்ராக்ருதஸாதாரண்யம், வஸிஷ்டாதிநா ப்ரோக்தம் வேணாதஸஞ்ஜ்ஞம் (க்ருதவாறு பத்தும் பத்தாக வநுஷ்டித்திலரோ) இதி. (பத்தும் பத்தாக) ஸர்வாங்க. ஸர்வாநாமபி தேஷாம் ஸர்வாவயவேந ஸாத்வாநுஷ்டாநம். அநுஷ்டிதவாந் ஸ்வாபாவிகம். (அநுஷ்டித்திலரோ) - நாநுஷ்டிதவாந் கிம்? அநுஷ்டிதவாநேவேத்யர்த்த:. ஏதேந ஸஹ்யாதீநாம் நிராஸ:. அதஏவ "ஶக்தோ ஸ்மி தம் நதாநயாக்ருதம்" இதி வ்யதிரேகம் கதம் ப்ராக்ருதிகம் ஹேதுகவசி வ்யாக்யாதமிதி பாவ:.

இத்யந்தம் ப்ரதிஜ்ஞாவாக்யம் வ்யாக்யாய, அத ஹேதுவாக்யம் வ்யாக்யாதுமவதாரயதி (இப்படி இவர்) இத்யாதி. (இப்படி) - ஏவம் ஶஹணீயதயா, (க) "ந நம் அந்யி ப்ரைகேயி கிஞ்சிஜ்ஜீவித ஸம்ஸேவமாநஸ்ய | யத்ராஜாந ஶோசாவஶம் ஶோசஶ்ரோதபாவதீ" (உ) "பஶ்யலக்ஷ்மண ஸம்ராமம் திர்யமேவ்யா திமதேக்ஷவி|| யஶேஷா ஶிவிநீகாசா ஶ்ரேணம்ரு ஶேதே தடிதே" இத்யாதிஷ்வ

(க) ஸ்ரீராமா-அயோ-கக-உச, (உ) ஸ்ரீராமா-கிஷ்கி-க-சஉ,

வ்யா.*௧—(ராமஃ) பிராட்டியைப்பிரிந்து குறியசங்காம லிருப

ப்ரி.—“த்ருஷ்டம் க்ருதவாந்ராமோ யதீநஸ்நயாவஷம்” இதி ஜாமேஹமேவா ரஸாக்ஷரேண நிதேஷ்டவ்யேஸுவதி “த்ருஷ்டம் க்ருதவாந்ராமோ ஸீநோயத்நயா” இதி ஸந்க்ஷேநிதேஷ க்ருதஃ; தத்ரவ - நிஷ்டிதவ்ருத்திஜா ஹேமதாவாக்யோதே ஸமாஸயோஃ “க்ருதவாந்ஸீநஃ” இதி வதயோஃ உபயோ - ஷ்டஸ்ய ராஜேஷஸ்ய வசேஷ்டாத்ர ஸமாஸவாஸ்யமுராக, - ஸம்பஸாத்ப்யஸ்யேவாலநதிதவ்யஸமாதேப்யம். தத்ர ஸம கஷ்ஷந வ்ருத்தி ஜ்ஞாவாக்யவதிகஷேஷ நவாஜேதம்வஶம்வ்யாக ஜரிதாநீம்ஹேதவாக்யவதிகஷேஷநவ்யாவ்யாதாவோதத்த இதி). [யதாஸநயா ஸீநோ ராமோ ஸவதி, ததா த்ருஷ்டம் க்ருதவாநஃ] இதியோஜநா ஶேஷோ தவ்வ்யாவஷே (பிராட்டியைப் பிரிந்துகுறியசங்காமல்)- ரேவோவரேவாதேரநவாயேபு ஸஃ. சயம்ஸாவஃ - யத்ருஷ்டாஶப்தஃ, ஜாதிஶப்தஃ, குணஶப்தஃ, க்ரியாஶப்தஶ்சேதி சதுர்விதஶப்தாநாம் ப்ரவ்ருத்திநிமித்தகோஸேவ தத்ர-ஶப்தஸ்ய பேதப்ருத்திநிமித்தகதிகாதிஸஞ்ஜ்ஞாகஶப்தோ யத்ருஷ்டாஶப்தஃ; கடகாதி ஜாதிநிமித்தகோ ஜாதிஶப்தஃ; நீலாதி குணநிமித்தகோ குணஶப்தஃ; பாசகாதிஶப்தஸ்து - க்ரியா இதி; நாஸ்தியத்ருஷ்டா ஶப்தஃ, த்ரிவிதா ஶப்தாநாம் ப்ரவ்ருத்திர்வக்ஷ்யதே. தத்ர-டித்தாதி ஶப்தாநாம் ஜாதிஶப்தே ஸமாவஃ, ஜாதிஹி நித்யா - பரமாணவே நேகவ்யக்திவ்ருத்திஃ, ஸநாநந்யவிந்ந வ்ருத்திஶ்சேதி; தத்ர - குழ்ந்தா-வடகாதிகா, பாதா - வதிக்ஷண விக்ஷரஶரீரவ்ருத்தித்யக்காதிகா. தேவ ஜித்துஜாஶப்தாநாம்தா (௧) “க்ருதம்காயாதஜித்தஷ” ஸ்த்ரீம் தாஸாராக க்ரியாஶப்தே உக்தவாஸ்; வாலம்-ஶப்தஸ்ய த்வித்யநாநாவிஷ்ணவ்ருத்திஜாதிநிமித்தகா ஜாதிஶப

(௧)

வ்யா.—(ராமன்) பிராட்டியைப் பிரிந்தால் புகரழிந்தெழில்குலைந்து, முகம்வெளுத்து, உடலிளைத்து

டீ.—இதிவாக்யம்; யதாச தத்தஜ்ஜாதிநிமித்தகஸம்பந்த்யோமாநாம் வ்ருக்ஷேஷு தத்தஜ்ஜாதிவ்யக்திநிபந்தநதயா, தஸ்யாஸ்தத்தஜ்ஜ்ஞக ஸம்ஸ்தாநநிபந்தநதயா, தத்வாசகஸ்ய ததீயகஸ்ய வா விக்ருதத்வே தத்தஜ்ஜாத்யநபிவ்ருத்தேஸ்தத்தஜ்ஜாதிநிமித்தகஸம்பந்த்யோமாநாவஸ்தி லோகஸித்தம், ததிஹாப்யஸ்தம்ச; ஸாமாந்யாகாரேண வ்யக்தேஸ்ஸ்வநிமித்தஜாதிவ்யஞ்ஜகஸம்ஸ்தாநாவிக்ருதத்வவ்யஞ்ஜகத்வம் பவதி. ஸீதாவிஶ்லேஷஸம்ஸ்தாநவிஸரணஞ்சாஸ்தி, (க) "நிவேஶஸ்ஸமஸ்யாதம்" இத்யுக்தேஃ; யதாசாபி ஸம்ஸ்தாநவிஸரணாபாவாச்ச ராமேணாத்ருஷ்டஸம்ஸ்க்ருதவாநிதாத்மஸ்யாத்மஸித்திரிதி. தஸ்ய ஜாதிஸம்பந்தேந வ்யாவ்ருத்யக்ரியாஸம்பந்தேந வ்யாசஷ்டே (ராமன் பிராட்டியைப் பிரிந்தால் புகரழிந்து) இத்யாதிநா. அத்ர - ராஜயித்ருத்வம் ராஜத்வே ப்ரவ்ருத்திநிமித்தம்; ராஜயித்ருத்வஞ்ச - (உ) "ரமேவம்ஸம்ஹநநம் ஶ்ரேஷ்டம்ஸர்வபராம்ஸர்வேஷு தாம் | ரக்தயா ஸர்வஸ்ருஷ்டிதாகாரா ராஜஸ்ய ந வாஸிநஃ" இத்யுக்தரமணாதிவ்யாப்தம். ரமணம்-கமநீயதேஹோபிராத்ருத்வம். ஸம்ஹநநம்-ஸம்ஸ்தாநம், தத்ஸம்ஶ்லிஷ்டஸந்திபந்தம். ஶ்ரேஷ்டம் - (ங) "ஹமபிஷ்டம் தேஜஸாவாதீப்தம் ஶாஸித்ருதமஸ்ருதம் | வக்ஷோராநநம் ஜநகம் ஶ்ரவண்யமிதி கர்மத்தே" இத்யுக்தஶ்ரவண்யம் ஏவ, ரமதே காந்திமத்தாகவீக்ருதமக்ஷத்வேஷி ப்ரதீதிக்த்ருஷ்டிஃ; யதாச ஶ்ரேயநாமீ தேநாபி ராமோ பவதி-ராஜயித்ருத்வப்ரயோஜககாரணாநிமோ பவதி, தஸ்ய த்ருஷ்டாந்தவாநியமஃ இதிபாவஃ. (புகர்) - காந்திஸோமா. (எழில்)-ஸௌந்தர்யஶோபா. (ஶோபிதாரி)தத்ர. (ச) "விகஶக ரணஃபோஷணாம் ஹாயமாமாவாபஶிதாஞ்சியாஃ" இத்யாத்யபிப்ரேதம்.

(க) ஸ்ரீராமாயண ஸுந்தர ஶ்லோகம்.

(உ) ஸ்ரீராமா-சூர-க-கஅ. (ங) (ச) உத்தர-ரா-ஆ.

ப்ர.—இட்டகாலிட்ட கைகளா யிருக்கவேண்டாவோ? இத்தைப் பற்றவிறே பிராட்டியும், (௧) "கச்சித் தேஜோஸமர்த்தநம்."

டி.—(இட்டகாலிட்ட கைகளாய்) இதிஅஸ்ய (௨) "இட்டகாலிட்ட கைகளாய்" இதி த்ருஷ்டாந்தவிஷயக்ரமோக்தே: ப்ரக்ருதாநுஸந்தாந விஷயிணீம் ஸித்தஸாதநதாம் (௩) "ஸர்வேஷு ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி விஷயேஷு" இத்யுக்தரீத்யா, ஸுக்ருதே நயாநந்த்ரஸ்ய, தஸ்யைவ நந்த்ரஸ்ய, நந்தாந்ப்ரஸாதாநுகூல ஜநந ஸ்வஸம்பந்தம் பாணிபாதாதியஸ்ய ததாவிஷ்ஸந்நித்யஸம்பந்தி. (இருக்க வேண்டாவோ) - அஸ்மிந் ப்ரஶ்நே யாத்ருஶஸ்யாபி ஸர்வஸ்வாமிநஸ்ஸ்வஸ்வரூபேணைவ ஸம்பத்தம், ஸ்வரூபதோ ப்யபேக்ஷ்யதே, ஸர்வைஶ்வர்ய ஸம்பந்தேப்யபேக்ஷம் ப்ரயோஜகத்வஸித்திரேவ, யத்த்வப்யயமேவ (௪) "த்வதாஶ்ரயம் தேவ ஸாஸ்மி த்வம் ஜநார்தந இதி ஸ்த்தித:" (௫) "அப்ரமேயாத்மநம் ஸதத்தம்" இத்யாதிவாக்யஸித்தி: ததா உபாயத்வேந ஸ்வீகாரோஸமர்த்தஸ்ய ப்ரபத்தேரபி ஸமர்த்தநா ஸ்ருஜதி ஸித்தேரேவ, ஸர்வஸமர்த்தே ஸ்வஸ்ய ப்ரயோஜநதயாஸ்திகம் ஸ்வதயாஸ்த்ரேணோக்தம் தர்ஶயதி (இத்தைப்பற்ற) இத்யாதிநா. (இத்தை) - ஸமர்த்தஸ்வரூபத்தை ஸாவஸ்யப்ரயோஜநாதிகம். (பிராட்டியும்) இதி - ஸமர்த்த ஸ்வாமிந்ய:. (கச்சிதி) [தேஜோஸமர்த்தநம், யத் ஸமர்த்தநமர்ஹஸி, தஸ்ய தேஜஸ:, ஸமர்த்தநாதிராத்ரேதி நகச்சித்] இதி யோஜநா. ஸமர்த்தநா வர்ணநீயஸ்ய தத்த்வ ஸமர்த்தநம். தேஜஸா ஸமர்த்தநம். தேஜ: ஸமர்த்தநம். ஸாமர்த்யம், (௬) "ஜ்யோதிஷ்யூத்ப்ரத" இத்யாதிநா ஸமர்த்தஸ்ய ஸம்வாதஸம்பந்தம் இதி சேத்; வைகல்பிகோயம் ஸமாஸ இத்யர்த்த:. தத்ர தேஜ: ஸமர்த்தந ஶப்தேந ஸௌஜந்யம் விவக்ஷிதமிதி சேத்; ஸௌஹார்த்யம் விவக்ஷிதமித்யர்த்த:. ஸர்வஸம்பந்தாதேஶ் சேஷ்டாஸ்வஸ்தஸ்ய தாதார்த்தி தீவிகாயா: தத்ர "ஸஸ்வஸ்ய ஸம்பந்தி வேதாந்தோ:" (௭) ஸூக்தி

(௧) ஶ்ரீராமா-ஸுந்-௩௯-௨௪. (௨) திருவாய் ௭-௨-௪.
(௩) பாது.ரா-நா. (௪) ஶ்ரீராமா-ஸுந்-௩௯-௧௭.
(௫) " " ௩௫-௪௪.
(௬) பாணி-ஸூ-௯-௩-௪௫. (௭) பாஞ்சராத்ரஸம்.

[illegible]

[illegible] (உ) * [illegible]

[illegible] (ங) [illegible]

[illegible] (ங) [illegible]

[illegible] (ச) * [illegible] (ரு)

[illegible] (சா) "கமலப்பூநாபமோ"

[illegible] (எ) "வெட்டிதாய்" [illegible]

[illegible] (அ) [illegible]

[illegible]

(க)

(உ) வெ. தத்ரீ - நாரா - கக.

(ங) ஸ்ரீராமா. ஸுந்த. [illegible]

(ச) வெ. காரிகா.

(ரு)

(சா) காய்ச்சியார் திரு. எ-க.

(எ)

(அ)

வ்யா.—என்று அம்முகத்தி லொளியும் மணமும் மாறாதே செல்லா நின்றதே? என்று கேட்டது. * உ. (ராஜ:) பொடிமூடுதணலாயிருக் கார். வழியில் பசையைக்காட்டித் துவக்கிக்கொண்டு போந்து நடுக் காட்டிலே

ஹி.—"யோவி நாஶா‍ஷ்டி" இத்யுக்தமர்த்தம் ஸங்க்ராஹயதி விவ க்ஷிதம்; தஷிதராஸ (என்று) இத்யாதிநா (அம்முகத்தில்) இதி-தத் ஸந்ஸ்வாஸு-உக்தம். (ஒளி)-தேஜ:, அதேந ஹேமவர்ண-ஸ்வரூப ஸ்வாமித்வமுக்தம். யதா - (ஒளி) இதி-வ்யாபக விஷயதா; ஸாமத்-தேஜஸோ ஸ்மித்தாதி; வர்ண-ஸம்ஸ்வாஸ்யய ஸுத்வா. (மணமும்) இதி-"ஸர்வ"இத்யுவ்யாஸம்-உக்தம். (மா றாதே) இத்யாதிநா - "ஸர்வாஷ்டிதக்ஷிக" இத்யுவ்யாஸம்-உக்தம். [அநயா ஸஹேநாஸ்தி ராஜ: இதி யஸத்க்ஷாஷ்டம் க்ருதவாந்] இதி யோஜயித்வா, [ராஜ்ஞஸ்ய தயா ஸஹஜியஸத்க்ஷாஷ்டம் க்ருத வாந்] இதியோஜநாஷ்வ்யேண வ்யாவஷ்டே (ராஜ:-பொடிமூடு) இத்யாதிநா. (க) "ஸஷ்ஹஜவாஸம்" இதிதத்ரதாஸ்தி வ்யக்தம். ராஜேஷாஸிவ்யக்தம்.(பொடிமூடு) இத்யுக்தம்; (தண லாய்) இத்யாதிநாத - "அநயாஸம்" இத்யுவ்யாஸம்-உக்தம். விவ்ருணோதி (வழியில்) இத்யாதிநா. (வழியில் பசையைக்கா ட்டி) - ஆகாரே வைஶ்வாநரஞ்ச தாஷ்ட்ரம் தஸ்யயித்வா, அதேந ஸஞ்சாரநாத்ரம் ஸஹஸயித்வா திவ்யஜ்யே. (துவக் கிக்கொடுபோந்து) யஶாவரஷி-ராஜி(உ)"வ்யாணே ஸ்வாதி வ்யோஸவக(ங)"ஶநஷ்டத்தஷ்ஸஸாதி த்யம் ஹ்ருதிஸஶ்வி-த த:" இத்யாதிகம் கயம்யக, தயாஸதாம்விவ்ருஷ்ஷேந ஶோஸ யஷ்ஷதித்யம்-உ. (நடுக்காட்டில்) இத்யாதி. அதஏவ (ச) "காஷாரா ஶயே விஜநேவிஸ்ருஷ்டா"இத்யாதிகஶிவ்யக்தம், வசவஸ்யாம் யோஜநாயாம்-அநயேதி, க்ருதீயாயாம். வ்யதியோகிவாரம்ஸம் நவேஷஸ்யவிஸாஸாஸ்யவாரஶவிஸாய"பிரிந்து" இத்யுக்தம்.

(க) (உ)
(ங) ராஜா-பா-எஎ-உஅ. (ச) ஸ்ரீராஜா-ஸு-உஅ-உ.

ஐ௧. — ஸீதாதிநயா

வ்யா — தன்ருவதே !

பி. — அஸ்யாஞ்யோஜநாயாம் (க) “ ஓஹாஸக்ருமே ” இதி யாதோ: விஹாராதீ-கஸ்ய வ்யாபாராவாவகா: (உ) * குசிகந்-ணிக்த ப்ரதிருயே ந திஷ்ஹம ஸீநவத்வம் - விஶேஷணா-கஸ்ய வ்யாபாரகத்வமாப்ம் ; அநயோதி த்ருதீயா-கஸ்-கயா லெவிஶிஷ்டவமா; ப்ரதியோகிக்ரமவகங்கவெஸ்வ ஹேத-க்வி வக்யாவா த்ருதீயா. தயா ச ஸீதாகந்-க்ரமவ ஸீதாஹேத-கக்ரமஶ்ரய க்ரமக்ரியாகதே-கிவா, கஜ தயா ஸீதாவிஶிஷ்டக்ரமகதே-கிவா உபவ்யவமா ந கஸிலே-த்ரு (தன்ருவதே) இத்யர்த்தம். யதா-த்ருதீயா ஸ-க கத்ரு க்வஸ்ர ராகவாஸ-வடக ரகத்ய ஸ-ஓ ஸ்ரீதாவ-நய: ; ராகவாத் ஆ-(ந) “ ஹநுமா ” இத்யப்ரிகரணாஸ-கவஸுநம் ; அதவா (ச) ராகவே ஹநுமதே வக்த்ரா ந்ருவிகாந்தி | இதி ராகவேஷநாடவௌ வரஸ்ய ஹாடயிப்யதே ” இதி திராக்தி: (ரு) “ஸ-ஸ்ருயேநாகுஷரவந்ம்” இதிஜா வகாஸ-கஸிஷ்டிக்ரகதி க்ருவாவமா த்த-கஸிக்ருதீயா. ஸீந இத்யத்ர வசவஸிதவா ஸீதாயா ஸலவக-கவம். தயா ச ஸீதாதிஷ்டஸ்ரிதிவிஷயஸ்த ஸீதா-த்ருக்வாதிகிய ஸஇதி விவக்ஷயா (வடிவில்) இத்யாதிகஸ்-கதிதி. யேயம். நந-ச த்ரு ராகவஸ்ய ஸீதா க்ருமேக கத்ரு க்வம். (ரு) “ ஐஶேவஷ்டி க்ர கம் கிஞ்சந ” இதி ஸீதயா ஸவிஶேஷஸ்ய ஸீயந்ஷ்ட்ர கமிஶ க்கேவாத்தே ரிதாமஸ்த்ர, ஷ்ரேஷ்டஸம்ஸவத்வ ஏஷ்டகுநாயா அநர்யாய க்வாக, ஸீதாநிதேஶேந ஐாயிகஸ்ய மாந-யாவதே நந ராகவெஸ்ய ஸீதா க்ரமக கர்ரு க்வம். ஸீதா யாஸ்த ஸக்-கஸ்யக்கேவாக்தி: - விஶேஷாடஸஹநப்ரய-க்வா

(க) ஜ-ஹோ-ப.ஸ-ஸ. (உ) பா-ஸூ-ந-ச-எக.

(ந) பா-ஸூ-ந-ந-கஉக. (ச) திரு-லொள-உசக.

* திக்குமஇவாரஞரம்.

(ரு) பா-ஸூ-க-ச-உஅ. (ரு) ஸ்ரீராகா-ஸ-டு-ந-அ-சஎ.

[illegible] த்தாலே [illegible] இவர் தன்னிறு [illegible] வென்ன ; இவளைக் கண்டுவைத்தாலவர் தாமகலப் பெறுவரோ? ([illegible]) இவரிவளை விட்டு மானின் பின்னே போகப் பட்டன்றோ இவ்வைஷம்யந்தான் பிறந்தது. ([illegible]) (க) "இறையுமகலகில்லேன்" என்கிற இவளையோ பிரிவது? ([illegible]) [illegible] நுடைய நித்யயோகத்தையுங் குலைத்திலரோ?

[illegible]; (உ) " [illegible] " [illegible] (காட்டுத்தாலே) [illegible] (இவளைக்கண்டு) [illegible] (இவளை) [illegible] (தாம்) - [illegible] (அகலப்பெறுவரோ)- [illegible] (௩) " [illegible] " [illegible] (௪) " [illegible] " [illegible] (இவரிவளைவிட்டு) [illegible] (மானின்பின்னே) [illegible] (௫) " [illegible] " [illegible] (௬) " [illegible] " [illegible] (௭) " [illegible] " (௮) " [illegible] " [illegible]

(க) திருவாய் ௬-௧௦-௧௦. (உ) ஸ்ரீராமா. ஸுந். ௩௬-௪௨.
(௩) ஸ்ரீராமா. ஸுந். ௧௬-௫. (௪)
(௫) [illegible]-௯-௩. (௬) [illegible]-௪-௭௨.
(எ) ஸ்ரீராமா. பால-௧-௬. (அ) ஸ்ரீராமா. பால-௧-௧௫.

வ்யா.—(அநயாஸீநஃ) (க) "அநந்யஸாவாஜநபக்ஷேஷு தநாஸ்யா விஷீநாஃபரணாயதிஷ்டதாம்" என்று சொன்ன இவளோபன்ரேபிரி வது?·

(அநயாஸீநஃ) (உ) "ஸ்ரியா தேவேவா தேவஸ்ஸேவ்யதே"

பி.—ஈஸீக்ஷாக்யவஹிஷ்யாஸவபஃ; தயாவ-ஈவரஈஸீக்ஷாஜிவிஸி ஷ்டூஸணவி வேப்யயக்யாஸீதயா ஸேதா நாமதஃ இதி யத்ர இதி விவக்ஷயா (மானின் பின்னைபோக) இத்யாக்ஷ. யாதாமயஸ்யாஉ வேப்யாஜிக்ஷாதிஷா; தகாரஸ்யநக்ஷ; ஸாநஸீக்ஷ, யதா - ஸீ தயேதநாஷ்யா அநயேதஸ்திஃ - த்யஜ்யக்ஷவிரோபயாயபா ணாஸம்யஸாம் வபாஸேஸஸா, தாநவகாஸ்ஸிஈஸஸாது வக்ஷ ஸ்வாஈத்தே (அநயாஸீநஃ) இதி. (அநந்யஸாவா) இத்யாஜி. (அந ந்யஸாவா)- க்ஷஈந்யவிஷயகாவிப்ராயரஹிதா; க்ஷஈநந்யா யீநஸ்தாகாஜிதிவாஉஸஃ. (அநந்யபக்ஷேஷுதநா) க்ஷவிஷயகா நாராமாத்க ஸஸ்வபஸியாக்ஷ, (ஸ்யாவிஷீநா) க்ஷயா விஷ்ஷிஷ்டா.(பரணாயதிஷ்டதா)பரணம்ப்ராக்ஷம் நிஸ்யயதீ.(ந) "க்ரியாஸேஸ்வபவஸ்ய" இதி வசனாத். (ச)"குஷிகஸ்ஸுணிக்ஷ" இதிக்ஷஃ. (என்று சொன்ன விவளை) இத்யேநந-அநயேதஸ்ய உஸ உக்தஃ. ஸதேதஷூடிக்கடேவ த்ராஜ்யக்ஷ விரோயி, திஸ் தஸஸ்ஸாய இதிஸாவஃ.

ஸவ ஸாநாஸ்ஸ்யஸாதிக்ஷக்ஷாதீதாவிதூஷ்ஷவ்ய ஈ ஷ்டபக்ஷஸ்க்ஷ. க்ஷ தேஜோஸாதிக்ஷக்ஷா ஈஷ்டக்ஷாவிப்ரா யேணவ்யாஸேஷ. (அநயாஸீநஃ ஸ்ரியா) இத்யாஜி. (ரு) "ஸேயாஸ்ரீஸா ஸஸ்ஷதீ" இதி வநாணஸ்த ப்ராஸா ணாஜ ஸ்ரீஸாஸ்ஷ்வா ஜக்ஷீவாஃ. தேவக்ஷ-தேவ்யாதாஸாநக்ஷ. தயாவ தேவஃ - ஸமவாநு, ஸ்ரியா-ஸ்ரியா, தேவக்ஷ-தேவ்யாத ஸாநக்ஷ, அஸ்ஸதே-வ்யாக்யேத இத்யஸஃ. அத்ர (ரு) "ஸுத

(க) ஸ்ரீராமா-அயோ-உள-உரு. (உ) ப-தேவீகள-ரு-வ - ரு-வ-கக-
(ரு) வா-ஸ.உ-ரு-கச. (ச) வா-ஸ-ரு-ச.எக. [வா-கூ,
(ரு) ஸ்ரீமாணரத்-ருக. (ரு) ஸ்ரீவிஷ்ணு-வ-க-சக-[illegible]

[illegible] —என்றும்-(க) "[illegible]" என்றும்-(உ) "[illegible]" என்றும்-எல்லாப்படியாலும் தனக்குமினுக்கமுண்டாக்குகிற [illegible]? [illegible].

[illegible] (ஙு) [illegible] (ச) [illegible] (ரு) [illegible] (எல்லாப்படியாலும்) [illegible] (உண்டாக்குகிற) [illegible] (சு) [illegible]

(க) ஸ்ரீ [illegible] (உ) ஸ்ரீ [illegible]

(ங)

(ச)

(ரு) [illegible]

(சு) [illegible]

[illegible] |

ஸ்ர.—([illegible]) ஒன்றுமறியாதாராயிருந்தார்.

[illegible]

[illegible] (௨) "[illegible]" [illegible]

[illegible] (௩) "[illegible]" [illegible] (௪) "[illegible]" [illegible] (௫) "[illegible]" [illegible] (௬) "[illegible]" [illegible] (௭) "[illegible]" [illegible]

(௧) [illegible]   (௨) •

(௩)   (௪).

(௫)   (௭)

வ்யா.—ப்ரஸாத்மயாவது-அறியாத்தனமிறே.* (ப்ரஸாத்) மேன்மை யுண்டித்தனைபோக்கி, சீர்மை யில்லையாயிருந்தது.

பி.—ப்ரமாதாஸ்ய ப்ரஸாதநிஷ்ட(க)"கிமாய தத்வ தாதிஷ்ட யழ்" இத்யநயோர் வதெனகாராஸிப்ரஷிஷ்டகாநா ப்ரமாதஸ்ய விவேகிப்ராஷ்ட்ர, ராஜே ஜாநஸக்த்ரா: ப்ரஸிஸாஸமார்யாஸ. ஶக்தப்ராய ப்ரமா ஶவைஸ்ய பரிஸஜ்ஞாஸ்ய யனேநா விவேகவிரஸபாஷ். தத்த ராஜ (ப்ரஸாத்மயாவது) இதி. (ப்ரஸாத்)-ப்ரமாதஸ்ய ப்ரதி த்திரித்தல்; ப்ரமாதஜநமோபாயே ப்ரகாரோரா.(உ)"தஸ்ய ஸாவஸ்தயன்" இத்யுக்தவகாக்ஷயஸ்யாரவிஷ்ணுகாக்தகாஸ. (அறி யாத்தனமிறே) - விவேகாஸாவஸ்கிய. விவேகவிரஹஸ்ய ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தாஜ்ஞரவஷேத்ஷ ஸம்பந்தாயாவஸமாவாக ஸாரஸநாயிகர ணஸ்ய. முக்யாஜ்ஞரவஷேக்ஷ ஸாஸமார்யாக ஸாரஸநாயிக ரணஸ்ய. அதத்வ (க)"ஜ்ஞாநமாஸ்" (ங)"ஜ்ஞாதஸ்ப்ரமாஸ்ய" இதி ப்ரமாதஸ்ய-பரமஸாவி ப்ராயேணஸமவதி ப்ரயாஜ்யதே. பர கத்த - (ச)"ஸாக்யநாதர:" இத்யுக்த ஸ்வாவவிஷேஷ். பர கைஸ்ர்ய ஸமவஸ்தப்ரபாநாவஷ்டி யனேன ; ஸௌஶீ ல்யஞ்ச-ஸப்ரயோஜநவாக்ய ஸம்ஶ்லேஷஸ்வாவக்த்ய. அநயோஸ் ஸ்வப்ரபாநாவஷ்டகாத்வ ப்ரதீதிஸித்தேரபி, பரத்வ ப்ரமாதஸ்ய ஸௌஶீல்ய வ்யவஹாரஸ்ய ப்ரயாக்த தித்ஸிப்ராயேணாபயாஜ்ஞரஸா (ப்ரஸாத் மேன்மை) இத்யுக் திநா, (மேன்மை)-பரத்வம். (சீர்மை)-ஸௌஶீல்யம். உத்தராஜ்ஞகா ரதோபவஸ்ய. (ரு) "ராஜவித்யாவிநீதஸ்ய" (சு) "ப்ரவரஜஸ கஷ்ட ணாம்" (எ) "ரயஸஸ்யாவஸாஜ்ஞத:," (அ) "ஸேநாநயவிஶாரத:," (கூ) "குயகஷ்டஸ்யாவாயஜ்ஞ:," இத்யாதிஸ்ய ஸ்வாவவிஷேஷாணாம்

(க) (உ) பா-ஸ-௫-௫-க-கக.
(ங) ஸஹஸ்ரநாமாயாயே. (ச) ஸாதோ-ங-கச.
(ரு) ஶ்ரீராமா-ஸ-ஓ-ங-௫-கங. (அ) ஶ்ரீராமா-அயோ-க-உக.
(சு) ,, ,, ,, கஉ. (கூ) ,, ,, க-உசு.
,, பாரு-கஅ-உசு.

வ்யா.—(ப்ர ஸா:) ஆனை குதிரைகட்டவும் படையாளவும் கணக்குக் கேட்கவும் ஆயம்வஹிக்கவும் கற்றுரித்தனை போக்கி, ப்ரணயித்வத்தில் புதியதுண்டிலராயிருந்தது. (ப்ர ஸா:) (க) "பெண்ணின்வருத்தமறியாதபெருமான்", (உ) "அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே" என்றும். (௩) "பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி" என்றும். (௪) "பல்பிறவிப்பெருமான்" என்றும்.

பி.—ப்ரணயித்வஸ்ய ஸௌசீல்ய ராஜவித்யாவிநீதத்வாதி ஸௌலப்ய ஸாத்ஸ்ய விசிஷ்டத்வாத்:-ப்ரணயித்வ ப்ரதாநோபத்ய ஸிவ்யாயேனவ்யாசஷ்டே (ப்ர ஸா: ஆனை குதிரை இத்யாதி). படைஸேநா. (ஆயம்வஹிக்கவும்கற்றுர்) இத்யத்ர (௫) "ராஜவித்யாவிநீத:" இத்யாதிகம் அநுஸந்தேயம். (புதியதுண்டிலர்) அநுபூதபூர்வ ஸாதநாநி. ப்ரணயித்வ ப்ரத்யக்ஷ ஸாதநம்; ப்ரணயித்வ ப்ரத்யக்ஷ ரஹித இத்யர்த்த:. "ப்ர ஸா:" இத்யத்ர வ்யாதிரேகவிவக்ஷயா ப்ரதஞ்ஜா ஸம்ப்ரதீதேந, பரத்வஸௌலப்யாதீநாம் விசேஷணதயா ப்ரகாசநம் ப்ரஸாத விவக்ஷிதமித்யாசயேநாஹ (ப்ர ஸா:, பெண்ணின்) இத்யாதி. அத்ர (க) "பெண்ணின் வருத்தமறியாத பெருமான்" இதி, ஸமுத்ரஸ்ய தீரே சயநம், (௬) "ஸீதா நஷ்டேதி மாம் ப்ரதி சோகஸ்ய ஸமுத்ரம்பத்வா வாநரஸைந்யம் பர்த்யேந வ்யாஜேந" இத்யாதிநா ராகவஸ்ய ஸீதாவஸ்தா நவ்ருத்திஸௌலப்யநிவேசமுக்தே; ததாபி ததவஸ்தா ரஹிதத்வம் ஸாந்தோஷ்டயதீதி பாவ:. நாடஸ்யவாக்ய ரஸ்ஸாஸரவத் ஸ்ரீஜநவிரஹவ்யதா:; ததாபி தத்ரஸத்ருஸ மநுஷ்யத்வஸேநராவேத்யவிவ்யாஸேநவித்யாதி, (அஜாயமாந) இத்யாதிநா. விபரீதவேஷபோஷக விஷயத்வாத்வாதாத், வஸ்துநிவிசேஷாத் யோமாத் (எ) "நாடகாரணாத்" இத்யாத்யாப்யவஸாய ஸாரஸாரப்ரபஞ்சேஷ்யமேதஸ்கேவாக்ய

(க) நாய்ச்சியார் திரு கக-க.
(உ) புருஷஸூக்தம்.
(௩) ஸ்ரீகீதை-௪-௫,
(௪) திருவாய் உ-௩-௫.
(௫) ஸ்ரீராமா-ஸுந்-௩௫-க௩.
(௬) ஸ்ரீராமா-கிஷ்-௩0-௬0.
(எ) வி-பு-௫-௩-௫க.

வ்யா.— பிறக்கிற பிறவிவெள்ளத்திலே யொருபெண்பிறவிபிறந்தாராகிலிறேஇவ்வினையாளராய்(௧) * பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயரறிவது.

ப்ர.—ஸ்வேச்சாக்ருத ஜந்மஸந்தாந:, அநந்தஜந்மா ஸர்வேச்வர: ஜந்மவாநித்யஸ்ய ஶ்ரோதாரம:. (பல்பிறவிப்பெருமான்)-அநந்த ஜந்மக ஶ்ரீக்ருஷ்ண ஜந்மவத்யாத்ம தாஸாத்ம்யவாந். (பிறக்கிற பிறவி) வாக்யம் வர்த்திஷ்யதே ஸம:. (வெள்ளம்)-வர்ஷா. (ஒரு பெண்பிறவி) ஏகஸ்த்ரீஜந்ம. (பிறந்தாராகில்) - ப்ராப்தவாம்ஶ்சேத். ஜைத்ரோபநீதம் மத்வைக, நாடகதாரம், ஸத்வ ஸாக்ஷாத்தேவ (௨) "பெண்ணுக்கு" இத்யத்ர (௩) "பராங் முகதேன், தன்படிக்குச் சேராத ஸ்த்ரீவேஷத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு," இத்யாத்ர. தயைவ வசநாத்புஷ்டிப்ரஸங்கே "ஆண்பிள்ளைச் சொற்சூழ்வியை-ஸ்த்ரீயென்று தொடர்ந்த" இத்யாத்ர. "ஆண்பிள்ளைச்சொற்சூழ்வி" ஸ்த்ரீவேஷயாஸீபாராஷ:, ஸத்வவஹாரமஸ்தே ஸமவஸம் ப்ரதிபாத்ய:- (௪) "ஸ்வதாரார்யாத்புஷ்டாரா ராணஸ்ய தேஷா ஜைம:|லோடஸம் தே த்ருஷ்டாத்மாபதேர்யோஷித:பா ஸ்ப்ருஷ்ட" இதி ஜைத்ரோபநீதா ஸ்வதாரா ராஜ்யம்ரேகஸ்ரம. ஸமஸ்தாவராத்ரம் வ்ருத்தி - (௫) "களத்ரஸஹாய ஜைத்ராநாம் யோஷித்வேஷாரயாயுக:," இதி. ஜைத்ரோபநீதாவேஷ ஸ்வம் கர்ணாத்ர. (இவ்வினையாளராய்) ஏவம்விதவ்யாபாரவாந், ஏவம்விதவ்யாபாரஸ்ய ஸ்வாமிகம் விவக்ஷித:. (பெண்பிறந்தாரெய்தும்பெருந்துயர்) யஸ்ய - த்ரிலோகீநிஷ்டஸமக்ஷ ஸ்த்ரீஜநாநாம் ஸர்வேஷாம் ஸமோபதேவி த்ருஷ்ட:; (அறிவது) - ஜாநீயாத், தயா தத்ஸாவாத்ஸாவ இத்யர்த:;

---

(௧) திருவாய்-௫-௪-௪, (௨) திருமொழி-௨-௭-௩,

(௩)

(௪) ஹரிவ-அ-௧௨-௧௨.

(௫) ,, ,, ,, ௧௫.

௨௦.—யாஸ்யதி

ப்ர.—இப்படி ப்ரயோகங்களா யிவர்செய்த தென்னென்னில்; (யாஸ்யதி) "பிராட்டியைப்பிரிந்த பெருமாள் கடலிலேபுக்கார், முடிந்தார்" என்று பேர்படைக்க வேண்டாவோ ?

ப.—[illegible]

ஏவம் கவிர்வேதிகவசனே ப்ரயோகஸ்ய ஸீதாவிஶ்லேஷ ப்ரயோஜகத்வேந மரணாபாதகத்வம் வ்யாஜ்யம்; [illegible] "யாஸ்யதி" [illegible] (இப்படி ப்ரயோகங்களாய்) இத்யாதிநா. [illegible] (யாஸ்யதி - பிராட்டியைப்பிரிந்த) இத்யாதிநா. "ப்ருதிः" இத்யத்ர (க)* [illegible]; (உ) "[illegible]" இத்யத்ர [illegible]; ததா "யாஸ்யதி"-[illegible] (கடலிலே புக்கார் முடிந்தார்) இதி. [illegible] பிறந்து, இதிஶேஷः. அத்ர (௩) "[illegible]," இத்யாதிகம் (௪) "[illegible]" இத்யாதிகஞ்ச [illegible]

(க) [illegible] - கு - ஸ - ௯. (௨) [illegible] - ௯௭.

(௩) ஸ்ரீராமா - யுத்த - ௫௯. (௪)

4

வ்யா.—(யாரயதி) யரித்திருப்பதே!

[illegible]

(க) [illegible] (௨) [illegible]
(௩) [illegible] (௪) [illegible]

௪௰.—ஶுத்தசேதநம்

வ்யா.—இத்தனைபோது ஸத்தையழியவேண்டாவோ?

நித்யமானவஸ்துவைத்தை யழிக்கப்போமோ? வென்ன; ஶுத்தசேதந நித்யமானவஸ்துவாயிருக்க, (க) "ஜ்ஞானாத்மா [illegible] சேதநம்" என்னும் ஸ்வரூபத்தையுடைய உடம்பை விடலாகாதோ?

டீ.—[illegible] இதி. [illegible] இத்தனைபோது [illegible]

[illegible] (உ) "[illegible]" [illegible] "ஶுத்தசேதநம் நாஸ்தி" [illegible] (நித்யமான) இதி. (நித்யமான வஸ்துவாயிருக்க) [illegible] (ஜ்ஞான) இதி. "ஜ்ஞானாத்மா" இதி [illegible] (ஸ்வரூபத்தையுடைய) ஶுத்தஸ்வரூபம் [illegible] (உடம்பை விடலாகாதோ) [illegible] (ங) "[illegible]" இதி [illegible] "சேதநம் நாஸ்தி" இத்யஸ்ய (உடம்பை விடலாகாதோ) [illegible]

(க) [illegible] (உ) [illegible]

(ங) [illegible]

வ்யா.—(க) “நித்யம் நித்யாக்ருதியாம்” என்று-ஸாமவேதோபாதிரமெல்லாம் நித்யமன்றோ? வென்ன; (ராத்ரிஶ்ருதநோதேஷம்)

டீ.—ஸம் ப்ரயாஜ்யதே. வ்யாக்யாதமேவம் ப்ரதிபாதிதம் [illegible] ஷ்யகாமேஸ; தயாசவி-யயாந்யாஸ ஸத்யேந “தேஷம்” இத்யாபாதா [illegible] நாமளாவாச, ஸிதா [illegible] நித்யாத்ஸாமவே ஸத்தாசவிஷயேத்யதிகரணம் ஶாஸாத, விரோதேந நித்யாத்ஸாமவே ஸம்ப்ரதேநோக்தா; தேஷா நவாயஸ்ஸாம்ஸாதாம்; தத்ராசவி தஸ்யஸதேசநவா யேசவி வ்யக்ஷாவதா ப்ரயத்நேந தநவஸாதேந ஶத்யஜா நாவிதி ஶ்ருதிஸ்த ஸாரஸ்ய விஶேஷ; அந்யாதவி ஶேஷ யாரயதி ரகஶிக்தயாசவி வ்யாக்யாத:, அவஸிதஸ்ய [illegible] “ஶ்ருதநோதேஷம்” இத்யாதஸாமவேஸ்ய ஸாமவேத்யாயஜாச, தஸ்ய ஶாஸ்திவிஷயதாவத்வேதகஶேஷா [illegible] நவாமிஜாச, [illegible] விப்ரஹ [illegible] “இஷாமப்ரஷீத” இத்யாதி [illegible] ஸாமவேதோதகம் நத்யாமப்ரயோஜ [illegible] நித்யஸமேவ, தஸ்யாசத “நித்யாக்ருதியாம்” இத்யாதிப்ரஶாண [illegible] தேஷ, ஶாச [illegible] நித்யஸ்ய விப்ரஹஸ்யத்யாமஶ; அவதாரவிப்ரஹஸ்ய நித்ய [illegible] “ஶ்ருதநோதேஷம் நாசவஸீதி” இதேத்யதவ தாரயது வ்யாவஷே (நித்யம்) இத்யாதிநா. (ஸாமவேதோபாதி) இதி ப்ரயத்நித்யஶப்த ஸஶிஸ்வ்யாஹாரரூபாசம் உக்த: (நித்யமன்றோ) இதி-த்விதீய நித்யஶப்தார்த:. (ராத்ரி ஶ்ருதநோதேஷம்) இதி. அத்ர [illegible] ஸாமவேத்யாய தாஸ, [illegible] விப்ரஹாவஸிஜ [illegible]

வ்யா.—அவ்யாக்ருதமான ஶரீரத்தைச் சொன்னதேனோ?*(க) ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப்பிறந்தபடியை விட்டாலாகாதோ? (அத்ர நோதேஹம்)

டி.—ப்ரக்ருதேரபி தத்த்வவிஷயத்வே ஸத்யபி முக்தைச்வர்யாதிகவாச, ததுபயவ்யாப்த தேஹவதேந தாத்ருசாவதாரவிக்ரஹவ்ருத்திஸ்ஸ்தோஸ்த்யாசயேநாஹ (அவ்யாக்ருதமான ஶரீரத்தை) இதி. பரவாஸுதேவ விக்ரஹ இத்யர்த்த:. (ஆதியம் இத்யாதி) (ஆதியஞ் சோதியுருவை) ஆத்ருதி ஸுந்தர ஜ்யோதிர்மயம் ரூபம், (அங்கு) அங்குப்போல் - தத்ரைவேத்யர்த்த:. (இங்கு) லீலாவிபூதௌ, (வைத்து) ஸ்தாபயித்வா. உக்தஞ்ச - (உ) "யத்ஞாநாவதாராணாம் நிதாநம்பீஜமவ்யயம்" (ஙு) "ஸர்வேசச்ச்ரவாணி தத்ர ஜாயந்தே" இத்யாதிஸாரஸ்யாத் பரவிக்ரஹஸ்யைவ உபாதிகவிக்ரஹோபாதிகவிச்வபக்ஷேண வ்யாக்யாநம், (ச) "ஸர்வேஷாமத்யாச்ரமாச்ரமஸ்ய ப்ரஹ்மணஸ்தஸ்ய தேஹாவஸ்த்தித:" இத்யாதி ப்ரமாணாந்தராண, ஸர்வேஷாமபி ஸுவல்விக்ரஹாணாமுபாதிகவதேவ, வ்யாமோஹாவ: பரம்ஸ்யாதிதி பக்ஷோ தேவ்யாஸ்யத்ராவாஷ்ப ப்ரகரணாந்தரோயாதநாச்ரிதம். தநாஸ்ய பரந்தயாபி ஶரீரத்வோபாதாநேஷு ஹேதுமாத்வே ஸமாப்தி ஸ்வஸ்த்வாஸ்யா (ரு) "ப்ரகாயி நாஸ்திப்ரவர்த்தாம்" இத்யுக்த்யா, ப்ராயிநாயாச்ரீரத்வோபாதாநேஷு, ஸ்வதந்த்ரஸ்ய தேஹத்வோபாதாநம் தோஷ இதி பரிஹார தத்வேணாபாயாக்ரம் வக்ஷ்யமாணத்வே (அத்ர நோதேஹம்) இதி. அத்ர ச தேஹசப்தஸ்ய ஸ்வரூபசப்தேந ஸ்வரூபஶப்தோ நாஸ்தி, ஸ்வாதிவ்யாஹ்ருதசப்தோ வஸ்திதாயாம் திருமேனிதஸ்ஸ்வரூபம் ஸ்வாயம்போபகஸ்ய "தேவதத்தஸ்திஷ்டதி" இத்யாதேரவாந்தம் ஸாவிகதாச, அத்ர உபி "ஸாகோதேஹம் நாடவஸீதி" இதிசப்தேந தேஹோராத

(க) திருவாய்-ங-ரு-ரு. (உ)

(ஙு) ஸ்ரீவிஷ்ணு-கூ-எ-எக. (ச) (ரு) பா-ஸூ.

வ்யா.—தாமொருபிராட்டியாய், (௧) "பராபி நாஸ்திக்யஸ்வஜா:" என்றும் - (௨) "மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன் பெண்பிறந்தே" என்றும்-பராஸக்தையாய் நோக்கி யிருக்கிறாரோ? தம்மதான உடம்பைப் போகவிட்டாலாகாதோ?

வி—நிரவதிகஸம்பந்தஸ்வபாவஸ்யாஸ்ய ப்ராப்தமஷ்டாக்ஷரம் ... ப்ராயேண உபாயாந்தரம் ஶங்கதே; ஶங்கதே-"ஶ்ரீதேநாதேஹமஹ" இத்யஸ்ய-ஶ்ரீதுபேய தேஹமஹ, ந த்வக்ஷீணாபிவ பரகீயத்வ ஸாக்ஷி. ததா - ஸீதாவ்யதிரேகம் நாமவகாஶஇத்யாஶயேன உபஸாம, (தாம்) இத்யாதி. (தாம்) ஸ்வதந்த்ர:. (ஒருபிராட்டியாய்) தத்வத் பரதந்த்ர இத்யர்த்த:. "பராபி நா" இதி-பராஸக்தா, பரதந்த்ராஶ்லிஷ்டத்யர்த்த:. "ஸ்வஜா:" இதிஶ்ரீயோபதி ஸ்வஜம இதிபாவ:. (மாயும்) இதி-அயனு-ஆழ்வார் திஷ்டஸ்ய லக்ஷணம். வ்ய ... ஸ்வயாக்ஸ் ஜ்ஞாதத்வம் ஶரணஸ்ய கதர்த்தம் ந ஜாநாதீத்யர்த்த:. (பராஸக்தையாக) பராஸக்தமேயாக; (நோக்கியிருக்கிறாரோ) ரக்ஷதிகிம். நத்ரோபாயாந்தரஸாகூதாஸ்யமேநே ந, ஸ்வஸ்வாதந விபரீதம் ரக்ஷணமேவ பவதீதிபாவ:. (தம்மதான) தம்மதேயான. பராஸக்தாரமிக பராஸக்தாயாக்ஷேத்யர்த்த:, நந்-தேநவம்ஶம் ஶக்யம்; (௩) "நதேரமவ்யமவிதா ஸக்தாநாம்" இதி வ்யாஸாஸ்மந ஸமவக்ஷ்யதீஜமவி ஶுத்ராவ்யாஸ்ரீதாஸ்யம் ஸாவஶஶேந வீதாவதேவ பரகீயஸ்ய த்யாஶயோஶாதித்யாக்ஷ்ய, பாவ்யயோஜநேநக வ்யயோஜநஸ்ய பரவ்யயோஜநேநாவ யாநாஶாமேவுபதி த்யாஶஸ்யவஸ்யா யத்தகேவுபதி தத்யாஶாகரணம் ஶஸம்ரவஸமசேவேதி பரிஹார ஞஸம்ஶரம் வக்ஷ்யதேவாதித்தே (ஶ்ரீதேநாதேஹமஹ) இதி. ஸ்வத்வ-(௪) "உபயாய ஸாஜம் தஸ்ய" (௫) "ப்ராணேப்யோ உபி ப்ரிய வீதி" (௬) "திஷ்ஸ்ய ஸங்வயுதிதா" (௭) "ஶக்தா நாம் ஸ்வய"

---

(௧) ப-ஸ்ரு திருவாய்-௫-௪-௬, (௬) ஜிதந்தாயாம்.
(௪) ஶ்ரீரா-ஸுந்-௨௧-௧௬, (௫) ஶ்ரீரா-கிஷ்கி-௨௭-௬௧,
(௬) ஶ்ரீரா-பால-௬௧-௪.

௪௰.—நஶோகேநாவஸீததி||

வ்யா.—(க்ஷுத்தநோதேஹம்)இதுதான் தம்மதோ? (க) "ஷுக்தாநம்"
என்று பிறர்தன்றோ பிறருடம்பை யென்செய்யச் சுமக்கிறூர்?
• அவர்செய்வதென்? முடிக்குகைக்குக் கருவியில்லையாகி லென்ன
(நஶோகேநாவஸீததி) சோகமிருக்க வேறு கருவிவேணுமோ?

ப்ர.—இத்யாத்யமதஸம்பந்த பாராஶர்யா ஸூக்திநோபாயகதா
த்யாகதஸ்ய, தத்ஸம்பந்தாப்யாம் ஸம்பத்யாபித்யநவா
ஸூக்திநோபாயகதா, தத்ஸம்பந்தஸ்ய தேஹபாதநேபி தாத்ருஶதே
ஹ பரிக்ராஹேண வ்யாவஷ்டே (இதுதான் தம்மதோ) இதி.
(இதுதான்) - தேஹ இத்யர்த்த:. (என்செய்ய) - கிமர்த்தம்ஸாயமி
தாஷ். (சுமக்கிறூர்)-தாரயதி. ஏதேந தாரயதேஸ்ஸ்வார்த்தகத்வம் த
ர்ஶிதம்; "க்ஷுத்தநோதேஹம்" இத்யஸ்ய - ஶத்ருணிந்யாயேந
உபயத்ராந்வய இதிபாவ:. அத்ர - (உ) "ஹிதேஷு ஸர்வேஷு
ஶரீரேஷு ஹிதமுபாத்தம்" இத்யாதயஶ்ரூயதே.

நநு-ஸீதயா (ந)"விஷயஸ்யாதாநஹீநேஉஶ்ஹி கஸ்மி ஹ்ய
ஸ்யாபேத்ய நிராகரணஸ்ய" இதி. ஸாதாஸ்யகரணாஸாவாத,
ஶிக்ஷிதிர்த்தாஉபி தேஹத்யாகோ நத்யக்த: தயாஉ நேநாஉபி
கரணாஸாவாதேவ தேஹாவஸாதநம் நக்ருதமிதி ஶங்காயாம்
வேண "நஶோகேநாஉவஸீததி"இத்யேதத்வதாரயதி,(அவர்
இத்யாதிநா. (கருவி)-கரணம். பரிஹார ஸ்வாக்யார்த்தாஹ(சோக
மிருக்க) இத்யாதிநா. அத்ர-"ஶோகேந" இதி த்ருதீயயா! கர
ணத்வம்அர்த்த:, ததா ச-ஶோக கரணக தேஹ கர்த்ருகாவஸாத
நம் நகரோதீதியர் த்ருஷ்ட்யந்தவாந்திதி யோஜநா. த்ருதீயா
அர்த்த கரணேஷ்வ க்ருத்யவ்யாபாராய்நகஸ்யா உபியட்கஸ்ய
தஸ்யைவ ஸமர்த்தாவஸ்த்யஸ்யதி. கரணஸம்ஞ்ஞாஉபி க்ரியாநிஷ்
த்தாதாஸம்-அஸ்ய கர்த்ருப்ரஷ்டாநாஸாவஸ்யாக்ஷ இதிபாவ:. நநு,

(க) ஜிதந்தாயாம். (உ)
(ந) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-உ அ-கக.

வ்யா.—(நஶோகேநாதவஸீதி) (௧) "ஶோகார்த்த: ப்ரயக்ஷ்யதி" என்று-

டி.—(௨) "ஶோகேநாத நஶம்ஸேதத்" இதி ஸீதாயா வாக்யம் ஶோகஸ்ய ஹேது இதி ஶங்காயாம், ஸத்யம், ஸீதாயா அபி ஶோகோऽஸ்தி, ததாऽபி ராமஶோகஸ்ய ததோ விஶேஷ:, ஸஹ ஏவ (௩) "ஸ்வதாம்ஸ்த்வாம் பஶ்ய-ஸம்ஶயாத:" இத்யுக்த்வைவ நராமேணோக்தே, ராமஶோகஸ்ய. (௪) "அத்ருஷ்ட்வா த்ருஷ்டபூர்வக:" இதி த்ருஷ்ட்வைவ நராமேணோக்தே. தஸ்யா அத்ருஷ்டபூர்வாயா அத்ருஷ்டபூர்வகேவ ஹநுமதோ வைஷம்யம். (௫) "ராவணஸ்தம் நஜீவிஷ்யதி" இதிவதஸ்யா ஶ்லோகஸ்ய, (௬) "நஜீவேயம் க்ஷணமபி" இதிவத ஶ்லோகஸ்யா உத்யமாதிஶயித:. ததா, ஸத்ருஶஶோகார்த்தகரணே தேஹாவஸாதநாஸாதேவாமஹாராஜ இதி வஸிஷ்டாத மஹ்ய ப்ரவேணாதி (ஶோகேந) இத்யாதிநா. ஸீதாஶோகாத் ராம ஶோகஸ்ய வைஷம்யம் ப்ரகடிதம் நவ்யநாதேத (ஶோகார்த்த: ப்ரயக்ஷ்யதி என்று) இதி. அத "ஶோகஸ்யாதீதிரிதி விமாஹே (௭) * ஶயநாதவ்யம்ஸகாதிகாரஸ்ய ஸகாஸ:" இத்யாநுஷாஸிக ப்ராஸ:. "அத்ருஷ்ட்வா ஶ்லோக:" இதி விமர்ஶ-ஸ்தாநாவர்த்த நகாரவேணாத-ஸ்வஸ்ய ஸாதேநஷ்டபி லக்ஷணாஸ்ய வேமவா நாஹா ரம்யவேண ஸாமாநாயிகாரண்ய ஸப்தவேந, ஸமாநாயிகா ணாயிகாரஸ்யாதபி பாயாஸாவாச,(௮) "உபஶிதம் வ்யாவ்ருதி ஷ்ட:" இத்யவஸாஸ:" இத்யாநுஷாஸிக வையாகரண நவ்யா:. ப்ரயக்ஷ்யதிவ (௯) "தேஹஸ்வீகாரணே" இதிவதிதஸ்ய தேஹதே: ஶ்ருதிரூபம். தஸ்யாதித்யநாக்ஷா தஹத்யவாதாநா தத்ஸம் ஹநுமதஸ்ஸம்விஷ்யதி; ததாऽபி ப்ரஶஸ்தேந க்ரியாப்ரகாஶம் ஸஹதாக்ருபஶக்தி ப்ரகாஶவ்யஜ்ஞநாத்வா உத்ஸாஹமயஸ்ஸம் வ்யஜ்யதே. ஸவத - ஆவ்யாதாக்ஷவதாநாமோரயேந உத்த்ருதீநா

(௧) (௨) ஶ்ரீராமா-ஸுந்த-
(௩) ஶ்ரீராமா-ஸுந்த-௬௭-௩௬. (௪) ஶ்ரீராமா-ஸுந்த-௩௫-௪௪.
(௫) ,, ௬௫-௨௫. (௬) ,, ௬௬-௧௦.
(௭) பா-ஸூ-௨-௧-௭௨. (௮) பா-ஸூ-௨-௧-௫௬.
(௯) ஹா-பு-௯.

வ்யா.—ஶோகமாகிற பெருநெருப்பிருக்க, வேறுகருவிவேணுமோ!

பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

சரமஶ்லோகவ்யாக்யானம் ஸம்பூர்ணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

டி.— [illegible] (பெருநெருப்பு) [illegible] (உ) [illegible] (உ) [illegible] (பெருநெருப்பு) [illegible] கருவியில்லை யென்னப்போமோ [illegible] (வேறு கருவிவேணுமோ) [illegible] (வேணுமோ) [illegible]

(க)

(உ) [illegible]

டீ.—ஶப்தவ்யுத்பந்நாநாம், ஶாஸ்த்ரேண ஏகாக்ஷராநபிஜ்ஞாநவ்யுத்பத்தேஷு, ஶேஷ் ஏத்தஸு ப்ரதிபத்தவ்ய ஏதாவிதாந்த ஏகாக்ஷராஸ்தவோ உக்தே ஶ்லோகேநைவ ஸம்ஹித இதி ஸூசயதி.

ஶ்லோ॥ உக்தம்காவ்யதிக்யஸ்ய ஸர்வஸ்யாநாந்தராயத:। ஏதம் ஶாஸ்த்ரமிதிக்ருத்வா ப்ராஸ்த்ராஸ்யாஸ்யாவ்ஸ்தாத்ருத: ॥௧॥ வாக்ஶுத்தஸ்ய விதாக்ஷரிஷ்ட்யா ஸதி ஸ்யாத்பரே। தஸ்மிந்ஸதி வாஞ்சிஷ்ட்யா த்ருஷ்ட்யஸஸ்யாஉக்த ஸஞ்ஜிதம் ॥௨॥ அஸ்யாய்ஸம் வேதிதவ்யே தஸ்ய ஸ்யாஸ்தஸ்யப்ரகாஶத:॥ தத்ராதேஶாத் வித்வத்ஸு ஷ்ஷீகார ஸ்ய ஏகாக்ஷர ॥௩॥ நிதேஶஸ்ய விஶேஷேண ப்ரத்யக்ஷ்யா ப்ரத்யேதவ்ய। க்ருதஸ்ஸந்நஸ்ய ஸ்ஸ்ஸ்த்த வக்தாரஸ்த்தமேவ॥ ௪॥ வ்யாஸஸ்யத்வ்யாபராதநாய ஜ்ஞாநாஸ்தாந்। த்ருப்தவேர ஶமயநாம் ஶ்ரீராஶாயண ஶ்ரோவராந்॥௫॥ ஸம்ஶ்ராந்திவேர்த்த ஸக்யதே ஶர்வர்த்த:ஶிஶ்யோஉநாம் ஶதரிதம் ஏகஸ்யா ஞஶ்ரோதஸ்ய ॥௬॥ ஸாஶ்ரயிஶேஸ்யே தேஸ்ய வ்யாதா இதி॥ இதம்தேஶம் ஜாக்ஷராம்ஶ வக்ஷ்யா ஶதேஶிகா:॥ ௭॥

இதி ஶ்ரீவாத்ஸ்யவீரராகவ ஸூரி விரசிதா,

ஏகாக்ஷரஶ்லோக ஸம்பூர்ணீ ஸம்பூர்ணா.